THE UNIVERSITY
OF ILLINOIS
LIBRARY
[redacted]

CLASSICS
CLASSICS

OTTO HARRASSOWITZ
BUCHHANDLUNG
:LEIPZIG:

EPICVRI
ET
EPICVREORVM SCRIPTA
IN HERCVLANENSIBVS PAPYRIS SERVATA

EDIDIT ADNOTATIONIBVS ET INDICIBVS INSTRVXIT
TABVLIS EXORNAVIT

ACHILLES VOGLIANO

BEROLINI
APVD WEIDMANNOS
MCMXXVIII

EPICVRI
ET
EPICVREORVM SCRIPTA
IN HERCVLANENSIBVS PAPYRIS SERVATA

EDIDIT ADNOTATIONIBVS ET INDICIBVS INSTRVXIT
TABVLIS EXORNAVIT

ACHILLES VOGLIANO

BEROLINI
APVD WEIDMANNOS
MCMXXVIII

Druck von C. Schulze & Co., G. m. b. H., Gräfenhainichen.

PA
3970
E2
1928

PIAE MEMORIAE

HERMANNI DIELS

VIGILI AMICITIAE

ROBERTI PHILIPPSON

HOC VOLVMEN

SACRVM ESSE VOLVI

699532

Tandem primo novi corporis volumini a me instaurati, quod reliquias potiores librorum complectetur in papyris adservatorum, quas suburbana illa Herculanensis Bibliotheca annis 1752—54 litterarum antiquarum studiosis restituit, quasi coronidem appingo. Ut autem serius quam ipse speraveram hoc volumen emitteretur, compluribus variisque causis factum est, quas nec gratum mihi referre nec utile cuiquam ad cognoscendum arbitror; alterum tamen me quam primum prelo traditurum esse confido. Materies enim, quae et illi et tertio plane sufficiat, parata iam in meis scriniis adservatur.

Ante hunc diem Herculanensium papyrorum collectiones, quibus harum rerum periti satis adsueverunt, complures exstiterunt earumque apud nostrates agmen, ut ita dicam, *Collectio Prior* ducit, quae decem voluminibus subnixa, magno ambitu, spissis adnotationibus commentariisque instructa, inde ab anno 1793 usque ad annum 1855 Neapoli prodiit. Quam parum autem ingenio iudicio diligentia in rebus exquirendis difficilibus, quibus Epicuri tota fere doctrina continetur, Academici illi Herculanenses praestiterint, ipsa per se volumina specie magnifica, re inania, ad splendorem magis et formam quam ad virorum doctorum utilitatem insignia, satis superque demonstrant. Tum postquam victricibus armis novum rerum statum suamque tandem libertatem Italorum Natio est adepta, *Collectio Altera* statim insecuta XI voluminum, ab anno 1862 usque ad annum 1876 editorum, seriem explevit. Remotis plane, ut ita dicam, fucis atque cincinnis, haec nudas proposuit illas delineationes, quas aere incidendas Academici Herculanenses antea curaverant. Itaque factum est, ut volumina specie incompta perutilia tamen viderentur, idque renatis Herculanensium papyrorum studiis ostenditur, quibus hinc tamquam area pura firmumque ad aedificandum solum exhibetur, cum iam olim *Prioris Collectionis* splendida illa volumina fere omnia alta oblivio suppresserit.

Anno denique 1915, Neapolitanae Academiae auspiciis et voluntate, *Collectio Tertia* edi coepta est, quae mox, primo tantum volumine emisso, repente conticuit. Sed omnes hae collectiones feliciorum temporum, quibus philologia copiis opibusque nec non favore hominum ac plausu alebatur augebaturque, documentum exstant; nunc alia temporum ratio, alia hominum studia; haec omnia enim in artiorem quasi gyrum, ne in angulum dicam, inopia, qua bonae artes opprimuntur, compellit ac prava quaedam ambitio, semita illa qua Musarum sedes aditur neglecta contemptaque, ut compendiariam expeditioremque ad honores honoribusque omnibus potiores divitias ingens iuniorum multitudo sequatur, magno opere suadet.

Sed ne amplius rhetorum more saeculo convicium faciam, mea haec collectio ad illam proxime accedere studet, quam Theodorus Gomperz, vir de Herculanensi Bibliotheca una cum Guilelmo Crönert praeter ceteros optime meritus, mente concepisse videtur, cum libellorum seriem, quam *Herculanische Studien* inscripsit, ederet; quorum tamen contra spem certe consiliumque auctoris duo tantum, annis 1865 et 1866, in lucem emissi sunt. Commentarii vero, quos Theodorus Gomperz pollicitus erat, non sine magno studiorum nostrorum detrimento ac dedecore ne prelum quidem exercuisse videntur; nec tamen cuiusvis erat scripta a Theodoro Gomperz primum publici iuris facta sine idoneis interpretationis vel commentariorum subsidiis perlegere.

Quinque in hoc volumine Herculanensia scripta nunc eduntur quae magna ex parte non antea edita sunt vel ita prodierunt, ut non alia hucusque fuisse condicione peritis harum rerum hominibus iure videantur. Lectiones omnes in ipsis papyris diligentissime contuli, lacunas caute mensus sum, columnarum ordinem ac seriem, ut ambitum et formam cuiusque libelli, qualis fuisset, restituerem, indagavi. Adnotationes adieci ad graviora ac difficiliora explananda, quas aegre desiderari posse animadverti; uberiora quaedam plenioraque sine damno, ne dicam commoditate quadam, in aliud tempus differenda erant. Primum enim danda opera erat, ut hae reliquiae in suum ordinem redigerentur, satisque laboris in his perficiendis absolvendisque est et qui multorum hominum doctorum vires possit exercere. Quodsi plura ad rem, ut fit, utilia atque inutilia collegissem, doctior fortasse quibusdam, ineptior iis, quorum iudicia reformido, visus

essem. Non dissimili igitur causa perpetuam interpretationem addere nolui; reliquias tantum XXVIII de Natura libri ab Epicuro conscripti ita explicare studui, ut qua in sententiis interdum obscurissimis restituendis ductus essem ratione, manifesto ostenderem. Tabulas quinque, quae apographum unius papyri (n. 176), a me confectum optime reddunt, volumini adieci, egregium inde auxilium cum ad textum redintegrandum scripti a me foras dati, tum ad nova studia promovenda redundaturum ratus. In hoc primo volumine perficiendo sumptui inmodico mihi parcendum erat; in proximis certe hoc tamquam firmissimum fundamentum omnibus, quas editurus sum, papyris me subicere posse confido. Delineationes, quas ipse summo labore et diligentia confeci, papyri asperitates, lacunas, litterarum formam omnino reddere student. Itaque quae dedi certa vel, quantum licuit, certa habenda sunt. Subsidia enim firmissima parare legentibus volui, difficultates removere. Quocirca tenuiora quaedam vestigia, ne interpretando lectionem potius obscurarem atque corrumperem, consulto neglexi.

In scriptis eligendis ab Epicuro, ut par erat, orsus sum, cuius „De Natura" operis in Herculanensi Bibliotheca reliquiae non neglegendae servantur; quas cum Academici Herculanenses delineandi arte exprimendas curaverint, ut prudentes homines ac vetustatis studiosi, minime sunt laude fraudandi. Quid? quod delineationes illae accuratissime pictae sunt nec multum cedunt iis, quas earundem papyrorum Angli iure saepius laudati confecerunt. Reliquias autem trium librorum Academici Herculanenses ediderunt, in duobus (II et XI) parum commendabili opera, in tertio pravitate quadam ingeniorum incredibiliter grassati. Theodorus demum Gomperz, cum sibi hanc provinciam administrandam sumpsisset, egregia quidem specimina emisit, potiora harum reliquiarum delibavit, pollicitus editionem quamquam non omnibus numeris absolutam, quae tamen philologorum necessitatibus satis faceret, cito emissurum. Cuius promissa quandoque ad effectum perductum iri sperans, Hermannus Usener, Epicuri editor, librorum *περὶ φύσεως* reliquias a ceterorum Epicureorum corpore seiungendas esse sibi persuasit, praeclaro sane consilio et in quo simplex candidumque viri docti iudicium emineat: «*Risum meruissem*», sic enim aiebat, «*si solis apographis Neapolitanis nisus frustra temptare* [eas] *ausus essem*».

Quamquam ipse quantum in his laciniis resarciendis supplendis explicandis elaboraverit, scidulae ineditae *Glossarii Epicurei* ab illo confecti, quae Bonnae adservantur, aperte demonstrant. Sed Theodorus Gomperz, languescente in dies oculorum acie, in has reliquias quominus amplius incumberet, non sine magno studiorum nostrorum detrimento, prohibitus est; nec iam meliora horum librorum fata exspectari poterant, cum Segofredus Sudhaus, qui Epicureorum edendorum munus et onus susceperat, iniquis iam temporibus virorum doctorum necessitatibus succurrere pro viribus suis studuit ac vere anni 1908 operis «De Natura» reliquias Neapoli recognoscere coepit.

Postquam vero Sudhaus patriae studiisque communibus lacrimabili casu in bello omnium calamitosissimo est ereptus, difficile opus, viribus primum meis satis diffisus, confidentiore deinde in dies animo, in me transferre ausus sum nec iam despero ad extremum usque itineris gravem sarcinam me perferre posse. Reliquias quot exstant omnes, Neapoli adservatas, accuratissime perscrutatus sum, fragmenta dispersa ac disiecta rursus congregavi, quae perperam inlata erant removi et singulorum librorum editiones paravi. Quorum in reliquiis exhibendis ab XXVIII libro incipiendum esse existimavi. Huius enim libri cognitio non cuivis aperta et intellectu facilis, utpote qui totus in logicis quaestionibus versetur, aptissimus tamen visus est, per quem penitus Epicuri canonica intellegeretur.

In Herculanensi Bibliotheca Epistularum quoque ab Epicuro ab eiusque discipulis conscriptarum reliquiae exstant. Quid autem de epistulis ad amicos discipulosque a se datis Epicurus senserit quantamque doctrinarum suarum partem vitaeque suae testimonium illis consignaverit, nemo fere est qui ignoret: «*si gloria tangeris*», his enim verbis Idomeneum suum appellat, «*notiorem te epistulae meae facient quam omnia ista, quae colis et propter quae coleris*». Harum epistularum syllogem a Philonide Epicureo confectam, qua sectae illius discipuli caruisse vix existimandi sunt, Bibliotheca Herculanensis ad hunc diem nobis non reddidit. Exstant tamen complures Epistulae, ex illa sylloge depromptae, in scriptis quibusdam, ad auctoris sententias firmandas aut inlustrandas adlatae. Quorum scriptorum tria hoc volumine exempla complexus sum: primum maioris ambitus ex papyro, quam numero 176 appellare consuevimus (cuius nec

auctoris nomen nec operis in ea servati index ullus exstat nec qui fuerit comminisci potui) descripsi; cetera in duorum librorum, quos Philodemus de Epicuro conscripsit, laciniis servantur. Extremum voluminis locum Polystratus obtinet, qui post Hermarchi mortem Epicureae scholae praefuit. Aestate anni 1912, cum primum papyrum numeri 346 nota distinctam manibus versarem, statim illius viri certa quasi vestigia deprehendi; quae uti certiora persequerer, quanta licuit cura huius operis reliquias, papyrum ipsam ubique adhibens, perscrutatus sum et quaecumque eruere potui expolivi atque supplevi meamque de auctore opinionem novis in dies accessionibus confirmari intellexi. Cum igitur eo res processisset, ut haec etiam aliis peculiari dissertatione adprobari posse sperarem, quaedam conscripsi, quae me tum non edidisse vehementer doleo. Nunc enim res nullam amplius probationem desiderat paginaeque illae, quibus disputandi ratio sententiaeque auctoris enucleabantur, iam sunt Vulcano tradendae; nam superiore anno, papyri recognitione paene absoluta, nominis Polystrati certa vestigia in libelli calce detexi. Veritatem exquirenti nihil exoptatius accidere poterat, sed non ita sincerum illud gaudium fuit, ut non aegre ferrem me ad illam papyri partem, ubi auctoris subscriptionem expectare liceret, non antea oculos admovisse.

In his studiis iuvenilem aetatem paene totam consumpsi, in haec iam maturus incumbo; haec quasi provincia mea est, haec erit semper. Hoc apertissime confirmo. Arduus labor est et initio non sane iucundus. Papyrorum condicio pessima, quam bene norunt periti (sed quot sunt iam, qui Neapolitanae papyrorum Officinae fores pulsaverint ?); papyri combustae et caligine obductae; in paucissimis, feliciore casu, color subfuscus. Plerumque in tenebris versandum, si lucem latentibus verbis sententiisque adfundere volumus. Atramenti color, calami ductus, quae omnia, papyro recens evoluta, olim satis perspicua fuerant, nunc fere ubique pallidiora, interdum omnino evanuerunt. Oculi et quidem acutissimi parum valent; specillis, quae nostrorum temporum ratio ad sustentandam oculorum aciem efficacissima repperit, nobis utendum est et tamen ne ita quidem sine assiduo labore ac summa patientia quae nobis proposuimus assequi possumus; assiduis lectionibus conaminibusque saepius repetitis opus est, ut certi aliquid in tam spissis tenebris dispiciamus. Litterarum

ductus non in adversa statim papyro, sed inclinata, blandiore ex obliqua parte luce admota, paullatim dispiciendi ac distinguendi sunt. Quam saepe quae modo adiuvante lucis condicione quadam satis perspicua videbantur, mox paulum inmutata paene evanescunt! Contra non raro accidit, ut illa, de quibus antea desperaveris, ex improviso satis clara spectantibus fiant. Asperitas autem plagularum, fissurae, papyri fibrae, cum falsissimam saepe imaginem ad oculorum ludibrium litterarum ductibus inducant, omni nobis ratione ac via temptandum est, ut nudam veramque singularum litterarum figuram, qualem librarius pinxerit, ex ipsis earum perturbationibus nobis repraesentemus.

Cum autem in dispiciendis papyri litteris desudaveris, parva sane laboris pars exhausta est. Saepius enim nobis verba aliqua sui parte mutila occurrunt, quae cum sint coniectura resarcienda, ut in sententiis saepe non ita arte inter se cohaerentibus neque satis verborum luminibus inlustratis, gravissimae tum dubitationes suboriuntur. Quot tunc cunctationes, quam saepe eadem verba pertemptanda sunt, ut res ad bonum exitum reducatur! Adde quod interdum fit, ut, quae coniectura tibi tandem adsecutus videris, ea papyrus meliore tempore rursus inspecta, non sine legentis gaudio, sed tamen non sine aliqua diutini laboris frustra consumpti suggillatione, a se fideliter servata esse testetur.

Satis multa sunt, quibus interdum de opere perficiendo desperare cogimur. Inter ceteras difficultates Herculanenses papyri hanc quoque praebent. Saepe enim accidit, ut superioris plagulae particula in evolvenda papyro inferiori ita adhaeserit, ut litterae litteris superpositae ac superioris columnae verba cum inferiore congruentia oculos etiam peritissimos fallant. Neque rarius accidit, ut eiusdem plagulae quasi fenestra inferioris plagulae particulam tamquam ipsius partem tibi ostendat. Quas quidem particulas in integro sententiarum conexu spurias facile deprehendimus, sed ubi verborum circumscriptiones lacunis corruptae, quae fuerit scriptoris sententia, satis aperte intellegere non sinunt, frustra saepe in verborum ordine et forma restituendis operam consumimus. Coniectura igitur tunc locus omnino temptandus est ac nisi felicitate quadam adiuti ad genuinam verborum atque sententiarum formam accedimus, saepius quid verum, quid falsum aut aliunde illatum sit vix agnoscere possumus. Quodsi vel Sapphus vel Alcaei versus, quibus commissi veteres

illi ardores animorum adhuc spirarent, tam assidua opera restitueremus, qualescumque labores suaves sane nobis viderentur; nunc vero in Herculanensibus papyris plerumque comitem illum Pisonis, 'hominem humanum', non inficetum cum versus componeret, Philodemum dico, audimus, quem *de virtutibus et vitiis*, *de rhetoricis* disputantem Musae omnino deseruerunt.

Sed his quoque scriptis antiquarum rerum scientia adiuvatur. Quod saepius mecum ipse reputans non laboribus peperci, non taedio me vinci passus sum, ut quae edenda suscepissem quanta possem diligentia in legentium usum compararem. Non horas numero, non dies, non menses vel annos, quos pertinaci voluntate sustentatus in hoc labore consumpsi. Quod quidem humanis oculis in deprehendendis litterarum vestigiis effici poterat, me plerumque effecisse confido; nec tamen nescio in papyris perscrutandis novas curas novarum lectionum aliquid reperire posse. Satis est, si quam quis provinciam administrandam susceperit, is sanctitate religione impensa cura eam administraverit.

Quod de me spondere audeo; haec quidem studia ab adulescentia ad belli initium summo animi ardore colui. Suadente enim magistro meo Hieronymo Vitelli, vere anni CIƆCCIƆVIII, ut papyris Herculanensibus operam darem, Neapolim me contuli ibique quattuor menses commoratus Bibliothecae ambitum recognovi quaeque eius certa vestigia exstarent indagavi. Guilelmo Crönert, qui peculiaribus libris, innumeris dissertationibus, de his reliquiis egerat, monitore ac duce, angustam quidem et salebrosam, sed certam satis semitam persecutus sum. Tunc mihi eam materiam comparavi, quam insequentibus annis longis vigiliis impensoque studio pertractarem; nullam praeterea occasionem dari passus sum, quin Neapolim et Herculanenses papyros repeterem. Crebrior itaque et quae quotannis fere succresceret novarum lectionum messis permixto cum gaudio dolore me afficiebat, ut qui labores meos ipso eorum fructu augeri amoverique destinatum olim finem viderem. Sed aliquid certi legentibus proponere iam ab initio mihi in animo erat, non hariolationes, non lusus inanes. Philologorum enim animi erant ad haec studia conciliandi, non deterrendi; quod futurum esse videbam, si verborum omni sensu carentium, tamquam his reliquiis nihil aliud omnino effici posset, cumulum struxissem. Studiorum meorum specimina tum hoc praesertim consilio edidi, ut quam

falsa esset nonnullorum hominum opinio, qui nihil bonae frugis, nihil ad nostra studia augenda ex his papyris percipi posse dicerent, exemplo demonstrarem.

Quae tum inchoaveram statim tres praestantissimos viros mihi conciliaverant, Udalricum de Wilamowitz, dico, Hermannum Diels, Robertum Philippson, cum bellum repente ortum, ut res tot annos excultas susceptumque onus deponerem, coegit. Quinque annos — haud parvum aevi spatium — miles, quam debebam, operam patriae praestiti; sed vix tandem cum armorum furor conticuisset, felix me casus Berolinum detulit, ubi quattuor annos commoratus, rursus me ad antiqua illa studia, intermissa tum, omissa numquam, converti quique iam plane resedisse videbatur haec scripta perpoliendi ardor, quattuor praesertim virorum beneficio vehementior excitatus est. Hermannus enim Diels humanissime me excepit, domum suam mihi aperuit, doctrinae suae thesauros liberalissime subministravit, omnibus denique officiis me sibi devinxit. Lugeo igitur illum morte praereptum, lugeo patrem, lugeo virum fortem, qui tum adversissimis patriae suae temporibus documentum animi virtutisque eximiae mihi cotidie spectandum proponebat. Illius contubernii memoria ac recordatio in animo meo haeret, vivit, viget iucundissima simul ac suavissima. Cum Roberto Philippson vetus consuetudo statim post bellum renovata est, nec umquam epistulae nobilissimae obliviscar, quam ad me misit; ea enim infelicissimus pater, qui alterum filium in bello amiserat, de alterius sorte adhuc incertus erat, ad studia Graecae philosophiae, tamquam ad portum, in quo orbitatis fluctuationisque ipsa orbitate gravioris dolores aestusque levaret, se totum convertisse verbis animisque admirandis confirmabat. Ex illis diebus sodalicium inter nos iunximus, quo nihil suavius, nihil iucundius. Absens epistulis creberrimis, coram sermone iucundissimo totam Herculanensem provinciam peragravimus. Sic igitur, quamquam unaquaeque fere huius voluminis pagina eius nomen refert, saepius tamen illud commemorandum erat, multaque sunt, quae si ipse rectius administravi, ut vera contingerem, falsa reicerem, viri doctissimi consiliis potissimum factum est. Haud raro praeterea accidit, ut quae ille coniectura divinasset, ipse postea in papyro legerem; saepe etiam rectam supplendi sarciendaeque sententiae viam mihi indicavit. A Paulo Maas numquam nisi doctior discedo.

Quotiens illum adii, totiens mihi adfuit benivolus monitor, qui errantem ad verum revocaret, qui me meis inventis nimium fidentem castigaret omniaque mea studia amicissime foveret. Udalricum denique de Wilamowitz, nostrae disciplinae gubernatorem ac ducem, quod hic me appellare liceat, magno opere gaudeo. Vir ille tot tantisque negotiis distentus, licet Epicuro Epicureisque numquam delectatus, locos quosdam difficiliores explanandi taedium non recusavit luminibusque ingenii sui acerrimi opem vere egregiam huic editioni adtulit. Horum virorum fideli studio ac benivolentiae me plurimum debere scio libenterque profiteor. Itaque primum hoc volumen Hermanni Diels memoriae et Roberto Philippson sacrum esse volui; idem tamen debitum Udalrico de Wilamowitz et Paulo Maas persolvendum esse scio.

Hos quidem viros nominavi, sed alii quoque de me et de meis studiis apud Germanos bene meriti sunt. Eduardus Norden, Francisci Winter officiosa voluntate usus, a clarissimo philosophorum ordine Bonnensi, adiuvantibus Hermanni Usener heredibus, ut exemplum Glossarii Epicurei inediti[1]) ab illo confecti adirem et meum in usum converterem, facillime impetravit. Guilelmus Crönert apographum suum papyri Herculanensis n. 176 Neapoli ex ipsa papyro confectum, mihi benignissime tradidit. Denique Ernestus Vollert bibliopola, Weidmannianae officinae alter praeses, in me quoque singularis indulgentiae documentum praestitit; moras meas, cunctationes in opere elaborando, iterum atque iterum corrigendo, non gravate tulit et mihi et studiis nostris, ut solet, liberalissime inserviens.

Nunc ad Italos venio, quorum principem Hieronymum Vitelli nomino, qui, dum eum Florentiae audio, me ad philologiam adduxit et subtili semper iudicio fontes Hermannianae doctrinae et suae uberrimos mihi aperuit. Cum Caietano De Sanctis, inde ab hieme anni CIↃCCCIↃXI ad hunc diem consuetudo semper suavissima fuit; labantem me consilio suo sustentavit, animum interdum diffidentem in futuri fidem et spem meliorem humanitate ac bonitate summa reduxit. Eadem mente ac religione Aloysium Castiglioni et Aemilium Bodrero prosequor; cum altero

[1]) Glossarium hoc, ad Epicuri sermonem penitus intelligendum maxime idoneum, meis quoque copiis auctum, aliquando publici iuris factum iri speramus.

enim crebrior vitae et communium studiorum artior consuetudo viginti per annos integram semper et indeclinatam amicitiam servavit. Novi Aemilium Bodrero privatum vere anni CIϽCCIϽVIII in studia Graecae philosophiae ardentissime conversum; bello deinde crebriores fuerunt inter nos conventus. Nunc vero altissimi muneris et officii onus in publicis studiis administrandis curandisque sustinens eodem me animo, quo olim, humanissime mecum disseruit, eodem quo antea amore in nostra studia propensus.

Horum duorum virorum beneficio, cum gravi docendi munere in Neapolitano Gymnasio fungerer, amplior via patefacta est et latissimum otium ad mea studia persequenda paratum. Ordo enim philosophorum et philologorum Caralitanus, his intercedentibus, me recepit et sustentavit. Nova tunc vitae consuetudo, faventibus collegis, ceterarum disciplinarum professoribus clarissimis, mihi oblata est. His igitur omnibus gratias quam maximas et habeo et ago, easdemque Academiae illius Rectori Magnifico Roberto Binaghi agendas esse sentio.

Si quid in hoc volumine, quod spero, placebit, hoc multorum beneficiis in me collatis non minus quam meae tot annorum sollertiae atque industriae deberi grato animo profiteor.

Scribebam Carali Kal. Jan.
ann. CIϽCCIϽXXVIII

Achilles Vogliano.

Quattuor librorum qui hoc volumine continentur reliquias potiores tantum dedi. Serius — si modo tanti videbitur — fragmenta quoque cetera edam, non ut novas proponam sententias, sed ut thesauros dictionis Epicuri, Polystrati, Philodemi pleniores reddam. Aliter res gerenda erat in papyro 176, a p. 23 usque ad p. 55 (cfr. pp. 91—96) a me edita. Papyrus haec magna ex parte servata, et ad imaginem libelli gravissimi restituendam etiam laciniae priorum columnarum haud parvi habendae sunt. Quare omnia fragmenta, minimis vero particulis neglectis, commodissimum repetere duxi.

Librariorum scribendi rationes, non semper sibi constantium, diligenter servatae sunt. Conspectus autem quinque, in calce voluminis additi, condicionem singulorum papyrorum ostendent, rationem partium a me editarum reddent, congruentiam numerorum a me in fragmentis distinguendis adhibitorum cum veteribus apographorum et tabularum numeris praebebunt.

I
EPICURUS, *περὶ φύσεως* Lib. XXVIII
(Papyrus Herc. $\frac{1479}{1417}$)

Papyri 1479 et 1417 unius voluminis partes sunt, quarum una superiores paginarum partes exhibet, altera inferiores. Papyrus 1479 anno 1804 evoluta est, papyrus 1417 anno 1808

Versuum numerus in singulis columnis fuit 32 fere vel 33. Librarius unus totum librum exaravit.

Incuria veterum delineatorum factum est ut in tabulas hanc papyrum continentes, et inde in Apographum Oxoniense, fragmentum ad papyrum 1431 pertinens irreperet. Apographum Neapolitanum contra illius erroris expers est. Primo enin obtutu dignosci potest quantum pagellae huius fragmenti ab aliis alienae sint: ambitus versuum angustior, normae orthographicae aliae, scriptura non plane eadem.

Apographa: Oxoniense (solam papyrum 1479 expressit delineator), editum in Oxford Photogr. VI 1245—1268.
Neapolitanum, editum in Voluminum Herculanensium Collectione Altera VI 37—54.

Hoc volumen Carolus Rosini edere in animo habebat, ut patet ex illius commentario in librum Epicuri XI *περὶ φύσεως*, in secundo Voluminum Herculanensium Collectionis Prioris adposito (1809).

Locorum quorundam huius libri mentionem fecit Theodorus Gomperz in Zeitschrift für Österreichische Gymnasien 1867 p. 210 et p. 670; uberiora specimina dedit in Sitzungsberichte der phil.-hist. Klasse der kais. Wien. Akad. der Wissenschaften (LXXXIII) p. 91sq, tum Hermannus Usener, in Epicureis, duos alios locos tetigit (p. 128, 22 et p. 345, 22), ambo solo fundamento apographorum nisi (Usener solo Neapolitano). Editionem totius libelli, spuria quoque fragmenta congerens, comparare Achilles Cosattini in Hermes XXIX (1894) p. 1 sqq. studuit. Bona quaedam, quae non cuivis occurrerent, invenit, neque iusta laude defraudandus animosus iuvenis, nimis viribus suis confisus. Saepissime tamen bonas apographorum lectiones temere corrupit, utilia quaedam ad nexum sententiarum recuperandum ut prorsus inutilia neglexit, normas orthographicas librarii plerumque contempsit. Quid? quod, occasione oblata, papyrum ipsam Neapoli vidit sed non contulit, monitumque Hermanni Usener non curans, editionem solis Apographis Oxoniensi et Neapolitano innixus proponere ausus est! Mitto typothetarum menda fastidiosissima, mitto ieiunas explanationes editioni praepositas! Aegre dolendum est Iohanem de Arnim, in hac provincia administranda felicissimum, cui Hermae editores curam plagulas a Cosattini comparatas emendandi mandaverint, tam infido fundamento inniti debuisse (hoc minime eum fugiebat!) et maxime mirandum est quod nihilominus vera aut vero proxima saepissime invenerit.

II
SCRIPTOR EPICUREUS INCERTUS
(Papyrus Herc. 176)

Papyrus anno 1806 evoluta est. Supererant fragmenta tria, ex compluribus plagulis conglutinata, ad farraginem priorum voluminis foliorum pertinentia. Ex his fragmentis anno 1844 recuperatae sunt 33 delineationes (ex quibus tres hodie sunt deperditae). Non parem tamen difficillimo labori semper se praestitit delineator Neapolitanus, ut felici casu demonstrari potest. Delineator ut inferiores plagulas horum fragmentorum legeret continuo omnes usque ad ultimas delebat, memoriam harum reliquiarum unice suis delineationibus mandans. — Bene novit versus septem priores *Fr. 23 per se stare et recte plerumque litteras reddidit:

]τοη τεθεωρηκότ̲[
]ούτων (?) τὴν ἀποδ[
πε]ποημένους εν[
]λ̲ικραιοντων (sic!) ε[
Π]υθοκλῆς ἐστιν̲[
]εσμεν[— — — —
— — — —]καὶ [— —
. . . .

Misere tamen in *Fr. 11 reliquias duarum columnarum commiscuit

— — — —]ο λήκυθος [. .
— — — —]ς_παρ’ ὑμῖν ει

— — — —] *τηλικοῦτο*
— — — —]*ω̣ι ὑπὲρ τὰ θεῖ-*
— — —]*ων βίος τὴν*
— — — — —] *εἴληφεν ἐπι*
— — — — — —]*τοι ὥστε καὶ*
— — —]*τος τι Πυθοκλε-*
— — —]*ν ἡμῖν δοκουν*
— — — —]*εων ενιαι* (sic!)
— — — —] *τὴν φύσιν*
— — — — —]*μεν καὶ* (?)
. . . .

Ut sanum iudicium in priore delineatione conficienda, ita fraudem alterius declarat fragmentum (Fr. 1 a et b) adhuc servatum (idemque ex duobus plagulis conglutinatum), quod huc apponere licet:

Fr. 1 a)]*το*[.] *τεθεω*[
]|*α*|*των τὴν ἀ*[
πε]*ποημένους εν*[
]*οἰκίαι ὄντων* [
Π]*υθοκλῆς ἐστιν*[
]*κ̣εσμεν* [. . . .]*ν*[
— — — — — — —

Fr. 1 b)]*τι Πυθοκλε*[.]
]*μῖν δοκουν*
]*ων εἶναι*
τ]*ὴν φύσιν*
]*μεν*[.]*ν*-

Sed nullo pacto fraudes in ceteris delineationibus horum fragmentorum dignoscere valemus — Hoc maxime dolendum est, cum sciamus quanti pretii sit priores voluminis partes recuperari posse.

Papyrus a duobus librariis est exarata, altera manus excipit priorem in col. XIV fr. 5. Ambitus columnarum idem est ambobus; cum tamen prior manus crassior, altera tenuior sit, columnae ab uno librario depictae 31, ab altero 36 versus capiunt, singulique versus a priore librario exarati 17 litteras circiter (paullo crescunt in columnis X—XII fr. 5), ab altero 22 litteras fere capiunt.

Apographa: Oxoniense (Photogr. I 64—85).
Neapolitanum (ineditum).

Locos quosdam huius scripti restituerunt Theodorus Gomperz et Guilelmus Crönert (cfr. Apparatum)

PHILODEMUS, *περὶ Ἐπικούρου* Lib. II
(Papyrus Herc. 1289)

Papyrus evoluta est anno 1806; voluminis tantum pars superior servatur. Unus librarius totam papyrum exaravit.

Apographa: Oxoniense (Photogr. V 20—26).
Neapolitanum (ineditum).

Quaedam, coram papyro, delibavit Guilelmus Crönert in Rhein. Mus. f. Philol. N. F. LVI (1901) p. 616; omnes reliquias Dominicus Bassi in Miscellanea Ceriani (Milano, Hoepli 1910) p. 523 sqq. composuit. Quam parum Bassi ad hunc laborem sufficeret in Rendiconti della Reale Accademia dei Lincei XIX (1910) pp. 281 sqq. luculenter monstravi. Locum huius scripti (= Fr. 6 col. IV), meis lectionibus usus, in Rivista Fil. Class. 1915 p. 534 sqq. pertractavit Hector Bignone; sed tota eius interpretatio a verbo *ἐκπνεῖν* in l. 14 restituto pendet, quod hodie aliter legendum videtur.

PHILODEMUS, *περὶ Ἐπικούρου*
(Papyrus Herc. 1232)

Papyrus evoluta est anno 1804. Huius papyri fragmenta 1—5 integri voluminis sunt partes; fragmenta 6—9 contra solam superiorem partem voluminis praebent. Unus librarius totam papyrum exaravit.
Apographa: Oxoniense (Photogr. V 14—19).
Neapolitanum (Collectio Altera VI 106—111).

Reliquias huius scripti Dominicus Bassi edidit (in Miscellanea Ceriani p. 516 sqq.), nec feliciorem quam in superiore se praestitit. Quid tamen ex his reliquiis percipi possit, praesertim in Atti della R. Accademia delle Scienze di Torino, XLVIII (1911) p. 101 sqq. monstravi. Bene autem de his reliquiis meritus est Hector Bignone in Rivista Fil. Class. 1915 p. 530 sqq. et p. 538 sqq.

III
POLYSTRATUS, Liber Incertus
(Papyrus Herc. 346)

Papyrus evoluta est anno 1809. Volumen in duas partes diffractum. Librarius unus papyrum exaravit.
Apographum: Neapolitanum (ineditum).

Editionem huius scripti in Riv. Fil. Class. 1907 p. 283, pro viribus suis Dominicus Bassi parare studuit. Quaedam recte legit et supplevit in Col. X, in ceteris nihil nisi inutilem farraginem literarum et verborum congerens. De commentario tacere praestat. Unum locum papyri tetigerat Crönert in Rhein. Mus. f. Philol. N. F. LVI (1901) p. 625.

EXPLICATIO SIGNORUM ET COMPENDIORUM

P	= Papyrus Herculanensis
O vel apogr. *O*	= apographum Oxoniense
N vel apogr. *N*	= apographum Neapolitanum
(*)	= apographum manu mea confectum
(*aa*)	= litterae in apographo Oxoniensi servatae
|*aa*|	= litterae in apographo Neapolitano servatae
((*aa*))	= litterae in ambobus apographis (*O* et *N*) servatae
[*aa*]	= litterae evanidae vel lacuna haustae coniectura suppletae
⟨*aa*⟩	= litterae a librario falso scriptae, coniectura recuperatae
«*aa*»	= litterae a librario omissae et ab editore suppletae; litterae a librario omissae, ab eoque vel a correctore supra lineam additae in apparatu enotantur
[[*aa*]]	= litterae a librario falso additae
[[*ȧȧ*]]	= litterae a librario falso additae ab eoque vel a correctore expunctae
⟨	= signum ad explendam lineam a librario adhibitum
ạạ	= litterae incertae
a̲a̲	= litterae partim servatae, sed lectu certae
[*a̲a̲*]	= litterae partim servatae, sed lectu minus certae
[*ạạ*]	= litterae valde incertae
[. . .]	= litterae lacuna haustae aut evanidae
[?]	= lacuna unius litterae parum certa
— — —	= ambitus lacunarum ubi numerus litterarum amissarum certo vel probabiliter definiri non potest

Spatia vel unius litterae, vel binarum vel ternarum ad interpunctionem indicandam a librario vacua relicta totidem stellulis indicantur

Paragraphos, capitis clausulas, coronides, ut potui, tipographice repraesentavi

Ar	= Arnim
Bi	= Bignone
Co	= Cosattini
Cr	= Crönert
Go	= Gomperz
Phi	= Philippson
Us	= Usener
Us in Gloss	= Usener in Glossario Epicureo inedito Bonnae servato
Vi	= Vitelli
Wi	= Wilamowitz

Supplementa, ubi nulla nota in Apparatu additur, sunt mea (supplementorum, quae per se pateant, auctoris nomen non addidi)

I

EPICVRI

ΠΕΡΙ ΦΥΣΕΩΣ

LIBER XXVIII

Fr. 1 col. I
(O, N)

. . . . .] τόδε τι τὸ περὶ[. . . .
. . . . .] εἶναι καὶ μὴ ἐν οἷς
τῶν[. . .]εν[. .]ụσ̣αμẹ[τ̣. . .
. .] καὶ οὐ δογμάτωμ φαν-
ταστικῶν, τῶμ μέντοι οὐ
φανταστικῶν καὶ «λογικῶν?» δογμά-
τ̲ω̲ν̲· οὐ [μ]ὴν ἀλλ' ἕτẹρά γ' ἂν
τινα δη[λο]νό[τ]ι εἶ[π̣αν ἐ]κῖνοι,
εἰ μὴ ἐγὼ προήνεν̣[κα? ——
ἐπ' ἄλλα τ[ι]ṇὰ ἃ [κ̣]ἂν [κομί-
ζοι ε[ἰς] τὰς ἀ[πα]γωγὰς [——
.]ατα[————————————
. . . .

Fr. 1 col. II
(O, N)

κενὸμ μηδὲν ἧττον εἶνα[ί
γ̲έ̲ τ[ι] φήσωμεν κενόν. του
. . .]ηδη φ[. . . . .]ου ἡμ[ῖ]ṿ λέ-
γ[οντος? . . . . .]οθ' εὑρέθ̲η̲ ὃ[ν
τ[οι]οῦτον ο[. . .]ω̣ν ἐδοξάζο-
μεν ἐṿ[. . . . . .]ς οὐ φα[ν]τα-
σ. . . . .]ι ἀλλ' ἐπ' αὐ-
του[. . . . .]ατα τ̣|ο̣|[———
γ[. . . . .]ος προ̣[———
—————————]ας πλ̲[———
——————————]τ[—————
—————————] ἕτερα[———
———————ἐπαγ]ω[γ]ῆς κα[—
——————————————]θι[—
———————προσνε]μομένης
τοῖς κριτηρίοις] τῆς προ-
λήψεως (?)———]δη[—————
—————————]γα[—————
—————————]νθε(ν) φα[———
. . . .

Fr. 1 col. I 4 init. σις (sottop.) 7 ΤΩΝ** 9 προηνεγ non potest legi

Fr. 1 col. II initium Ph ita supplet *οὐ γὰρ ἐναντία λέγομεν, ἂν ἀρνούμενοι βλέπεσθαι τὸ] κενὸμ* 2 ΚΕΝΟΝ** 3 secundae litterae superest pars hastae ima (Υ, Ρ, Τ?); post Φ fort. Ω; ante ΟΥ vel Κ vel Χ 15—17 Ph 19 expectaveris]νθεμφα[—

Fr. 1 col. III (O, N)

. . .] φύσις ἐνταῦθα κατά γε
τὴν] δόξ[αν τ]ὴν [τούτ]ου πε-
ρὶ τοῦ κ]ενοῦ καὶ ἅ[μ]α καὶ πό-
ρος κἀν]ταῦθα τὸ κενόν. οὗ-
τος ο]ὖν καὶ τ[ο](ῦτο) [ποι]εῖται
ἐκ]ίναις τ[αῖ](ς λέξ)[εσιν], ἃς ἐν
τῶ]ι περ[ὶ τῶμ] (πρώ)[τογ] γιγνω-
σκό]ντω[ν αὐ](τοὺς γέγρ)αφε.
οἱ δ]ε̣]τάδ' ἀν(αλαβόντ)ες αὐ-
τοῦ τ]ὸ [β]υβλίον (ἠκρίβ)[ωσαν, περὶ
ὧν ἡδέ]ω̲[ς ἡμ](εῖς) [. . . .]α̲τε-
. . .]μ̲ε[ν] καὶ μακρο[τέρ]ως ἂν
λόγ[ους ποι]οίμεθ[α, εἰ ——
παν[———————]οιμεν[.]ουτο
επι[—————————κ|α|[. .]ου
——————————————————]ν
——————————————————]ω̲ν
. . . .

Fr. 1 col. IV (O, N)

κ̲αὶ πά[ν]τ[ων τῶν ὀ]νομάτω[ν
μετα[βολή· ὀ]λ̲ίγα γὰρ [ἔ]ξ[ε-
στιν τῶ[ι κατὰ] τὰς̣ [αἰ]σθήσε[ις
ἃ πρότερον [ο]ὕτως [νομίζ]ον-
τες κατὰ [τὸ]ν οὐ φ[αν]ταστι-
κ[ὸν] τρ[όπομ] μετε[θέ]μεθα,
συν[ι]δόντες οὐ [τοι]αῦτα ἔκ
τινος ἐ[π]ιλ[ογ]ισμ̣[ο]ῦ· τὰ δὲ
πλεῖστα τῶ[ν ἐμ π]ερι[λ]ηπτι-
κῶ[ι] τρ̣όπω[ι εἰλημ]μένων [.]ν-
. . . .]η[.]ν[. . . . . . .] τινι
ἢ κ[ατ]ακα[λ]ύψει ὁ̣ χ[ρόνος] ἕτε-
ρον ἢ [ὄ]νομ[α ἢ ῥῆμ]α με-

Fr. 1 col. III haec suspicatur Ph: ὅπου ἂν κίνησις ἦι, ἀνα|φῆς] φύσις 3/4 πόρος Ph 8 αὐτούς? 11 Ph

Fr. 1 col. IV initium Ph hoc modo supplet τὰ πλεῖστα οὖν ἁμαρτήματα ἀποδοτέα ἐστὶ τῶι κακῶι τῶν λέξεων τρόπωι κ. π. τ. ὀνομάτων μεταβολῆι 3 τῶι κ. τ. αἰσθή. scil. τρόπωι 6 τρόπομ Co μετεθέμεθα Ar 10—11 ἀνίστη ex. c. Ph: amplior lacuna 11 ἀνατροπῆι Ph 13 πρᾶγμα spatium non capit

ταβ]ἀλ[λων——————————]ειν
οἱ πολλοὶ τὰς[————————ἐ
πιτελ[———————————————
μενου[———————————————
γὰρ ι[———————————————
. . . .

Fr. 2 (O, N)

——————]τει|ν|——————————
——————]χε[. . .]θαι κατ[——
—————————] πάντα [————
—————————]μ πραγμ[———
—————]να[. . . .]μπε[. .]υνα
. . . . . .] τ[ῶμ π]ραγματικῶν
θε]ωρημ[άτω]ν ἐνδ[εί]ξει καὶ
σὺ]μ περι[. . .]ημ[——————
τῆς δόξη[ς———————————
τα τοῖς πραγ[μα——————
. . . . . .]σε[.]ει[———————
εἰς τοῦτο ἐμ[β]αλλούσης
ὑπολήψεως. ὄντων δ᾽ [οὖ]ν
τοιούτων οἱο[νὶ] τούτων
κατὰ τὴν [σχ]έσιμ π[ρῶ]τον
τῶν εἰκ[ό]τ[ων] εὐκαιρ[. . . .
τῆι ἐπαγωγ[ῆι. . . . . .]((ω))
τῆς πραγματ[ικ]ῆς [. . .]τει
———————]νη((σ))[. . . . . . .]σ
. . . .

Fr. 2 13 ΩC** 17 in fine .ΙΠ\. . .Ω apogr. *O*; . .ΓΝ. . .Ω apogr. *N* 18 *πραγματικῆς* (fors. *ἐπαγωγῆς*) Us in Gloss. 16—18 in margine dextro, delineatio Oxoniensis hoc praebet fragmentum TA.NC | .N. . .| ΝΑΦΟ. | .OM. . .| ad hanc columnam — ut videtur — non pertinens.

Fr. 3 col. I (N)

α[ἰσ]θήσεων ὀξυδερκίας η
——————————]σεναπ[.
. .]ṭ[.]μμινον[. . . .] κατ[α]κα-
|λύ|ψεσιṿ ẹ̓ξα[————————
ἐκ τ[ῶ]μ φα[ι]νομένω|ν| [ἅπα-
σιν ἀν[θ]ρώποις τὸ δηλ[ο̱ύμε]ṿον
[[μενον]] «ἐξ» ἀ[ν]α̱λογίσματ[ός] τινο[ς,
ὅθεν κατ̱[ὰ]τ̱ὸν τοιο̱[ῦ]τον τρό-
πον τὰ φαιν[όμενα ——————
ἐπὶ τῶν αὐ[τῶν ἀρχῶν κ]αὶ
ἐπὶ τ[ῶν——————————
τ[——————————]δ[————
δ[——————————————
. . . .

Fr. 3 col. II (O, N)

ἰδιότητιτος τῶν σοφῶι καὶ μὴ
σοφῶι διε[ίρξ]εις οὐδὲμ [π]αρ[α-
βάλλων [τῶμ πε]ρὶ τῶν οὐκ ἐ-
πιμ[α]ρτυρ̱ή̱σεων κα[ὶ ἀν]τι-
μαρτυρήσεων. ἔτι δ᾽ οὐδ[έ
τινα τῶν ὀνομάτων εὐ-
θὺς διὰ τῆς αὐτῆς λέξεως
καὶ τὴν κατ᾽ αὐτὰς τὰς αἰ-
σθήσεις πλάνην τῶμ [πρ]α-
γμάτων ὑ]|πο|[σ]ημαίνων, οὐ μό-
ν[ον] τὴν ἔν[νοιαν, οὐδὲ δι-
ὰ τῆς ἐντεύ[ξεως ἀσφαλῆ
παρ[έθηκα——————————
. . . .

Fr. 3 col. I initium hoc modo reficit Ph *δεόμεθα μόνον τῆς τῶν] αἰσθήσεων* 3 . . H̱M̱.H̱Ṉ.Ṉ apogr. *N* 10 *ἀρχῶν* Ph

Fr. 3 col. II init.: *οὐδὲ τὸ ψεῦδος διὰ τῆς] ἰδιότητιτος* Ph 2 *διείρξεις* Co 5 ωN* 11 *ἔννοιαν* Ph 12 *ἀσφαλῆ* Ph

Fr. 3 col. IV (O, N)

συλλογιζόμεθα ου μ[...
κεις ἧττο|ν̣| [ἢ.....]θ[εί-
ης αὐτὸ [τὸ πρὶν] λεγόμε-
νον. οὐκ ἔχει ο[ὖ]ν̲ οὐδὲ τοῦ-
το τ[ὸ]|ν̣| [χα]ρα[κ]τῆρα κα[ὶ
ἄν τ̣ις λανθάν[ηι α]ὑτὸν
ἐ]ναντι[ο]λογῶν, ὥσπερ
καὶ ἐπὶ τοῦ ση[μίου ἔ]λεγον,
ἐκῖνο δε[———————]ως οὐ
βο̣[————————————————
σθαι τι[——————————————
πα[————————————————
. . . .

Fr. 4 col. III (O, N)

εἶ]|ναι ἐπὶ πλείω σ[υντελ]οῦν
ὧ̲ι̲ αὐτοὶ βουλόμ[εθα,]ἑ̣[κά]σ̣-
τοτε [τα]ὐτό τι διανοούμε-
νοι ἐλέγομεν κατὰ [τ]ὴν [ἐ]κ-
κειμένην ἑρμηνίαν τῶι
ὅτι πᾶσα ἡ ἁμ[α]ρτία [ἐ]στὶν
τῶν ἀνθρώπων οὐδὲν ἕτε-
ρον ἔχουσα σχῆμα ἢ τ[ὸ] ἐπὶ
τῶμ πρ[ο]λ̲ήψεων γιγν̲[ό-
μενον καὶ τῶμ φαιν̲[ομ]έν̲[ων
διὰ τοὺς πολυτρόπου[ς ἐθι-
σμοὺς τῶν λέξεων κα[.]ιαιπε
. . .]ψενδ[.]αυ̣ιτ̣[.]τ̣ληδεδι[..]ε[.]τισυν
——————]πολ[————————]υτα
————————]σειε τ[—————]αν[——
——————]ει οὐδ' α[———————
—————]δει[ξ]ας ει[————————
δητ[————————————————

* * *

Fr. 3 col. IV 2 ἧττον̣ [ἢ κἂν προσ]θ[εί- Ph 3 Ph 4 NON* 8 Us in Gloss

Fr. 4 col. III praecessit velut ἵνα δὲ τὸ ὑφ' ἡμῶν ἐκεῖ προφερόμενον δοκοίη εἶ- (Ph) 1 συνεργοῦν? 11 ἐθισμούς Go 12 ΚΑ.ΑΙΠΕ *P* κακίαι? 13 versus turbatus (sottoposti!)

Fr. 5 col. I (O, N)

τω[. . . . .]((μο))[. . .
οἴ[σ]ειν [. . . . . .ο]ὐδεὶ[ς
ἐπέπιπ[τε . . . ο]ὗτος τού-
τοις τά[δ'] ἔλεγε, ὦ Μητρόδ[ω-
ρε. ἀλλ[ὰ] μὰ Δία τῶμ μὲν
καθ' [ἕ]κα[στ]α οὐκ ἂν φήσαι-
μ[εν οἷόν] τέ γε συλλογισμὸν ἐ-
φ' ὧι λαμβά]νομέν τ[ι] εἰδέναι.
διὸ τὸν Κανόνα(?) συ]νθεὶς τότε
——————————————ἐξέ]τεινα
—————————————— -]ὡσαύτως
——————————————]ωναν[. .
—————————— ————]οτι
——————————————]λέξεις
——————————————]αν χρω-
—————————————— ——]μενωι

* * *

——————————————]ται
—————— αὐτό]ματον απα[.
——————————οὐκ ἂν μὴ] τη-
ρῶν τὸ]|ν ἐ|θισ[μόν, τῶι ο]ἰκείω[ι
συνε]πιφέρ[ωμ προστ]υχές
τι], |δ|ῆλομ ποιώιης |τ|ὸ πάν-
|τα| φθόγγον ἐπιφέροντα
|δοξ|άζειν τόδε τι κ[αὶ] τὴν
|τῶν ὀν|ομάτ[ω]ν κ[αὶ π]ραγμά-

Fr. 5 col. I 5 ΡΕ* 9 Ph
8—7 inf. Ph 7—6 τηρῶν Ph

Fr. 5 col. II (O, N)

((τω̣[ν ἰ]))δ̣ι[ότητ' οὐ]κ ἂ[ν λέγ]ωμ
((περ̣[ιποι]))ώιης. κα[ὶ ὡς] ἔβλε-
((πον ⟨ὤ⟩[ι]))ον, ποιήσα(ς) διάφο-
((ρα τά[δ]))ε ἢ τάδ⟨ε⟩ ((εἶν))αι, λέγειν
((τάδ' ἑ[ξ]))ῆς αἱρεῖσθ((αι τ))[ῶι] δ[ὴ]
((βελ[τίο]))ν' εἶναι ἢ τά((δ))ε, ἀλλ' ὀ-
((νόμασ))ιν οἷς δήποτ((ε χ))ρώ-
((με[ν]ο))ν οἷόν τε φ[ή]σας [εἶ]ναι
λέγει]ν τὰ πρ[άγ]ματα, πά-
λιν ἀπε]δικνύου ἡμῖν τε τοῖς
τῆς———]μετεσχηκόσιμ
πείρας καὶ οἷς οἰ]κειότερόν ἐστ[ιν
———————]οι[———————
τι[————————————φ]ημ[ι
δε[————————]ιόδε τ[ι] λέγε[ι
ἀλ[————————]ι τὸ [αἴ]τιο[ν
κ[———————————]τα[.]τε[. .

* * *

(N)

—————————] τὸ σχῆμα
. . . .] ἀνα[λ]ογισμοῦ του
. .]|ι|α[. .]τ[. . .]|ι|αστο Πρατ|ί|-
να]ς [[τοτε]] νῦν συνορῶ τότε
δ̣' οὔ. καὶ τοὺς κατὰ μέρος δὲ
πιεσμοὺς τοῦ ὀρθῶς ἕκαστα
λέγεσθαι περὶ τοῦτο τὸ εἶδος
νῦν συνορῶ[[ι]] τότε δ' οὔ, καὶ

Fr. 5 col. II 1 Ph 3 Ο[.] apogr. *O, N* 4 ΔΙ *P* 2 ωΙΗϹ* 5 ἑξῆς Ar
9 λέγειν Ph 10 ἀπε- Co Ph
8 inf. 6—5 Πρατίνας [[τότε]] Ph

Fr. 5 col. III (O, N)

οὐ [σ]υστατο[ῦ]ντ[α] πρὸς αὐτά
π[ο]τ̣' ἀπορήσας ποι[κί]λως νῦν
ἐπι[β]λέπω, ὡς ἐγῷιμαι. ((ἐπε))[ὶ
καὶ τὸ λεγόμενόμ ποτ' [ἦν ὅτι
ταῖς αὐταῖς αἱρέσ̣ε̣σ̣ι̣ ι[ῶ](μ φω)-
νῶ[ν] κ̣α̣τὰ τὴν διδ̣[α](σκαλίαν)
χρή[σ]αιτό τις ἄν, εἴπ(ερ ταῦτ' α)[ἰ-
εὶ μὲμ βλέπ[οι] ἐκ (το[ῦ α]ὐτοῦ ε)[ἴ-
δ̣]ους [ὄντ'] ἢ μὴ π(ολὺ παρηλ)[λα-
γ]μένα«ι»ς φύσεσιν̲ (περιπέσοι.) [ἔτι
δ' ὅτι ο[ὐ̲] κατὰ τ(ὰ πρ[ά̲]γματα)
. . . . .] ο[ὐ] πολ(ὺ παρηλλα̅)-
γμένη]ι ἐκείνη[ς̣. . . . .
. . . .]αν[ι̣]σο[— — — — — — — — —
. . . . .]α[. . . . .]ου[— — — — — —
— — — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — —]α[— — — — —
— — — — — — — —]το[— — — — — — —

* * *

(N)

|σιν|[— — — — — — — — —]ο[— —
.|ασ̣|[— — — — — — — —]ποτε[—
δεῖν δὲ τὰ ὀν]όματι [συμ-
πίπτοντ' [ἀλλήλ]οις πέπει-
σμαι δια|λ|έγει[ν], ὡς διηρου-
με|ν|, ὥσ[περ εἴρη]|τ|ο, καὶ οὐ κα-
θάπερ τι|νὲς ἂ|ν ἐγ|δέξ̣αιν|-
το· [ἀ]λλὰ γὰρ π|⟨ῶ⟩ς οὐ|κ εὔκαι|ρόν|

Fr. 5 col. III 3 ΜΑΙ* 4 ἦν ὅτι Wil 9 ὄντ(α) Wil ἔτι Wil 12—16: huc revocandum fragmentum margini delineationis Oxoniensis appositum: . . ΚΜΑ|. . . ΑΤΙΘΗϹΙ |— —|— —| Φ sed collocatio incerta 3 inf. ὥς τε mavult Ph 1 inf. ΤΟ** Π[.]ΟϹ apogr. *N*

Fr. 5 col. IV (O, N) ἐστ[ι ταῦ]τ[α] προφέροντα μηκύνει[ν; κ]αὶ μάλ' ὀρθῶς [γε, ὦ Μητρόδωρε· πάνυ γὰρ οἶμαί σε πολλὰ ἂν ἔχειμ πρ(οε[ν])έγκασθαι, ἃ ἐθε[ώρ]εις [γ]ελ(οίως) τι[νὰς] ἐγδεξαμένου(ς καὶ [πάν])τ[α] μᾶλλον ἢ τὸ νοούμενον κατὰ τὰς λέξεις, οὐκ ἔξω τῶν ε]ἰθισμένων λέξεων ἡμῶν χρ[ω]μένων οὐδὲ μετατιθέντων ὀνόματα ἐπὶ τῶμ φανερ]ῶν. καταγέλαστογ γὰρ δή] τι καὶ τοῦτ' ἐστιν, ὅταμ μὲγ γρά]ψω[σί που τ]ὸ[ν συγκεκαλυμ]μένομ, μ[ωρό]τερο[ν δὲ π]ά[ντα] τα[ῦτα σοφίσματα συνά[γει]ν [————————————
δ[————————————

* * *

(N) εἰς γέλωτα πεσ]εῖται |τό|[δε, ἂν————τοιαῦ]τα τύ|χω|[σι————συλλ]|εγ|[όμεν]ο[ι], ἀλ|λ' ο|[ὐ μόνον διὰ] |μ⟨ε⟩|ταφορὰς |ποι|[άς, ἃς ἐπῆγο]|ν ἐπὶ τ|ὰ ἄγνωστ' α]|ὐ[τῶν ἀπ' ἀγν]ώ|στων, ἀλ|λὰ δι|ὰ |[τ]ὰς αὐ[τ]ῶμ| πλάνας, |ἃς| λέ|[γο]μεν ἐν το[ῖ]|ς Περὶ Ἀμφ]ιβ|ολία|ς ἡμ⟨ῖ⟩ν ἀνα|γεγραμ-

Fr. 5 col. IV 2 fuerat ΚΥΝΕΙ[Ν* 12 ΡΩΝ** 15 δὲ Ph 16 Ph 9—8 inf. Ph 6 ΜΗ apogr. *N* 2—1 Περὶ Ἀμφιβολίας liber aliunde ignotus cfr. Usener Epicurea, 345, 28 1 ΜΕΝ apogr. *N* an ἡμεῖν?

Fr. 5 col. V (O, N) -μένοις. ἀλλὰ γὰρ τ[ί] τούτων ἡμῖν τῶν ἀ[νθ]ρώπων; πολλαχοῦ γὰρ διώρισται μέχρι πόσου φ[ρ]οντιστέον αὐτῶν, ἅς π[ο]τ᾽ ἂν ἔχωσι καθ᾽ ἡμῶν δόξας, καὶ μέχρι π[όσ]ου τε καὶ ἐμ ποί[ωι λόγον οὐδένα ἑκτέον· αἰεὶ] δὲ τῶν εὐπαγῶν ἕνεκα πρὸς (εὐδ)αιμονίαν καὶ τῶν κατα(σκε)[υ]αζομένων τοὺς λόγους π[οιη]τ̣έον· ἐπειδὴ γὰ]ρ φέρε[ι τινὰ δια]τριβ[ὴ]ν τὸ διημαρτημένογ] γιγν[ομένου ψευδοῦς λογι]σμ[οῦ [διακρίνειν]

* * *

[λέγων δὲ τὸ ψεῦδος]

(N) ἐν ταῖς] |δό|[ξα]|ις| [ὑπάρχειν ἐκῖνο ἔγωγε πολλάκις ἐνενοούμην, [ὥς] ποτ[ε ἐ]μ̣οῦ προφέροντος ἀπορήμ[α]τα, ἅ τις ἂμ πρὸς ἡμᾶς ἐ[κεῖθ]εν ἀποδιδ]ώιη ὃ ἐκ τῶν [λέ]ξεων συνορῶ[ν, ὥ]ς ταὐτὸ σ[υ]νέβαινε μελε[τᾶν] ἐπὶ τῆς γραφῆς, πολλο[ῖ]ς ἂν ἴσως δόξειε τότε μὲν ἤτοι κατὰ τὸν ἐπι-

Fr. 5 col. V 1 ΜΕΝΟΙϹ* 14—16 Ph 11—10 inf. λέγων — ὑπάρχειν Ph

Fr. 5 col. VI (O, N)

βλητικὸν τρόπον ἢ περιλη-
πτικ[ῶ]ς ἢ φανταστικ[ῶς] ἢ
δ[ι]ὰ λόγου δὴ θεωρητικῶ(ς)
ψευδὴς ὑποτετάχθα(ι ταῖ)[ς
λέ[ξ]ε[σιν] ἐκίναις δόξα ἤ(τοι)
κατὰ τὸν οὐκ ἐπιβλ[ητ](ικὸμ)
μὲν ο[ὐ]δὲ [κα]τ[ὰ] μίαν (τῶν ἐκ)-
κειμένων ἰδεῶν, ἐξ ἑ[α](υ̣τοῦ)
δὲ μόνον κινητικόν. (νῦν)
δὲ τῆς ἑρ(μ)ηνία[ς] ἐφαρμ[ο]τ-
τούσης καὶ ἐπ' ἄλλ' ἄττα ἐ(πα)-
γωγή τις ἐκ τῆς διαστο(λῆς)
γίγνε[τ]αι εἰς τἀληθές. ἀ(λ)-
λ' ὅμως οἱ μηδέποτε μη-
δ]εμι[ᾶ]ς πω μηδὲ [π]επειρασ-
μένοι], πρὸς οὓς †θαι̣σοι† ταῦ-
τα, τ]ῆς ὑποψίας ἄλληι [οὐκ
[ἂν ἀπαλλαγεῖεν·]

* * *

[οὐ γὰρ τοῦτο δῆλον μᾶλ]-
(N) λ]ογ γίγνεσ[θαι οἶμαι] τ[ῶι
μ̣ὴ φανερὸμ ποιοῦντι, π[ῶς
κ̣α[ὶ] ἔπ̲[ρ]αττέ τις τουτι̣ ἢ οὐ[κ] ⟨ἔπρατ⟩τεν ἧπερ ἡνίκα
οὐκ ἦν ἡ διάληψις ἀναλογι-
στ[ι]κή, ὡς τῶιδέ τινι λέγει τοῦ-
τ[ο], τὸ ἐναντίον [ἐ]δοξάζετο·
ἐπὶ γὰρ δὴ τῶν τοιούτω[ν] οὐ-
χ̲ὶ μόνων ἂν ὑποπτεύσα[ι-
ε]ν τόγ γ' ἀστῖομ, μήποτε ἐ-
ναντί' ὧν ἔμπροσθε ἐδοξάζε-

Fr. 5 col. VI 13 ΘΕϹ** 16 θαρσῶ emendandum? 17 οὐκ Ph 11—10 inf. ΤΕΤΙϹΤΟΥΤΙ̣ΗΟΥ[?] Ph 8 inf. ΕΠ̲.ΑΤΤΕΝΗΠΕΡΗΝΙΚΑ *P* rest. Ph

Fr. 5 col. VII (O, N)

το ἢ ὅλ(ως) [. . . . . .]ερον [ὑ]πελαμ-
βάνετ' [ἐκ τ](ῶν ἀ)[ντ]ικειμ[έν]ων,
ἐπεὶ οὐχὶ γ[νωσ]τῶν οὐδ' ἐπι-
βλητικὴν (?) ο̣[. . ἐδεί]ξαμεν ὧι
δήποτε τρόπωι. εἰς τοῦτον
οὖ]ν δή φημι τὸν ὅρον ἀπο-
βλέψαι, ἂν ταῖς δ]όξα⟨ις⟩ τὸν ἐπι-
λογισμὸν [ὑγι]ῆ προστεθη-
κότες ἦιμεν (sic)· οὐ γὰρ πᾶσαν, οἶ-
μαι, εὐθὺ[ς ἔ]στι δόξαν καὶ εἰς ἐ-
πιλογισμὸν ἄγειν, ἀλλ' ἱκανόν,
ἂν δύναμίν τις ἔχει [[μ]] μό-
νον τῆς ἐπιλογίσε((ω))[ς, α]ἱ̣ρήσε- (?)
τ]α|ι, ὅταν [ὁ] καιρὸ[ς. . . .] δῶι
καθ](α)((ρ))ὰν [ἐ]πιλ̣[όγισιν . .]τως
. . .] ταύτης [. . . . .]ιωι
. . . .]((ωι))[— — — — — — — — —

* * *

[ὁ δὲ
[ἐπιλογισμὸς εἰς γνῶσιν τῶν ἀφα]-
(N) νῶ]|ν κέχρη[ται] τ|[ῆι ἐναρ]γεῖ κτή-
σει], |καὶ οὐδὲν ἧττον ὑ|πὸ τὴμ
|φυγὴν ἢ αἵρεσιν [καὶ]| ταύτην
α̲]γ|όμενος τε|[ύ]ξε|τ|αι τοῦ ὀρ-
|θοῦ. ὅσαι δὲ μὴ| πε|ρὶ π|ράξεων
|εἰσὶν τῶν δοξ⟨ῶ⟩ν, λέ|γω δὲ τῶν
|οὐκ ἐπιβλητικῶν, ἀλ[λ' ἐ]|κ τοῦ
|θεωρητικοῦ μ|έρους, [[ω̲ς]] ὡσαύ-
|τ⟨ως⟩ ἁλώσον|ται ἁμ̲[αρτάνου-
|⟨σα⟩ι καὶ ἡ| [ἐπιλόγισι|⟨ς σ⟩υν|[ανά-

Fr. 5 col. VII 4 ΚΗΝΟ/ *P* ἀπεδείξαμεν suppleverat Ar 5 ΤΡΟΠΩΙ* 7 ἂν Co ΞΑΗ *P* corr. Co 8 ex. gr. Wil 11 ἱκανόν scil. ἐπιλογισμόν 12 ἔχει = ἔχῃ Philippson frustula duo in margine delineationis Oxon. servata ll. 17—20 vindicat eademque ingeniose componit vide Adnotata 6 inf. ΘΟΥ** 5 ΔΟΞΑΝ apogr. *N* 2 ΤΝΔΕ apogr. *N* corr. Ar 2/1 ἁμαρτάνουσαι suppl. et corr. Ar 1 init. Ω̲⁻Ι apogr. *N*; fin. ΩΥΝ apogr. *N*

Fr. 5 col. VIII (O, N) γ].[ι συν]εχῶς τὸ διημαρτημέ[νο]ν ἐ[ν] τῶι ἢ ἄλλο τι κατὰ ταύτας λέγ[ẹσ]θαι τῶν θεωρητικῶ(ν ὅ) οὐκ ἀληθές ἐστιν ἢ [ἣ]ι ἂμ πώρρ[ω](θέμ)ποθεν εἰς πράξεως σ(υνα-)φὴν βαδίζωσιν εἰσάγωσίν τ](έ) τιν' [ἀν](επιτ)ήδιομ πρᾶ(ξι)ν. ἂ(ν δὲ μηδ)ὲν τούτων, (εὐ)[σ]υν(θεώρητο̣)ν ἔσται ὡς οὐ(κ) [ε]ἶσι ψ(ε̣υδεῖς). διὸ καὶ ῥαιδί(ως) ἅπ([α̣]ντες κ)[α]ταγελ[ῶσιν (ὅτ̲)α(ν τις ὁμ)[ολο]γήσαντός τινος μ[η](δ' ἐνδ)[έ]χεσθαι ταὐτὸ ἐπίστ(ασθαί) τε καὶ μὴ ἐπίστασθαι (προφέρ)[ηι] τὸν συγκεκαλυ(μμένομ) [πα]τέρα καὶ τ[ὰ τοι](αῦτα·) [τοῦτ]ο γὰρ οὐ

⁂

[ὅ δ' οὖν πρῶτον ἐπι]-
(N) ὼν] |τῆ[ι ἀγ]νώστει ἐξ| [ἐκίνου αὐτ|οῦ ὁμ[ο]λογίαι ὅμως βλέ|πων ἐφ' |οἷ[ς] ὡμολόγ[ει] τοῦ|το γελᾶι ἐπ[ὶ] |τῶ[ι] σοφίσματι| ὡς οὐ συμπερ|ι|λαβὼν ἐν ἐκίνει τεῖ ἀποκρίσει καὶ τὸ οὕτως ἂν ἐφαρμοσθὲν ἔκ τινος ἐθισμοῦ λέξεως, ὥστε πίπτειν εἰς τὸ λέγειν ἐνδεχόμενον εἶναι τὸ αὐτὸν ẹ[πίσ]τασθαί τε

Fr. 5 col. VIII 8 ἀνεπιτήδιομ Co 11 ΨΕΥΔΕΙΣ** paragraphum servat apogr. O 17 Ar 11 inf. Ph 10 -ών Ph

Fr. 5 col. IX
(O, N)

καὶ μ(ὴ ἐπίστασθα)[ι], οὐ δέον η-
(θ̣)[. . . .] (τοῦ·το)[ιο]ύτου τρό-
που ο)[ὗ] ὁ σοφιστὴς προφέρει.
(διὸ κα)[ὶ οὕτως ἀν]τικειμένως
(ὁμολο)[γ]ήσας [τι]ς ἐξ ἀρχῆς
κα[ὶ ο]ὐ̣κ εὐλα[βού]μενος τοῦ-
το ὥσπερ τι[νὲς τῶ]ν σοφι-
στῶν οὐκ οἴε[ται] πραγμα-
τικὸν ἔλεγχον λαμβάνειν.
καίτ[οι γ]ε οὐκ ἐπ[ε]λελόγιστο
ὅτι πλὴν τῶν τοιούτων
ὧν ὁ σοφιστὴς [πρ]οφ[έ]ρει ἀδύ-
νατόν ἐστι τὸ αὐτὸ ἐπίστα-
σθαί τε καὶ ἀγν[οεῖν], ἀλλ' ὅ-
μοιόν τι ἂν ἔδ[οξ]ε πεπονθέ-
ναι τοῖς μὴ συλλογιζομένοις
τὴν διαφορὰν ὥσπερ ἄν τις
καὶ κα[θό]λου τοῦ[το] ὡμολο-
γηκὼς . . . . . .](ω)μ̣[.]λ[. . . .]αι

* * *

[οὐ γὰρ ὡμολόγησε]
(N) καὶ τὸ] καθ' ἓν ἕκασ[το]ν, ἀλλ' ἐ-
|κίνωι| [γ]ε τῶι τρόπωι ὧι κα-
|θόλου ὁ|μολογεῖται, οὐκ ἐπι-
βάλλοντος τοῦ ὁμολογοῦν-
τος ἐφ' ἓν ἕκαστον τῶμ πρα-
γμάτων, οὐδ' ἐν τούτωι
τῶι τρόπωι τὸ ἐπὶ πάντων
ὁμ[ολογ]ήσαντος ἢ ἀ[ρν]ηθέν-
τος. ἔδοξεν οὖν ἂν δή, φη-

Fr. 5 col. IX 1—2 ἦφθαι Go: amplior lacuna 4 Ph 11 ΟΤΙ *P* 14** ΑΛΛΟ 10 inf. οὐ—9 καὶ τὸ Ph 6 -βαλόντος? 1 ΤΟϹ**

Fr. 5 col. X (O, N)

μί, τῶ[ι μ]ὴ συνο[ρ]ῶντι τὴν
διαφορὰν τούτ[ω]ν ὅμοιόν
(τι π)οιεῖν ἀλλ' οὐ πρ[οσ]μα[ρτυ-
ρεῖ⟨ν⟩ αὐτὸς αὑτῶ[ι· . . . . .
καθόλου τι ὁμολ[ογ]ησε[. .](μ)
μυριάκις μὴ πα[ρ]' ἕκαστ[ο](ν)
ἐπιβλητικῶ[ς] ἀρνηθείη ἐ-
πινευσ[. .] κἂ[ν] τά γ[ε] μή· ἔνθα
μὲγ γὰρ βαδίζει εὐθὺς ἐπὶ
πρᾶ[ξιν] τοιαύτην [οἵ]αν εἰ καὶ
καθ' ἓν ἕκαστον ἐ[πιβ]λητ[ι-
κῶς ὡμολογήκει τοιόν[δ]ε
τι εἶνα[ι ἢ] ἤρνητο ἄμ περ ((εἶ))
πραγματικὴ ἡ δ[ό]ξα, ἔν-
θα δ' οὐ βαδίζει. ὡσαύτως
δὲ καὶ ἐπὶ τῶν θεωρητικῶν·
ἔνθα μέν τι ἀλλοτρίως κα-
τὰ τὸν [ἐ]πιβλητικὸν τρό-
πον τοῦ ἐπιμ[αρτυρ]ηθησο-
[μένου ἢ οὔ, ἤτοι τοῦ ἀντι-]
[μαρτυρηθησομένου ἢ οὔ]

* * *

(N)

|τ⟨ῶ⟩[ι κ]αθ[ό]λου ἀκολο[υθεῖ]μ|
προε]λόμενός τ|ι π|οι|ε|ῖ, |καὶ|
ἧι ἄμ ποτε πρᾶξίς τις αὐ-
τωι συνάπτηται, διήμαρ-
τεν, ἔνθα δ' οὐδὲν τοιοῦτον
ἐποίησεν. οἷς δὴ δεῖ σημ|εί|-
οις χρώμενον συνορᾶν τὴν
διαφοράν, κἂν τοῦτο πράτ-
τωμεν ἐπὶ πάντων τῶν

Fr. 5 col. X 4 ΡΕΙΔ *P* ΥΤ^ω *P* 15 ΖΕΙ** 20—21 Ph; sententiam iam adumbraverat Co 9 inf. ΤΟ apogr. *N* 8 init. ΚΑΙ (sottop.) ΠΟΙΕΙ[*] 4 CEN*

Fr. 5 col. XI (O, N) λόγω(ν, οὐ δυσω)[π]ηθησόμεθα τὸ [μ](έρος,) [ὡς προεί]ρηκα. κ[αὶ ἧι δ[..](αὐτω)[. τὸ διη]μαρτημένον[————————— σ]υναισθάνεσθαι κ[· · · ·]ι[· · ·]του ὥσπερεί τινα εἰς ἐν[άρ]γειαν αὐτοῦ ἐλθεῖν [· · ·]νε[· · · ·] μὴ ἀθρόαι τ[εῖ] διισχυρίσει ἐπ' αὐτὸ πορεύη[τ]αι, ἀλλ' εὐλ[αβ]ούμ[ε]νος καὶ ἄλλην καὶ ἄλλη[ν] τὸ ψεῦδος ἐ]μ[πε]ριλαμ[βά]ν[ω]ν, καθόλου δὲ μὴ δοξ[ά]ζ[ων ο]ὕτω, ἀλλά τιν' ἔχωμ [παρ' αὑτ]ῶι κανόνα ἐξ οὗ, μέχρ[ι του] οἱονὶ ἐνεργ[οῦ] τιν[ο]ς ἰδέας [ἢ ἀ]ναλόγου ταύτηι κειμένης, οὐ βαδιεῖτ]αι ἐπὶ τῶμ ψευδῶν. [[κἂν]] οὕτως οὖν δή, φ[η]μί, τό τε διημαρτημένον δεῖ συνορᾶν κα[ὶ μὴ πράτ]τειν (εἰ) τὰ [ἐ]ν[νοηθέντα μὴ ἐπιμαρτυρεῖται]

* * *

(N) |ἧι δ' ἐ|πὶ τοῖ|ς ὕ|[στερο]ν ἔστ|ιν| ὅ[τε] ὀκνήσ[ω], οἷ[ον] κἄ[ν] τοῖσδε πολλάκις, προφέρειν, καὶ τὰ λοιπὰ δὲ τὰ μὴ ἧι τοιαῦτα, [δ]όξαντα δ' ἂν διημαρτῆ[σθ]αι. ἀλλ' οὐ βούλομαι ἐπὶ τοῦ παρ[όν]τος προφέρεσθαι αὐτ[ά], μὴ ἀρχὴμ ποιησώμεθα μῆκος ἐχόντων ἱκανὸν λόγων. [ἱκ]α-

---

Fr. 5 col. XI 2 ὡς Co ΡΗΚΑ* 11 N* ΚΑΘΟΛΟΥ 17 N** ΚΑΝ 20—21 Ph

Fr. 5 col. XII (O, N)

νῶ[ς] οὖν ἡμῖν ἠδολεσχήσθω
ἐπὶ τοῦ παρόντος· καὶ ὑμεῖς
. .]υ[. . .]άκι ζ̣ητ[. . . ἀ]κούε[ι]μ
. . . .]λ̣ε[. .](ε τὰ ἐ)μοί τ[ε] καὶ Μη-
τρ[ο]δώρωι τῶι [ἐμῶι . . .]η-
μενα. ο[ἶ]μ[αι] δ' ὑμῖν [. . . .
ον καθ' ἕκαστον εἶδος ἀκ̲[ρο]ά-
σεως [τ(ῆ)ς] ἑξῆς περαι[νο]μέ-
νης τουτὶ̣ ν[ῦ]ν [ἠ]δολε[σχ]ῆ-
σθαι.

Ἐπ[ικο]ύρ[ο]υ̲
π[ε]ρ[ὶ φ]ύσεω̲ς̲
κη'
ἐκ τ]ῶν ἀρχαί[ων

* * *

(N) 296/95 a. Chr. |ἐγ|[ρ]|ά|φ|η| ἐπὶ Νικίο|υ| τοῦ μ[ετ]ὰ Ἀ[ντι]φάτην

Fr. 5 col. XII 4 huc revocavi fragmentum delineationis Oxoniensis sinistro margini appositum, certe ut puto. 6 ΜΕΝΑ** 7 ἀκροά-Wil. In tituli media parte utrum una linea an plures perierint, non patet.

II

SCRIPTOR
EPICVREVS INCERTVS

Fr. 1 a) (N)

]το[.] τεθεω[
]|α|των τὴν ἀ[
πε]ποημένους εν[
]ο̣ἰκίαι ὄντων [
Π]υθοκλῆς ἐστιν[
]κεσμεν[....]ν[
————————

Fr. 1 b) (N)

]τι Πυθοκλε[.]
]μῖν δοκουν
]ων εἶναι
τ]ὴν φύσιν
]μεν[.]ν-
. . . .

Fr. 2 col. I (N)

——————————]ιδιο̲[.]τι
——————————]θέμενον
——————————]ε παρα-
——————————]ς ὅτιοῦ[ν
——————————]ὅτι ζη-
——————————]τ̣α φῦν[αι
——————————]ατης̣
——————————]δηλος ο
——————————]γίνεσθα[ι
——————————]οἰκίας τῶ[.
——————————]σωμα[..
——————————]αταισου
——————————]αι
. . . .

Fr. 1 a) et b) cfr. App. *fr. 23 et *fr. 11 Fr. 1 b) 1—6 sovrapposto: hoc non agnovit delineator Neapolitanus, qui duo fragmenta in unum congessit

Fr. 2 col. 1 6—12 delineatio Neapolitana interpolata (sovrapposti) 14—31 omisi, cum nihil certi praebeant

Fr. 2 col. II — — — — — — — — — — — — —
(N)

|εδ|[— — — — — — — — — — — —
|ισ|αι[— — — — — — — — — — —
πατ[— — — — — — — — — —
δεο[— — — — — — — — — —
τα̣[— — — — — — — — — — —
εα[— — — — — — — — — — —
λα[— — — — — — — — — — —
παι[— — — — — — — — — —
ροις[— — — — — — — — — —
ανα[— — — — — — — — — —
νιων[— — — — — — — — — —
τοῦτ᾽ ἔσ[τι — — — — — — —
μεν[— — — — — — — Ἀριστό-?
βουλο[— — — — — — — — —
. .]σ[— — — — — — — — — —
. . . .

Fr. 2 col. III — — — — — —]ουσα[. .]αι το
(*)

— — — — — — — — — — — —]κ̣αὶ χαι-
— — — — — — — — — — — —]α συμ-
— — — — — — — — — — — —]σε[. .
— — — — — — — — — — — —]χαι
— — — — — — — — — —]ϑαπ̣[. . . . .
— — — — — — — — — —]σεως λ[.]ον
— — — — —παραπλ]ήσιον δει
— — — — — — —με]γάληι ὅσων
— — — — — — — — —]σμεαλυδε
— — — — —ἀλγη]δόνα ἀ̲λλατ-
τ— — — — — — —]καζουσι[— — —
. . . .

Fr. 2 col. II ll. 17—31 omisi; quae exstant nullius momenti sunt et nimis interpolata

Fr. 2 col. III ll. 13—31 omisi; quae exstant nimis incerta sunt et interpolationibus repleta 7 *Λεόντιον? Λεοντεύς?*

Fr. 2 col. IV (N)

-ϱυβου[— — — — — — — — — —
οσον̲[— — — — — — — — — —
την[— — — — — — — — — —
σιν[— — — — — — — — — —
μει[— — — — — — — — — —
νοι[— — — — — — — — — —
τοι[— — — — — — — — — —
ξιον[— — — — — — — — — προ-
σήκω̲[ν — — — — — — — — —
κοις κ[— — — — — — — — —
.]ϑων[— — — — — — — — — —
ϑ̣ε[ω]ϱ[— — — — — — — — —
π[.]υτ̣[— — — — — — — — —
δο[.]λ — — — — — — — — — —
α[— — — — — — — — — — —
. . . .

Fr. 3 (N)

— — — — — — —]ωϱεῖσϑαι δι-
— — — — — — τ]ὴν Ἐπικούϱωι
— — — — — — κ]αὶ τοῖς πεϱὶ
— — — — — —]ην πϱοσλα-
— — — — — τὴ]ν μετάδοσιν
— — γεγ]ϱ̣α̣μμένων η-
— — — — —]σεις ἄνϑϱωπον
— — — — —]ν δυναμένης
— — μακ]αϱιότητος ὧν οὐ
πολλοσ]τημόϱιον εἶναι
. . . .]ἐκείνων κα̲[. . . . .
. . . .]λεων αυ̣[— — — —
— — — —]ν̣[— — — — — —
. . . .

Fr. 2 col. IV 1 *Εὐϱύβουλος* Cr Kol. u. Men. 21, 114; an *ϑοϱύβου*? cfr. Epicur. fr. 143 Us

Fr. 4 col. I (N)

————————————]
————————————]
————————————]
————————————]
—————————————]σις
—————————————]ος
————————————]ανους
——————————κα]θάπερ
————————? φιλο]σόφων
——————————? σπ]ουδαι-
————————————]αι προσ
————————————]νοτι
—————————————]ας
————————————]ιτε
—————————————]σιν
. . . .

Fr. 4 col. II (N)

δεν[———————————
το[—————————————
νο[—————————————
σειֽ[———————————
ἐπιστολη[—————————
παρ' αὐτῶνֽ[———————
τοῖς ἀνταֽ[γωνισταῖς? ——
οὐδεὶς νο[μ ————————
μὴ ἀληθη[————————
μεν[.]ντοσ[————————
τον πρὸς Ἐπֽ[ίκουρον
ἢ Μητρόδωֽ[ρον ——————
γὰρ ὅλον ε[———————
. .] ψεῦδος η[——————
. . . .]ηλουσο[————————
. . . .

Fr. 4 col. I ll. 16—31 omisi, cum nihil certi percipere possimus. eadem dicenda sunt de ll. 16—31 proximae columnae (II)

Fr. 5 col. I ——————]ι καὶ τυγχα-
(N) ν———]υτοι ἐφ' ᾧ λέγετ[αι
—]μὴ αὐτοὶ οἱ ἐπα[—
———γ]μενοι αὐτὸ δι-
αστρ]έφωσιν ἢ μὴ δε-
ξά]μεν[οι] ὀρθῶς ἢ μὴ
μν]ημονεύσαντες ἔ-
τι] τῶν καιρῶν ἢ ἄλλω[ι
μ]είζονι πάθει τῶν ἐκ
κ]ενοδοξίας κατεχόν-
τ]ων αὐτοὺς διατρέψαν-
τε]ς αὐτόν. οἱ δ̣ὲ μὴ ἀρρη-
....]τ̣εα[.]τια̣ς παρεῖναι
———ο]ὐχ ο[————]ε
(*) ————————————
——]υ̣[——————
..]ιραν̣[——————
...]ς κατα̣[——————
Λε]οντέα[——————
..]μη μετα[——————
..]ο̣ν πο̣[....]δο̣[..]ον
—————]σ̣οι[....]ικαι
——————]τ̣α[...]πω
———————]τα[..]εισ
——]τὸν βί[ο̣ν.]επν[—
———]κασιν [.]νεφα-
————————]α̣ιτια[—
——————————]αλλαι
——————————]αλλως
—————————— τ̣]υ[.
————————————

Fr. 5 col. I ll. 5—12 (ἢ μὴ —— αὐτόν) ed. Crönert Kol. u. Men. 177 γ(ε) a Cr post -μενοι insertum delevi 21 τ]ὸν Πο̣[σει]δώ̣[νιο]ν Cr: non potest ferri 25 τὸν βίον Cr

Fr. 5 col. II
(N)

——————————]ειαν
——————————]παρα
——————————]ς ἑκασ-
τ ——————————]τασε
——————————]σει τα
——————————]ι
——————————]μοι
—————π]ρὸς Ἐπίκου-
ρον —————]ως[. .]ξεπι
——————]ιοδ[. .]ν[.]ν
——————————]τια[—
. . . .

Fr. 5 col. II 12—31 hae lineae interpolationibus scatent

Fr. 5 col. III (N)

[——————————
συν[——————————
σαμ̣[——————————
επα[——————————
Πυϑ[οκλ? ——————————
γμα̣[——————————
σει[——————————
ομο̣[——————————
.]ξε[——————————
γὰρ[——————————
ἀξι[——————————
.]ου[——————————
παξ̣[——————————
κ[.]α ——————————
——————————————
——————————————
——————————————
——————————————
——————————————
τ[.]αι[——————————
πρ]ὸς Ἡρα[κλ? ————
πον τοῖς γ[——————
..]εστωι[——————
..]εισουσαμ[——————
—————————— [δι-
ατρίψεως ευ[——————
μ̣έ̣ν̣ης καὶ ὑφ[——————
ο[...]ουνυν[——————
επιφαν[—————————— λε
λυμένων και[——————
μηδε[....]μ[——————

Fr. 5 col. III 20—31 huius columnae partis duo extant apographa Neapolitana. in altero plura se legisse testatur delineator: sunt quaedam manifesto falsa, quaedam confidentius — ut ita dicam — delineata. alterius delineationis quae non recepi, sunt haec: l. 25 — — —]μιλε̣[— — — — —; 28 ορα[.]οδηυπ̣[(sovrapposti?); 31 μηδεμιαιμ[— —

Fr. 5 col. IV (N)

....]του καὶ φαυλο|ι|[..
....]|χ̣|οντας οὐδὲ τ|ο̣|[...
....]ναί σοι τῆς αὐτῷ̣[..
...]το αὐτοὺς οἰκείου[ς
..]ν δ᾽ ἐμοί γε τὸ σημ[...
..]ης διαθέσεως ἐκείν[ου
τἀ]νδ[ρ]ὸς προπίπτε[..
...]η[...]α̲ν̣ηκοτωσ[..]
..]ον[———]τυχίαι τῶι[
....]|φαι|νομένων α[....
..]νεσ̣[ω̲ σ]ε ἐν τ|ῆ̣ ελ|[....
..]ορισμ[....]νπ[————
.....]τα[—————————
————————————————
——]δε[—————————
——]Ἐπικούρωι συν[——
——— γ]ὰρ τοῦτο το[—
————————————————
————————————————
————]α[————————
—————]τον ἀλλα[———
———]ων ἐγὼ τοὺς α[..
—————]εις ἐπιμνησθη
———]τ̲ωι Λεοντεῖ γ̣[ρ]ά-
φ.. Ἰδο]μενέ|ω̲|ς Ἐπικ[ού-
ρωι σ]υνπεπλευκ̣[ότος—
———]ἄλλοις καὶ λαμ̣-
προ[ῖς] πα|ρ|απ̣|λησί|ως καὶ
πρὸς τ̣[.....]ντε[————
.]ανα̣[.]ελοντ[—————
πρὸς Ἰδομε[ν]|έα| [.]αρυπ[.

Fr. 5 col. IV 20—31 inferioris partis columnae extant duo apographa Neapolitana; harum delineationum altera pauca, altera plura dat; huius delineationis quae non recepi sunt haec: l. 20]ουτοπισ[.....; l. 22 init. λοιστων (tum εγω sequitur, a delineatore εσω falso lectum); l. 30 καν̣. μ̲ελοντεσαπαλ̣ (ἅπαν?)

Fr. 5 col. V (N)

——————]κελον γέγρα-
φεν· ὥσπερ ὑμ]ῖν ἐγώ, φη-
σί, —————οὕτ]ως καὶ σὺ
———— τῶν] λοιπῶν φίλων
————— κ]αὶ ὀρθῶς *vacat!*
—————]τινα ἐφροντι-
ζ————]ο[. . .]πρῶτον
————]αν[.]αι το *vacat!*
—— πλε]ονεκτεῖν *vacat!*
————]ι[.]η παρ[.]ι *vacat!*
————]ινε[
————]λ̣α[
. . . .

Fr. 5 col. V 5 sovrapposto? 8—12 sovrapposto?

Fr. 5 col. VI (O, N)

————————————]γ̣ατηι
—————————————]οιου
—————————————]σελυ-
——————————](π)αρ᾿ αὐ-
τ————————————δ]ιότι
.....] δηλοῦν τοῖς δι-
.......] χ̣ο̣ρηγεῖν ((ἐ))-
(δ)[ε]όμεθα ομη[̣.]((εις ὀρ))γῆι
παραπλήσιον καθισταϲ
.]αι πεφ(υκ)α̣μ̣[εν..]ϑ[—
ὅ]ταν ο[.]ν[————————
σκ[.]α[————————————
——————————————————
——————————————————
——————————————————
——————————————————
——————————————————
——————————————————
——————————————————
——————————————————
——————————————————
——————————————————
...]ϑ[————————————

(O)

——————————————]ε τωι
μη γιν[.........]ρατ᾿ ὀ-
κνου[..............]αλ-
λον επι̣[....]εον[...]ου
π̣λ̣ου[———]ν̣επ[..]οδ[.]ν
αυ[..]εχ[——]τυπ[————
δειασ[————————————
κον[.....]ν αυτ[——————

Fr. 5 col. V 1 6—10 aegre fero nihil in his lineis me elicere posse

Fr. 5 col. VII
(O, N)

ται̣[— — — — — — — — — — — —
τωιδ[— — — — — — — — — — — —
οιδ[— — — — — — — — — — — — —
σο(υ ε̣)[— — — — — — — — — — — —
ϑωδ[— — — — — — — — — — —
χϱ[— — — — — — — — — — — —
π[— — — — — — — —]τ[.]νσ̣κ̣ο
— — — — — — — —]ατοφϱ[.]μ̣ι
— — — — — — π]ϱάττων[..
[....]ις ἐπὶ πλέον τῆς
— — —]ἐπιβαλλ[....] καὶ σ[..
— — —]ν εὐχϱη[— — —]υ[..]τ[.
— — —]διαδοσ[— — — — — — — —
— — — — — —]ων[— — — — — — — —

(O)

ει[— — — — — — — — — — —
ανα[— — — — — — — — — — —
[— — — — — — — — — — — —
.]ι[— — — —]ο[— — — — —
ο̣ι̣[— — —]ε̣ν̣ι̣[— — — — — —
χ[— — — — —]χ[— — — — — — —
τε] — — — — — — — — — — — —
ϑε[— — — — — — — — — —
λοι[— — —]εν[— — — — —
πεϱ ειϱ[.]εν — — — — — — —
πω[...α]ντας σ[— — — —
το ἀλείψας ε̣[— — — — ἁ-
λ̲ισχ̣[— — — — — — — — — — —
..]α[..]σε[....]ϑεν[..]νε

Fr. 5 col. VII 31 γίνε||ται? Vogliano.

Fr. 5 col. VIII (O, N)

ται[. .]υπ[————————
δέ μοι τ[—————————
οπαισ[——————————
λοντο[——————— ἐν]οι-
κιο̣λογ[. . . . .]ων με-
ρῶν τ̣ου[. . . . .]δηλων
τούς γε τ̣[. . . . . . .] τῆς
Θ[ε]μίστα[ς . . . . . .]οταν
τι[ν]ὸς τ[ῶν τοι]ούτων
ἐξαπο̣[. . . .]ντων κοσ-
μιδίων τινὰς θέσεις
πρὸς χαλκοὺς ὀλίγους
ἃ δὴ Ἰδομενεῖ ν̣[. . . .]σ
————————————————
——————]ουκ[——————
—————]λεγ̣[———————

(O)

————————]ν[——————
———————]τε[———————
————————————————
——————]σι[———————
——————————φ]ιλων σ[.
——————————]λε[———
———————]εὖ ποι[———
τ̣ων και[—————————
ετ[.]οντασ[————————
.]ε[.]εμ[. . .]σεκ[—————
——————]ιρωτε[————
—————]ο[.]δυσ[—————

Fr. 5 col. VII in inferiore columnae parte nonnulla si modo tanti videbitur recuperari possunt.

Fr. 5 col. IX (O, N)

. . . . . .]ι̣νη[. . . .]ι τὸ ἀ-
γανακτεῖν [. . . . .] πε-
ρὶ τοὺς ἐνοψ[. . . . .]κα̣[ὶ]
ἐν τοῖς καθ᾽ ἡ[μᾶς . . .]τ[.]
λιαν ἔχουσι[. . . . .]ι
φύσιν ἔχ[.]ι τ[. . . . . . .]αι
ων αυτο|ὺ|ς σπ[. . . . .]σ
. . .]((ε̣ι̣))[.]ο[.]σδια̣[. . . . . . .]ε
ν]ῦν τῆς [. . . . .]ι̣
. .]ο[. . . . .]ιειδομενε̣[. .
.]α̣στον ὥσπερ εὖ οἶδ᾽ ὅτι
. .]ιστης· οὐ γὰρ ἥκιστα η
.]οντων[. .]ν̣ Λεοντεῖ [— — —
— —]τλ̣[. .]σ̣θανηαλ[— — —
— — — —]τησα[— — — — — —
. . . .]ιτων̣[.](κ)[— — — — —

(O)

.]α[— — — — — — — — — — — —
.]εωσ[— — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — —
τ]ελε[υ]τ[— — — — — — — —
— — — — —]ι[.]ν[.]αιειτ[. . .
— — — — — — — —]ι[.]ταικ[. .
— — — — — — — — — —]ιπρο[. .
— — — — — — —]ε[. . . .]ηρων
— — — — — — —]τια[— — —
— — — — — — — —]ο̣ι̣σ̣[

Fr. 5 col IX nihil expiscatus sum 10 fort. latet Ἰδομενεύς

Fr. 5 col. X (O, N)

– – – –]ν[– – – – – – – – ἱ-
κανὸν γίνωσ[κ]ε δ[ικαιο-
σ[ύν]ηι κοινῆι [π]ρὸς [ἀμφο-
τέρους, [ἀ]λ[λ]ὰ [ἐ]π̱ισ[τολάς τι-
σι γρ]άψαντα [π]ε̱ρὶ τ[ούτων
π]λεῖο[ν] οὐ γεγ[ρ]α̣φ[έναι οὐ-
δενὶ α[ὐτ]ῶ[ν̣ Δ]εον[τέ]α[καὶ
α̣ἰτιᾶ[σθαι οὐ]θὲν α[ὐ]τ[ῶν
πα[– – – – – – – –]με[. . .]πε
– – – – – – – – – – – – – – – – – – –
.]σο[.] καὶ τὴν απ̣α[– – –
– –πα]ρατίθ[η]σι κε[– – –
– – – – –]πουσαν καὶ[– – –
– – – – – – – – –]ν̣ε[– – – – – –

(*)

– – – – – – – – – – – – – – – –]τ[.
– – – – – – – – – – – – – – – –]νη
– – – – – – – – – – – – – – – – – –
– – – – – – – – – – – – – – – – – –
– – – – – – – – – – – – – – – – –]σ
– – – – – – – – – – – – – – – – – –
– – – – – – – – – – – – – – – – – –
– – – – – – – – –]αυτο[. . . . .]ι
– – – – – – – – – – – – – – – –]ρα
– – – – – – – – – – – – – – – –]κ[α̣ὶ

Fr. 5 col. X 4—5 -λάς τισι Wi

Fr. 5 col. XI
(O, N)

α[.]τὸς[— — — — — — — —
καὶ τῆι τελ̣[. . .]λεστ[. . . .
. . .]αι καὶ [β]ε̣βαιοτέρ[ωι
λ[ό]γωι τ[— — — — — — — —
σασθαι[. . . . .]ν̣τελ[.]ο̣τι̣
περὶ ἀν[. . . . .] δυναμ[έ-
ν]ης ἄρισ[τα κρίνε]σθαι δ[ι-
ὰ πο[λλῶν γέγρ]αφεν· [γρά-
φει δὲ καὶ [. . . .α̣] τὴν ἡμ[ῶ]ν̣
ἑκάσ[τ]ου σπουδ[ὴ]ν̣ περὶ αὐ-
τόν, τὴν μὲν κ[ατ' α]ὐτὰ[ς] τὰς
αἰσθήσεις βλέπων, τὴν δὲ ἀ-
κ̣ούω[ν π]α[ρ]ὰ̣ τούτων [. .]ε
— — — — — — — — —]εις οὐχ ὅτ[ι. .
— — — — — — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — —]α[— — — —

(O)

— — — — — — — — — — — —]εω[— — — —
— — — — — — — — — — — — — σφ]οδρᾶ[ς̣
— — — — — — — — — — — — — — —]δετ̣οις̣
— — — —]λτ[— — — — — — — — — — —
— — — —]ομ[— — —]οι φανε[ρ]ο[.
εἶν]αι. καὶ προβάς· προ[—
— — —]η τ[ῆς κα]ταστροφῆς
— — — — — — — — — — —]ου ἴσως π̣[. .]σ
— — — — — — — — — — — — —]χειν ηδη
— — —]ηι̣ν̣[— — — — — — —]ετου[—

Fr. 5 col. XI 2 ante ΛΕC aut Β aut Φ 9 πᾶσαν?

Fr. 5 col. XII (O, N)

————————————]ουσ(π)[—— *καὶ διά τε τὴν τῇ προφ[—— ..... κ]αὶ τὴν πα̣[ρ]ηκ[ο]λ̣ο[υ-θηκυῖαν ἐκ πλεί[ον]ο[ς ἤδη χρό]νου σφόδρα σε[μ]νῶ[ς διακ]είμενος πρὸ[ς ἕ]κα[τ]έ-ρου]ς ἐμέ τε καὶ Μη[τρό]δ[ωρο]ν. Ἐπί]κουρος δὲ δ[ιά] τε εὐ[εργ]ε-σιῶν καὶ] προ[σόδων τινῶ]ν(?) ἔτυχε «πε»νία̣ν παρ[αφ]υγών· προ[σ-ελθόντων δ' ἡμ[ῶν] ἀσπα̣σ-τ[ῶ]ς̣ πρὸς τὸν κράτι[σ]τον [κ]αὶ θειότ̣α̣[τον] καὶ [φίλτατο]ν [ἄ]νδρα* ————————————]τ̣ηνδ[——

. . . .

Fr. 5 col. XII 7 *καί* supra lineam additum 10 ΕΤΥΧΕΝΙΑ̣Ν *P* 14 *φίλτατον* Cr

Fr. 5 col. XIII (O, N)

.]α(νε)[– – – – – –](μ)[– – – – –
τε τὸν καιγονεν̣[– – – – – –
– – – – – –] καὶ δι[ατόνου
πνεύ[ματο]ς ἐγβολ[ῆι συν-
παϑ[ε]σ[τ]άτηι, συ[ντεταμένηι
δὲ φωνῆς προέσε[ι τὸ]ν [κρά-
τιστο[ν] κ̣αὶ φίλτα[το]ν ὡ̣[ς
καὶ ἡ ἀλ̣ήϑεια εἶχ[εν] αὐ̣[τὸ]ν
ἀνακαλοῦσι κατ̣[– – – – – – –
ρον τε τοὺς χρόνο̣[υς] μηδέ-
ποτ' ἐννοίαι λα[β]ό̣ντα
τὴν τότε γενομένην ἔν-
τευξιν [– – –]ευτης μηδὲ
τοῦ μ[– – – –] συ[ν]παϑοῦ[ς
καὶ μ[– – – – – –]ἄ̣μοιρ[ον̣
γενό̣[μενον? – – –]μιν π̣[–
. . . .

Fr. 5 col. XIII 3 *διατόνου* Wil 5 *συντεταμένηι* Wil 15—16 an latet *Μοιραγενῆ*?

Fr. 5 col. XIV (O, N)

-μεθα τὸν ἐκχω̲[ρ――――――
ἐσχάτην ἔντευ[ξ]ιν [τ]ῶι [.]α[
..]ν[..]ι̣[.]δη̲[.....] (τ̣)ελευ[τή-
σαντι [τ̣]ὸ ε[――――]οτ[――
ταύτην ποιη[.....]οιπα[――
τέλει δετο[.......]οσκ[―――
ταπ̣ο[.]ηκε̣νε̣[...]γε τ[ῷ̣]ι
προπί[π]τειν λ̣ε[...]ιουτ[.]ν
ἀρετὴν αὐτοῦ ση[μ̲ε̲ι̲]ωσόμεθ̣α̣
καὶ τ[ῶ]ι τὴν φύ[σιν ἡ]μῶν ὧ̲ν
μάλιστ᾽ οἰκείων τ[..]ας ἀπο-
λαμβά̲νει[ν̣] κίνη[σι]ν ἐνερ-
γοῦσαν ἐν τῆι κειμ̣[.... τι-
μῆι κα.[η]κολουθήσα[μ]εν ο[ὐ-
κ οἶδα[.](ιν)[....]ν ἡμῖν ολ[.
―――――――――μ]ὲν οὖν συν-
――――――――――――](νου)[―

(O, N)

――――――]ων[.]δεωνε[―――
――――――]εκ[―――]αρ[――――
――――]ε[――]πα[..]αν[―――
――――――――]υτ̣ρυ[――]στου[.
――――――――] ἐπιστολη[.
――――――――――――]ος αυτω[.
――――――]σο[―――]μ̣[――――――
――――]σβολῆς [――――――
―――]λλοις τε τοὺς οι[.]ειτ[
―――]α[.]σω̲[.]α[.]αιρεα[―――
――――――――――――]ωσα[――
――――――――――――――――]α[―
―――]νεπο[..]εν[―――]ω[――]α
――――――]ετου[――――――]ο[――

Fr. 5 col. XIV frustra in sententiis enucleandis desudavi 3 sexta littera vel I vel P 14 καὶ ἠκολ.?

Fr. 5 col. XV (O, N) καὶ ὑ[π.](ου)[– – – – – –]οισ[.]σθ[.] -μενος, καθά[περ ἐκ]είνοις κ[αὶ κ]οινῆ[ι κ]αὶ ἰδ[ί]αι γ[έγ]ρα- φα, ἱκανὸς μὲν οὖν [κ]αὶ [σὺ] αὐ- τὸν ἀποσυνιστὰς αὐ[τ]οῖς [.]ι. πε- ποίηκα δ ἐκἀγὼι διὰ τῶν ἐ- πιστολῶν [πρ]όδηλ[ον] δι' οὗ μ[ά- λισ[τ]α συκοφά[ν]τη[ν εἶ]ναι [ἀπέ- δε«ι»ξ'α⟨ὐ⟩τόν· «π»άσ[ηι] γὰ[ρ] ὡς ἀληθ[ῶς τέχνηι κἀκείνοι[ς δ]ιὰ σ[οῦ] καὶ σοὶ δι' ἐκείνων δε[ῖ] τὸ συ[ν]φέ- ρον γείνεσθαι, κα[ὶ πρ]ὸς Ἀρισ- τ[ό]βουλον δὲ [.] ὥσπ[ερ] πολλῶν δι]ασαφούντ(ω)ν ολι[.]τα[.]ιεσ – – – – – – – – – – – – –]ωνδε προση- – – – – – – – – – – – – –]εν καιν[– – – – – – – – – – – – – – – – – – –]νασ[– – – – – – – – – – – – – – – – – – – –]ιουθ[– –

(O, N) οπω[– – – – – – – – – – – – – – – – ἐπισ[τ? –]οι εἴτε[–]ρο – – – – – – – – – – – – – – –]ν σ[– – – –]ηι .]μ[. .]υ[.]τε[– – – – – – – – – – – – – –]μωι χ[– –]αικ[– – – – – – – – – – – –]τοσ[.]μον ει[.]ισηε[– – ὁμ]ώνυμον τ[ο]ῦ «ἀ»δελ- φο[ῦ .]ισ[.]ωι[– –]λυ[– –] καὶ λυ- –]υ[– – –]ε[– – – – – – – – – – – – – –

Fr. 5 col. XV 5 ΑṬ.ΟΙϹ.ΙΠЄ *P* 9 ΔЄ¯Α!ṬΟΝΑϹ *P* πάσηι Ph

Fr. 5 col. XVI (O, N)

....](φ[ρ̣]ον)[τί]δ̱[————————]ιοις
ἀποῦσιν [τ]οῖς φίλοις εχο[..]ζων
[?]γω̣των κατὰ σέ, ὥσ[..](πο̣)[...]πο-
μεν εν[ε]χον τάλη[ϑ]ὲς ε[..](ιτο̣)[..
ὡς μαλισϑανημ̣[.]ν̣[?]υρ̣ιαι
ναις ἐπ̱ὶ τῶι ὑγιαίν̱ειν. μὰ
τοὺς ϑεοὺς γὰρ οὐκ ο[ἶδ]α ἐμ̱[αυ̱-
τὸν συνεχεστέρ[α]ι καὶ [μᾶλ-
(λον) [συν]τ̱εταμέ[ν]ηι [φ]ρο[ν̱τί-
(δ̱ι συ)νε⟨σχη⟩μέν̣[ο]ν̣ ἀφ᾽ οὗ πε-
(ρὶ τ)ῶν ὀρϑῶς ἐχό[ν]των τι
(λελ)όγισμαι, ὡς π[ερ]ὶ τῆς νῦν
(κα̱)τεχούσης ἀρρωστία̱ς οὐδὲ
(π)άϑος εἰληφότα ἐν οὐϑενὶ̣
κα]ιρ[ῶ]ι τῶ[ι γ]ενομένωι πε-
——————]ι(λ(τ̱[...]ισεν τῶιδε[
——————————————]ro[———

(O, N)

————————————]ιτα[————
————————————]νεχο[———]ιδ[.
————————————————]ελε[.]ε
—————————————— πρ]οσέχειν
————————————————]τελ̱[—]ν
————————————————————
—]ων[————]περὶ αρι[————
—](υλεν)[—————]ανα[————
——————————]ωι ἀφ[———
——————————]η̱ξεν[—————
——————————————]ἀδελ̱[φ——
——————————————]ας ἰδιώτα[ς
————————————————]αιτὲ (λ above τ)

Fr. 5 col. XVI 10 ΝΕΧΕϹΜΕΝ.Ν *P*: em. Vi

Fr. 5 col. XVII (O, N)

.]ν[. . .]τε περὶ Ἀπολ[λ]οδώρου
γρ[ά]φων φροντ[ί]ζ̣[ει]ν̣ εἴ τι
πράττειν ὧν οὐ [βούλ]εται
συναναγκάζετα[ι]· ἐπιμελοῦ
γ[ά]ρ, φησί, καθάπ[ερ] σοι καὶ ἀ-
παλλαττομέν[ωι] ἔλεγον, καὶ
Ἀπολλ[[ώ]]οδώρου [τοῦ] (ἀ)[δελ]φοῦ·
οὐ γὰρ κακὸς ὤν, παρ[έχ]ει
μοι φροντίδα, εἴ τι π[ρ]άτ- Y
τει ὧν οὐ βούλετ̣[αι]. καὶ περὶ
τῆς ἐκλείψεως [αὐ]τοῦ πρὸς
Ἐπίκουρον ἃ «γράφει» παραγράψα⟨ς⟩
καὶ εἴ τινι [[π̇˙ ρ̇ά]] [φ]ανήσεται
πλείονα τῆ[ς] χρείας, οὐ φα-
νήσομαι τοῦ κα̣[ιροῦ .]α̣πει
— — — — — — — —](ν σπ[.]λ)[. .]τασα

(*) — — — — — — —]ολ[— — — — — — —
— — — — — —]ε[— — — — — — — — — — —
— — — — — — — —]μηλ̣[. . . .]σ[— — —
— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

(O, N) — — — — — — — — — — — — — — — —]λα-
θ]όντ[α τῶν λ]όγω[ν] ὧ̣ν αὐτὸς
π̣ο̣ρ[. . .]ι̣θ̣ι̣απου̣[. . .]ιου[. . .]ς
η[. . .]ει[. . .]ον εἶναι καὶ τε-
λ[ευτήσαν]τα ἐπεζητ̣[ήσα-
μ[εν ἀκολ]ούθως τῶι ἐμ[. . .
ωι̣[.]κα[. . . . .]τησ[. .]ιν ἐπι̣[με-
λ]ο̣[ύ]μεθ[α τοῦ] το[ιο]ύτου, καὶ

Fr. 5 col. XVII ll. 1—11 (περὶ Ἀ. — αὐτοῦ) ed. Crönert Rh. Mus. 61 (1906), 426. 12 γράφει Ph ΑΠΑΡΑΓΡΑΦΑΙ 15 καιροῦ Wil; sequebatur tale quid: πέρα πεποιηκέναι (Wil) 35/6 ἐπιμελούμεθα Wil

Fr. 5 col. XVIII (O, N)

ἐ[τ]ά[ξ]αμεν (ἀ⟨ξ⟩)[ί]ως Πυθοκ[λέ-ο(υς τ)οῦ ἀρίσ[του] καὶ τὰ περ[ὶ τ[ὴν] ἐκφορὰ[ν ἐπιλ̣]α̱μπρ[ύ-ν]α[ντ]⟨ε⟩ς καὶ [τ]ὰ περὶ τ[ὴ]ν πα-ρασκευὴν τῶν εἰ[ω]θότων ἐπὶ τοῖς τηλικο[ύ]τοις γί-νεσθαι δεί[π]νω[ν]· ἐφῆκα γ[ὰ]ρ δὴ τῶι ε[ὖ] τ̱α[χθῆ]ναι καὶ τὸ τοῦ αὐτ̣ο̣[ῦ] ἐκ[εί]νου πρό-θυ̱μον ε[ἰς ἡ]μᾶς καὶ το[ὺ]ς ἡ-μετέρους [συ]ναύξεσθαι καὶ εἰς τὸν π[ρ]ὸς το[ὺ]ς ἀνθρώ-πους ῥυθμ[ὸν] ὁρῶν π[ροσ̣]-⟨ηῦ⟩ξον οὐκ ἀ[ν̣επ]ιτηδείως τὸ̱ τοι[ο]ῦτον, ἔτ[ι] δὲ τῶι χαρα-κ[τ̣ῆρ̣ι̣ τ]ῶι καταλεγ[— — — — — — — — —]ν ἀδελ(φῶ̣ι)[— — — — — — — —(σι)[.](σ) — — — — — —

(O, N)

κ[— — — — —]α̱τα[.]π̣[— — — — — — — — — — —]χικαταντ[— — — — — — — — — ἀ]ρρώστου ον[— — — — — — — — — —]οις κατ[— — — — — μ̱[. . . . .]γων π[— — — — — — — — — — — — — —]εασ[— — — —]ηι[—

Fr. 5 col. XVIII 1 ἐπράξαμεν mavult Wil AIC.ω apogr. *O* 4 OC 7 *ΕΦΗ 13—14 προσηῦξον Ph προσήγαγον ego quod nimis a litteris traditis recedit (init. l. 14 ΠΞΟΝ habet *P*)

Fr. 5 col. XIX (O, N)

ἡ ἐκειν[. . ἡ]μέτερα π[ά]ντα
συντελ̣έ̣[σ]ασα καὶ προσέτι
μν[α̣]σ[. . . . .]ν αὐτὴν̣ καὶ
τὴν α[. . . .]ην ε[ἰ]ς τὸ παρα-
πλήσι[ον α]ὐτῆι πρ[άτ]τειν
καταπ̲[. .]α[. .]ην, δ[ι' οὗ] καὶ τὸ
αὐτοῦ [τ]ο[ῦ ἀν]δρὸς εὐλ[α]βὲς
π]αντὶ κ[αὶ] μ̲έτριον, ἔτι δὲ
κ]αὶ διατρ[ι̣β]ῆς ἐλευθέρας
(καὶ π̲)[εριφ]ο̣(ρ)[ᾶς] ἐπιεικὲς ἐμ-
(φαίνε̣σ̲)[θαι] πλῆρες ὥ̲ς [εἰ]σ-
(βαλλό)[μενον ἔ]τι εἰς τὸ ἀό-
(κνω[ς] τ)ῆ̲ι περὶ αὐτὸν τε-
(λευτή)[σ]αντα ἐπιμελ[ε]ί-
(αι μεν)[. .]θ[. . κ]αὶ τὸ πτ[. .]η-
. .](σαυ̲)[. . . .]εικειοντ[. . . . .

(O)

————]ξ̣ων[————————]λ-
——————]υ[————————
——————]αιπ[———————]ντο
————]ψίαισ[———————]ε
———————]ν[————————]υ̣
———————]υ[———————]υσ
———————]μ[————————
————————————————]α̣τας
————————————————]υ̲σίν
————————————————]τ[—
————————————————]λ[—
————————————————————
——————————————κ]αίπερ

Fr. 5 col. XIX 5 -πλήσι[ον α]ὐτῆι vix capit lacuna 6 non fuit nec κατασκευαστήν neque κατατεταμένην.

Fr. 5 col. XX
(O, N)

ὄ[ντ]ες πρὸς τοὺς λοιποὺς
ἀ[μ]εικτεὶ ὁμογνωμον[ο]ῦν-
τε̣[ς ἐπ]εζήτ[η]σαν τὸν κρά-
τιστον ἡμῶν ἀδελφόν,
καὶ ἐκμαρτυροῦντ⟨ε⟩ς τὰ
ἐν τῆι φύσει α[ὐ]τοῦ ἀγαθά
— — — — — — — — — — — — — — — —
τὰ ἔρ[γ]α ὑπὸ τοσαύτης καὶ
τοιαύτης κακί[α]ς καὶ πρὸς
πάντα μεμψιμοιρίας [ο]ὐ-
χ] ἡττήθησαν. καὶ γὰρ [ἐ-
(γ̣)[ὼ̣] οὐχ ὥσ[π]ερ ἕτερός γ' - οὐ
(μ)[ι]κρὸν ἔμπροσθεν ἐ-
(μ)[ν]ήσθην - κατ' οὐθὲν συνα-
(π)[τό]μενον αὐτοῖς [. . . .]εις
(εσ̣)[— — — — — — — — — — — — —]σ

(O, N)

— — — — — —]προσ[— — — — — — — —
— — — — — — — —]την καὶ τη[. .]αε-
— — — — — —]να[. .]α̣κ[. .]ιενδεσ[.]ο
— — — — — —]α[— —]ιε[—]επ[— — —
— — — — — — — —]μενου[— — — — — —
τ̣[— — — — — — — —]αυτῶν ω[— — —
.]ο[. .]ου[— — — — — — — — — — — —
ποτ' εἰκο[. . . .]μη ει[— — — — — —
καθ' ὑπερβ̣[ολὴν— — — — — — — — —
κησων κ[— — — — — — — — — — — — —
κέρδους [— — — — — — — — — — — —
κατ̣ὰ τὴν[. . .]ταν σ̣[— — — — —
— — — —]σν̣[— — — — — —]νωνο̣[— —

Fr. 5 col. XX 5 TωC *P* 7 quae leguntur in *P* sunt haec: OTIH(vel OΠH)[.] \NAΔPACIMAΩ̣NΓЄ multa temptari possunt 11 CAN* 12 γ(ε) supra lineam additum

Fr. 5 col. XXI
(O, N)

πάθει συνών, ἐπιζήτησιν αὐ-
τοῦ, καὶ πόθωι τι ὅμοιον πά-
θ]ος τελε[υ]τήσας ἐν[κ]ατ̣[έ]λ[ι-
πεν. οὗτ̱ος μὲν οὖ[ν] δὴ [κ]αὶ [ὑ-
πὸ τῶν̱ [παρό]ν̱των γνωρίμων
ἐπιζητηθεὶς καὶ ὑφ' ἡμῶν
τῶν καὶ [τὸ] τ̣ῆ̣ι̣ οἰκειότητι
πάθος ἀκόλουθον λαβό[ν-
των καὶ τ[ῶ]ν ἀγαθῶν τ[ῶ]ν
ἐν αὐτῶι [π]ά̱ντ[ω]ν ἐπησθη-
μένων καὶ χά[ριν ἐσχηκ̣]ό-〈
των πάσηι τῆι [γ]εν[ομ]ένηι
παρ' αὐτοῦ φιλανθ[ρω]πίαι
καὶ ἑξόντων ε[ἶπε̣]ν μ[η]δ̣ὲν
ἀπολελο[ιπ]έν[α̣ι]. καὶ
δ̱]ὴ μ[— — — — — — — —]δεν οἷ' ἐ-
φερε[— — — — — —]α[ι]ου μετα

(O, N)

— — — — — —]χο[— — — — — — — — — —
— — — — — —]ντ[— — — — — — —]ατ[—
. . .]τε[— — —]ποσι[— — — — — — —
— — — — — — —]παρ[— — — — — —]σ[—
— — — — — — — — —]υ̣[— — — — — — — — —
ο[— — — — — — — — — —π]ατέρα τὸν
π[— —]ο[— — — — — — — — — —]οντα
κα[— — — — — — — — — — — — — — — — — —
χη̱[— —]π[— — — — — — — —π]α̱τρὸς
— — — — — — — — — — — — — — — — —]π̱ομε-
— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —]ερ-

Fr. 5 col. XXI 4 ΠΕΝ** 14 locum rest. Vi 16 *οὐδ' ἐν οἷς φέρεται?*

Fr. 5 col. XXII
(O, N)

σιν λόγου[ς] καὶ κ[α]τὰ πάντας
τρόπου[ς] ἐκπολυωρηθεὶς
μέχρι ὅσου τὴν αὐτάρκη ⟨
πρὸς τὸ [σ]εαυτὸν κυβερνᾶν
[[αν]] ἡλι«κί»αν ἔσχες. Ἀθηναί-
ωι δέ· Πολυαίνου παραγε-
γονότος πρὸς ἡμᾶς, οὗ τὸν
πατέρ[α] ὁμώνυμον οὐ-
κ ἐφίλεις μόνον, ἀλλὰ [καὶ
ἐ[σέβο]υ συντραφείς, ὑ⟨π' αὐ⟩-
τοῦ κα[ὶ] πρὸς [πά]ντα τὰ [χρ]ή-
σιμα τῷ τέ[λει, οὐ μό]νον προ-
αχθεὶ[ς ὃν εὖ γιν]ώσκεις
τρόπ[ον κατὰ τὴ]ν ὅλην κηδε-
μονί[αν, ἀ]λλὰ δὴ καὶ ὑπὸ
τοῦ τε[. . . .]αν [— — — — — —

(O, N)

. .] σύμβιον [— — — — — — — — —
μ[.]νο[— — — — — — — — — — — — —
. .]μεν[— — — — — — — — — — — — —
νει Κυζ[ικηνῶι — — — — — — — —
.]ε[.]θε[— — — — — — — — — — — —
. .]θαισ[— — — — — — — — — — — —
. .]ρ[— — — —]οσα[— — — — — — —
— — — — — — — — —]απε[. . .]π[— — —
— — — — — — — — — —]οια[.]πρ[— — —
— — — — — — — — — — —]ουκακμ[— — —
— — — — — — — — — — —]ω[. . .]τ[— —
σ[. .]ον π[— — — — — — α]ιρε[— — —

Fr. 5 col. XXII ll. 5—9 (Ἀθηναίωι — ἀλλά) ed. Gomperz Hermes V (1870), 387 (= Epicur. fr. 115 Us) emendatiora dedit pauca adiciens Crönert Rh. Mus. 61 (1906), 423: 1—5 -σιν — ἔσχες; 9—10 καὶ — συντραφείς; 12—15 προαχθεὶς — κηδεμονίαν 5 αν delevi ЄCXЄC** 6 ωΙΔЄ* 8 πατ. «τὸν» ὁμ. Go, Us 9/10 [ἠσ]|[π]άζ[ο]υ legit Cr 10 ΥΦ[.]\[?] P 13 εὖ Wil 14 ΟΛΗΝ supra ΝΚΗΔЄ a librario exaratum

Fr. 5 col. XXIII (O, N)

ἀ]‖φείγμεθα εἰς Λάμψακον ὑ-
γιαίνον(τε̣)ς ἐγὼ καὶ Πυθο-
κλῆς κα[ὶ Ἕρ]μαρχος καὶ Κτή-
σιππος καὶ ἐκεῖ κατειλήφα-
μεν ὑγ[ι]αίνοντας Θεμίσ-
ταν καὶ τοὺς λοιποὺς φίλο[υ]ς·
εὖ δὲ π̣οιεῖς καὶ εἰ̣ σὺ ὑγι-
αίνεις καὶ ἡ μ[ά]μμη [σ]ου
καὶ πάπαι καὶ Μάτρω̱[ν]ι πάν-
τα πείθῃ [ὥ̣σπ]ερ καὶ ἔμ̱-
προσθεν· εὖ γὰρ ἴσθι [.̄]απια,
ὅτι καὶ ἐγὼ καὶ ο[ἱ] λοιπ(ο)ὶ
πάντες σε μ̣έγα φιλοῦμεν
ὅτι τούτοις πείθῃ πάντα.
————————ʾ]α με·[ἥ]ξω
γὰρ ο[....]ατα[——————
———]αγο[——————————

(O)

——————————————]ερο[———
——————————————]σκα[——
————————————————————
————————————————————
————————————————————

(O, N)

——————————————]ικ[—
————————————]ν[———
——————]σε[.. ϑ]εραπε[——
————————]σε[..]ε[..]π̱[—
——]απ[...]εισ[——————
π̱ολλ̣οὺς τ[——————————
..]στους δε[———————————
———]νον νε[——————————
————]οὐδὲ[——————————
——————]κ[——————————
——————————]εγω δ[———

Fr. 5 col. XXIII ll. 1—14 ed. Gomperz Hermes V (1870), 388 = Epicur. fr. 176 Us) 11 .ΑΠΙΑ: prima littera erat fortasse Ν τ αἰτία Us non recte, ut puto: requiritur vocativus 15 ἥξω Wil

Fr. 5 col. XXIV (O, N)

.]ηλ̣ωτου, ἐπειδὰν μεθ' Ἕρμαρχον καὶ περὶ τῶν ἄ[λλων] Ἐπι[κού]ρου φίλων πο̣ι̣ῶ̣(μαι τὴν γραφήν. ὅλως δὲ (τοιούτοις ((ἤ))θεσί τε καὶ πάθεσι καὶ ταῖς π̲[ρ]ὸς ἕκαστον ἐπιδεξίοις ὁ̣μιλίαις ἐκ̣έχρητο Πολύαινος ὥστε καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν ἄλλων φιλοσόφων εὐμενεῖς κατεσκευ(α)κέναι πρὸς ἑαυτόν, οὐ μόνο[ν τ]οὺς ἀπὸ τῆς Ποικίλης Στοᾶς, ὑπὲρ ὧν καὶ Ἐπίκουρος ἔγραψεν ἐπί τε (?)

292/1 a. Chr. Φιλίππου πρὸς αὐτὸ[ν] κ̲αὶ Λ̲]εον[τέα, ἀλ]λὰ [καὶ τοὺς —

(O)

ξ̇ιν[———————————— δε[———————————— τοισ[———————————— μασ[———————————— .]μι̣[———————————— καὶ π̲[ρο]βάς· [. . . Πο]λυαιν̣[——— ———————]π̣ρο̣ε̣ι̣πε[————

Fr. 5 col. XXIV ll. 5—15 ed. Gomperz ZöGy X (1866), 694 (= Epicur. fr. 156 Us; integram col. dedit Crönert Kol. u. Men., 14, 61 1 ζηλωτοῦ Cr; Κωλώτου requirunt Ph et Wil 4 ΦΗΝ** 6 καὶ πάν[υ π]ρός Cr: pugnat cum traditis; π[ρ]ὸς ἑκάστο[υς] Go, Us: in *P* extant quae dedi Cr praeeunte 16 ἀλλὰ Wil

Fr. 5 col. XXV
(O, N)

τι τ[ι]νας μεṿ[. . . .](ι)αṿοϱ[– – –
ον φιλοσόφους [– – – – – – – –
ο[. . .] ἐπιφέρει[.]ο[.]σδε[. . . .
το[.](ς)· ἐκ μὲν τῶν ἐκ τοῖς ῥ̣[η-
τορικοῖς λόγοις ἢ τοῖς κ[α̣λου-
μένοις ἐριστικοῖς διατριβόν-
των οὐκ ἂν αὐτῶι γίνεσθαι
δοκεῖν, ἐκ μέντοι τῶν δι-
αλεκτικῶν καλουμένω̣ν̣
γ̣]ίνεσθαι ἄν, πολὺ δὲ μ[ά-
λιστ' ἐκ τῶν ἐν τῶι φ[υσι]κῶ[ι
χαρακτῆ[ρι ἀνα]στρεφομέ-
(νων. ἀλλὰ γὰρ ὅπερ αὐ-
(τὸς ἐπεφώνησεν περὶ Νι-
κοκλέους ἐπὶ τελευτῆ[ι
τοῦ γράμματος κἀγὼ πε-
. . . .]το[. . . .]εο[– – – – – –
. . . .](ο)[– – – – – – – – – –

(O, N)

(λα̣)[– – – – – – – – – – – – – – –
(χο)[. . . . . .](εδι)[. . .](σ)[– – –
(μ«ε»τ')[Ἐπι]κούρ[ο]υ κομ[ιζό-
(με̣)[νος εἰ]ς Λάμψακο̣[ν] ἐν
(Μ)[. . . .]αι τῆς Μαγ[ν]ησίας
(ὑπ)[ὸ] σοῦ πιεσθεὶς ἀξίω̣ς
(τῶ)[ν γ̣]ινομέν[ω]ν †ἀσ̣τῶν†
(εἰς) [π]αρρη[σί]α[ṿ π]ερ[ὶ] τοῦ
(σύṿ)[π]αντος ἀ[γ]ῶνος. ἐ-
288/7 a. Chr. (πὶ) [τρ̣]ίτου Διοκλέου[ς] Ἀ-
(ṿα)[ξάρ]χωι καὶ Ἀρχ̣[. . .]ω[
. . . καὶ Λ]εοντίωι [γ̣ράφ]ω[ν
πε̣[. . . . .]σ̣τε, φησίν, τῆς γ̣[.
γρα̣[. . . . .]καθ' [ὁ̣πό]σον

Fr. 5 col. XXV ll. 4—16 (ἐκ μὲν—κἀγὼ πε-) ed. ab A. Vogliano Stud. Ital. Fil. Class. (1910), 287 sq. 8 ΔΟΚЄΙΝ* 13 ΝѠΝ*** 24 ἐδίδασκεν? Ph 25/6 κομιζόμενος Ph 31 ѠΝΟϹ**Є

Fr. 5 col. XXVI (O, N)

——————]ολογω̣[. . .
——————]α[.]ερα[. . .
————καὶ ζῶν] κ̲α̲ὶ τε[λ]ευ-
τῶν————θαυμα]στὰ πάν-〉
τα τὸ μει]ράκιον ἔπραξ[εν
δοὺς νὴ Δί]α τῆς ὅ̲λης φιλοσο-
φίας μόνον] οὐ π̲[α]ράδ[ει]γμα
καλόν, οὗ Πολ](ύαι)νος αὐτ[ῶ]ι
προκαθηγήσα](το) ἐκ τῆς αὑτοῦ
ἀεὶ συναν](ασ)τροφῆ«ς». κα[ὶ] ἐ-
ξελέγχων] (τ)[ὴ]ν̲ Διοτίμου
κακοζηλί](αν) ἱκανὸς ἔγρα-
ψε———] (φήσ)α̲ς̲ αὐτόν [.]ε
——————]Π(ολ̣)ύαινον ἐν οἷς
———— πρ](οσ)[τί]θησιν [.]πα-
——————](εν)[. . . . .]ναξίως
——————](ντ)[——κ]αταστρε-
[φ

(O)

——————————]ρ̣[———
—————————]θεωσ[——
——————]ἐμφαίνει[————
——————]ε[. . .]λεον̲[———
————]σιν τη[.]ρ̣[——————
—————————]ο[——————
——————Πο]λυα[ιν———
——————————]στε[——
————————]ε[. . .]παρη[——
——————————]νων[———
——————————]σμε[———
——————————]το α[——
——————————————————
μ[.]σων[——————————————

Fr. 5 col. XXVI 3—12 ex. c. 10 ΦΗ*ΚΑ

Fr. 5 col. XXVII (O, N)

μ]νημ[——————— οὐχ ἡτ-
τήθη δ[. . . .]ω[. . .]ντω
κατὰ λό[γ]ον ἀγα[θῶ](ν) [. . . .]
τ̣ιμῆς ἣν ἔσχ[ο]ν̣ [π]ρὸς αὐ-
τὸν ἅπαξάπαντες. ὁ δ' Ἐ-
πίκουρος κἂν τῶι ζῆν διε-
τέλει τὴν ἡμέραν ἐπιση-
μαινόμενος αὐτοῦ Με-
ταγειτ[ν]ιῶνος ἕ[κ]τ[ην], ταύ-
τηι τελευτήσαντος, [ὅ]περ
εὔλογον, εἴτε ταύτηι γε-
νέθλιον ἐσχηκότος. καὶ
ἄλλους ἧς ποτε διά τ[ι]νας
φιλοσόφ̣ο̣υς ἀ[σ]χολίας ἐ[. .
πλη[.]εν ἑα[υ]τῶι καὶ τελ[ε̣-
τὴ]ν ἄγειν αὐ[τ]ὴν ἐπεκ[έ]λ[ευ-
σε. . . .]οι[——————]την σ[. .]α
———]μ̣ε[——————————
————]ε[——————————

(O)

————————————]λα[. . Κω
λ]ώτει· [———]κε[.]ε̣ καὶ ὅ
τ]ι μετ[——————]τέρψεως ἀ̣-
π]ὸ πολ[λ——————————]α̣[——
ἐστησα[———————]τε[. .]ρ[——
διτημ[——]γὰρ τριτη[————
——————]υπ[——————]αμ[——
—————]κατα[.]υ[———](γ)νο[——
——————]υτ̣[. .]ει[.]εαικα[.]ξ[—
————————]ωι[——————————
——————]σὺ και[————————
———]ω[.]επεσ[. . .]νε[————
φοσ[. .]ο̣και[. . . . .]ο[. .]εσ[. . .

Fr. 5 col. XXVII 1—3 dedi quae mihi probabilia videntur; plura leguntur, sed nimis incerta ll. 5—12 (ὁ δ' Ἐ. — ἐσχηκότος) ed. Gomperz Hermes V (1870), 388 (= Epicur. adn. ad fr. 217 Us) 5 ΤЄC* 9 ἕκτην Wil εἶτ' οὖν Go, Us 10 [ὥσ]περ Go: non capit lacuna 13—16 non intelligo 25 ωΤЄΙ***

Fr. 5 col. XXVIII (O, N) 278/7 a. Chr.

ι[– – – –]ν[– – – – –]π̣ερισ-
δε[– – – – – – – –περὶ]Μητρ̣ο-
δώ̣[ρου] ἐπὶ Δημοκλέους
Κω]λ̣ώτει·[....]οσω[...]ουμ̣(ν̣)[.
..κα]ταχω[ρί]ζειν [ἔ]στι(αι)
...]καθη[κ]ούσης το[ιο](ύ-)
τοις (?) ἐν παντ]ὶ δίκη[ς] μ(νη[σ])-
θή]σεσθ[αι] τὸ διὰ [φ]ίλ(ων)
ἀ]γαθὸ[ν̣ ....]θον[..]τ(ης)
κα[– – – – – – –]πλέον (ἐν)
– – – –]θ[– –]υν[...]τ(ωι)
– – – – – – – –]ττεσθαι τ(ὴν)
– – – – – – – –]ς ἐπισημ(ασί)-
αν [ἐν τῆι] δ[ι]αθήκηι[...
– – – – – – – – –]ασυ[– – – –
πως[– – – – – – –]ην[– – – –
– – – – – – – – – – –]α[– – – –

– – – – – – – – – – – –] ν[.]ο̣ι
(O) κα[....]εγω[....]υπ[– – –
ω̣ν[– –]μ̣ν[– – – – – – – – – –
– – – – – – – – – – – – – – – –
– – – – – – – – – – – –]αλλ[–
– – – – – – – –]σωσ[– –]αν[–
– – –]π̣[– – – – – – –]ουτ[–
– – – – – – – – – – – –] ἕκα[στο]ν
– – – – – – – – –]π[...]ε[– – – –
– – – – – – – – – – – – – – – –
– – – – – – – – – – – – – – – –
κ[– – – – – – – – – – –]ε[– – – –
(
(

Fr. 5 col. XXVIII 2—4 falsam lectionem *Μητροδώρου ἐπὶ Δημ. [τελε]υτή[σαντος* a Go propositam [Hermes V (1870), 387 = Metrod. fragmenta p. 506 Kör] coram papyro em. Cr (Kol. u. Men. 14) 14—15 *ἐπισ. ἐν τῆι διαθ.* Go

Titulus voluminis lacuna haustus est

* * *

Ad papyrum 176 fragmenta haud pauca pertinent, inter Fr. 1 et Fr. 2, col. I collocanda. De misera harum reliquiarum condicione, quae nobis Neapolitanae delineationes unice servant (papyri pagellae his delineationibus respondentes, duabus exceptis, perierunt; quae extant, in unam conglutinatae, socordiam delineatoris aperte declarant), supra in praefatione disserui. Poteram ea fragmenta plane negligere, et fortasse sanum erat consilium. Oedipus nullus hic extricare quidquam valet! Sed spes adhuc me tenet ex Herculanensi Bibliotheca aliquando alia scripta, ad similitudinem illius composita, quod in papyro 1418 continetur, et huius a me nunc editi, prodire posse. Tum fortasse ea, ex quibus hodie fructum paene nullum percipere possumus, auxilium minime spernendum suppeditabunt. In his laciniis, ad primam partem operis pertinentibus, saepissime epistulae citantur et casu fieri poterit ut eaedem alibi appareant. Attamen ne lectorem incomposita litterarum farragine taedio afficerem, frustula illa, paucissimis suppletis, gravioribusque testimoniis in indicibus enotatis, in Appendicem huic libello appositam relegavi.

PHILODEMI

ΠΕΡΙ ΕΠΙΚΟΥΡΟΥ Β

*Fr 1 (N)

]ιη σκοπουντ[
]ἄνδρα ⟨ἔ⟩τι νῦ[ν
]⟨μ⟩ενον περὶ τη[
]καὶ μα⟨θ⟩εῖν[
]ποιουμένων ου[
]ἐμοὶ τῆς ἀν[
296/5 a. Chr.]ν ἐπὶ Νικίου[
]υθη[
]ἐ[.]ι πολλα[
]καὶ συ[ν]υ[
]πτ[
— — — — — —
— — — — — —
— — — — — —
. . . .

Fr. 6 col. II (O, N)

. . .]ς ἀν⟨ε⟩σταλ[κ]έναι
τινῶν ἀδικία[ς]. κα-
τὰ [δὲ τ]οὺς τρόπου[ς] ὁμό[σε
χωρεῖν πρὸς τὰς τιμω-
ρίας οὐ κατὰ τὸν φιλό-
σ]οφον ἡγ[ε]ῖτο, καθ[ά]περ
ἥ τε γραφὴ παρέστησεν
α]ὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ βίος [ἐ]μαρ-
τύρησεν· [ο]ὔτε γὰρ ὑπ' ἐ-
ξουσίας ὄχλων ἢ μοναρ-
χοῦντος ἢ γυμνασιαρ-
χοῦντο[ς ἀ]νδρὸς ἄ[λ]λως
. . .]ιαθ[.]ι[.] συνεκρ[. .]η
. .]φιστ[. . . . .]ιναν[— — —
. . . .

---

* Fr. 1 2 CTI apogr. *N* 3 ΓЄΝΟΝ id. 4 ΜΑΤЄΙΝ id.

Fr. 6 col. II 1 ΑΝΑϹΤ *P* 2—12 Cr Rh. Mus. 56 (1901), 616 14 ante ΙΑΘ vel Γ vel Τ; post Θ fort. Є; post Ρ hasta leviter dextrorsum inclinata; ante Η vel Γ vel Τ: *συνέκρο[υε]ν*? Cr, sed Ο et Ν litterae minime legi possunt

Fr. 6 col. III (O, N)

πε]‖ρὶ Κυζικηνοῦ τινος ἀστρο-
λογογ[ε]ωμέτρου παρίσ-
τησιν Ξ̣(ε⟨ν⟩ο)φ[άνε]ι καὶ
τοῖς π[ερὶ τ]ὸν Ἰδομενέ-
α καὶ [Λ]ε̣[ο]ντέα πωρρω-
τέρω προβαίνουσι πε-
ρὶ [τῆ]ς ἀναιρέσεως τῆς
ἀποδ̣[είξεως, καὶ τοὺς
λόγους αὐτῶν ὡς πο](νη)-
ρ]οὺς φαί[ν]εται δ(υσχε)-
ρ]αίνειν. τὸ δ' ἐπ[ὶ] (πᾶν)
.]υμησ[...]νου([μ̣]ενου)
τ]ινος ο[......](τωι)
....]το[......]ι (συνη)-
. . . .

Fr. 6 col. IV (O, N)

πᾶσιν ἐξειεῖσιν· οὐ γὰρ
εἰς σάρκα πημα[ί]νειν,
ἀλλ' οὐδὲ μελη̱[...]ν,
οὐδ' ἀπὸ ταραχῆς ἰδί-
ας, οὐ[δ̣]ὲ συνμ̣ολ(υ)νούσης
ἑαυτ̱[ό]ν τε καὶ τ[ὴ]ν α[ἵ-
ρε̱(⟨σ⟩ιν) ὅλην βλασφημί-
(α⟨ς⟩ μ)ετῆλθεν̱ αὐτούς,
(ἀλλ' οἷ)ς μεθώδευεν λό-
(γοις τ)ὴν ἀλ[ο]γίαν μᾶλ-
λ](ον δ)[ὲ] μαν[ία]ν ἐπεκα̣.
..](αν)[.]ι συνή̣σ[θ]οντο τ[ῆ]ς
κατεχ]ο̣ύσης α[ὐ]τοὺς λ̣[ύ]τ-
της ἀν]απν̱ε[ῖν] ποιῶ[ν]
. . . .

Fr. 6 col. III init. suppl. ex. c. ὃ *λέγει περὶ Κυζ. κτἑ* 1, 4, 5 suppl. Cr (o. c.) ЄГО apogr. *O* 11 NЄIN* 12 init Λ vel A cfr. Diels Vorsokrat. I XXIII, 6—9.

Fr. 6 col. IV 1 *ἐξειεῖσιν* = *ἐξιεῖσιν* cfr. Cr Mem. Herc. 29[2] 7 ЄIN apogr. *O* 8 AN apogr. *O* 13—14 *λύττης* Bi

Fr. 6 col. V
(O, N)

-φρόνως [αὐ]τὸν α(ὖ διὰ)
τὴν π[ρὸς] τὸν ν(ε̣ώτε)-
ρον ἀδε[λ]φὸν ζ(ηλοτ⟨υ⟩)-
π[ί]αν καὶ τὴν [σ](ύμφυ)-
τ[ο]ν πα[ρα]κοπ[ὴν] (τρα)-
πέντα. καὶ δ(ὴ γὰρ)
ε[ἰ]σέτι νέο[ς] κ(αὶ συστά)-
σεως ἐνδεόμ([ε]νος ἐ)-
πε̣μείγν̣[υ]τ[ο το](ῖς ἔ⟨ξ⟩ω)-
θεν λαλῶν [κα](⟨ί⟩ τι)-
νας τῶν σοφισ(τῶν)
ἀποθεωρῶν. ὅτε (δ' ἤ)-
δη κατ[. . . .]τήσα(⟨ς⟩ ἑ)-
αυτὸν οὐ[χ] ὅλως π(ρὸς)
. . . .

Fr. 6 col. VI
(N)

-των.

spatio circiter duarum columnarum interposito superest tituli pars superior:

Φιλοδήμου
περὶ Ἐπικούρου
β'
. . . . . .

Fr. 6 col. V init. suppl. ex. c. ἐνουθήτει (Epicurus) εὐφρόνως κτέ
3 ΛΟΤΙ apogr. *O* 6 ΠΕΝΤΑ* 9 ΕΤΩ apogr. *O* 10 CTI apogr. *O*
13 ΝΕ apogr. *O*

PHILODEMI

ΠΕΡΙ ΕΠΙΚΟΥΡΟΥ

Fr. 3 * * *

]νιαναν̣[
]ομενουσο̣ι[
]— — — — —[
]— — — — —[
]— — — — —[
]υτωι συνυ̣π[
]εατα̣τος (?) ἐκβολῆι̣[
]ελ̣ει κατασπο[υδ
]θοιας κινη[
]τη[
]ευγε[
π]ράγματα [. .]ε[

Fr. 5 — — — — — — — — — — —

291/90 a. Chr. ἐπὶ] Χαρίνου[
]αον[. . .]τον[
κί]νδυνον αν[
]καὶ σύμβολ[ον
]ατ[τ]εσθαι του[
]οτονορε[
]— — — — — —
]ους καὶ τα[
]εις ἀφροδισι[
]ὅλ̣ος ἀπὸ λογισμο[ῦ
]συμποσίοις κατ[
γ]ὰρ Ἐπι[κο]ύρωι[

* * *

Fr. 5 in columnae capite duo vel tres versus perierunt

Fr. 6 col. I
(O, N)

– – – – – – – – – – – – – – –
– – – – – –]νων[.]ν ὠφείλη-
κεν ὅπερ ἡμῖν [ὑπ]ῆρξεν·
τοῦτο γὰρ ἦν ἡμῶν κα[ὶ τ]ὸ
δίδαγμα συν[......]ας
ὃ [καταμ]αθὼ[ν ......]ν
οὐκ ἂν οὖν, ὦ [Λε]ον[τ]ε[ῦ], πρέ-
ποι μοι μωκᾶσθα[ι] κα[ὶ] (σ)τομ-
φοῦν κενῶς μνήμην ποι-
ουμέν[ωι τῶν] τ[οι]ούτων
καὶ ταῦτα καιρ«ί»ω⟨ς⟩ Ἐπικού-
ρου [π]α[ρ]α⟨γγ⟩[έ]λλον[τος δ]ιώ-
κειν], ὡς πρ[ὸς] τὸν [γν]ήσιον
φυσιο]λόγον [ἀπρεπὲς τὸ λ]η-
ρεῖν] καὶ τὸ δ[ιαμωκᾶ]σθαι.
καὶ] πάλιν· Ἐπίκουρος ἀεὶ
φά]σκων μεγα[λοψυχ]εῖν ὅτι
[– – – – – – – – – – – – – – –
– – – – – –]επι[– –]το ἐπισ-
τ....]ν[.]ν[– – –]οτου[...
[– – – – – – – – – – – – –
[– – – – – – – – – – – – –
. . . .

Fr. 6 col. 1 6 ante *οὐκ ἂν οὖν* fuit fere [*τὸ ῥηθέ*]*ν* Wil 7—8 [*σ*]*τομ-φοῦν*: novum cfr. *στομφάζειν* Wil 11 ΚΑΙΡΩΝ *P* 12 [.]Α[.]ΑΜ[.]Λ-ΛΟΝ[....]ΙΩ *P* *παραγγέλλοντος* reposui, suadente Wil 14/15 [*ἀπρεπὲς τὸ λ*]*η*|[*ρεῖν* Phi 15 *διαμωκᾶσθαι* Wil 16 ΠΑΛΙΝ*ΕΠ *P* 17 *μεγαλο-ψυχεῖν* Phi

Fr. 6 col. II (O, N)

— — — — — — — — — — — — — — — —

..]ρ[.]ουμησ[......]κηι δυν[ηθὲν προσπ[— — — — — — — — —] καὶ χαλεπα[— — — —]ω[— — —] θη καὶ προσ[— — — — —] καὶ συμ]παθῆ κ[.......]κοις πᾶσι τοῦ β[ίου κ]αιροῖς ἐ[π’] ἄκρον εὖ διωκτ[ε....]ις ὑπ’ αὐτοῦ κατὰ τὸ ὀ[ν]ησιφόρον τ[ῆ]ι φύσ[ε]ι τ[έλος·] ὥς γὰρ ἐλπίδος ὁ καιρὸ[ς ἐ]ψιλώθη καὶ τῆς κ[ατ]ὰ σά[ρκα] ἡδονῆς καὶ ἐπιμ[ονῆς] ἀ[π]ελείφθη τῆ[ς τῶν γεγονότ]ων χάριτος, ἆ[ρ’ ἂν ἔτι τηρ]ήσαιμί σ[οι, Μητ[ρόδωρέ, τι ο]ἷον κατάστημα φυ[σικόν; μέχ]ρι μὲν ὅσου
[— — — — — — — — — — — — — — — —
[— — — — — — — — — — — — — — — —
[— — — — — — — — — — — — — — — —
[— — — — — — — — — — — — — — — —

. . . .

Fr. 6 II 7 Bassi 10]*ωc 13 de ἐπιμονή Bi cogitavit 14 τ. τῶν γεγονότων Bi 15 ἂν ἔτι Phi, Wil; hic verbum τηρεῖν requiri Bi mihi persuasit

Fr. 6 col. III (O, N)

..]δειτα[— — — — — — — — — —
τε γενομε[ν...... τ]ῆς [συ-
στάσεω[ς ....]ον
ἅψασθαι τ[αῦτα δίαιταν τ]ρέ-
φε[ι τρ]υφε[ρ]ὰν [τοῖς πολ]λοῖς
ἐπιστα[..]ρα[.....] Μ[έν]αν-
δρον μόνο[. τῶν ἀνθρ]ώ[π]ων
ὃ μὲν τ̣έ[λ]ο̣ς φ[ησίν] καὶ τῶ[ν ἁ-
πάντων αἰτι[ώτατον, τοῦτο
ϵ ἡμῖν Ἐπίκ[ουρ]ος κατ[έλιπε.
πᾶ[ς] δὲ τῶν [ζώντω]ν πλείω
χρόνο[ν] ὕσ[τερον οὐ τα]ρα-
χθεὶς [τῆς ἀκροτά]της οὔ[ποτ̣]ε
λειφθήσεται μακαρί]α̣ς καὶ ἀσ-
φαλείας· εὖ] γὰρ ὥ[ς σεσ]ωισ-
μέν[ων τῶ]ν ἀρ[χῶ]ν οὗ λέγω
συμπτώματος, ἐν αἷς καὶ
. . . .

Fr. 6 col. III 6--8 suppleverim ex. c.: *ἐπιστὰς ἄρα κατὰ Μένανδρον μόνος τῶν ἀνθρώπων «τ»ὸ μὲν τέλος «ὅ» φησιν καὶ τῶν ἁπάντ. κτέ.* Ph: *οὐδὲ δεῖ ταραχῆς ἀνοίαι τε γενομένης φαύλης συστάσεως κατ' οὐδένα τρόπον ἅψασθαι, τἀφροδίσια καὶ τρ⟨ο⟩φ⟨ὴ⟩ν τρυφερὰν τοῖς πολλοῖς ἐπιστ«ήσαντ»α. γράφει δὲ Μένανδρον μόνον τῶν ἀνθρώπων «ἐπίστασθαι τοῦτο· ἀλλ'» ὃ μὲν τέλος φησίν κτέ.* 15 *εὖ* Ph 16 *-μένων τῶν ἀρχῶν* Ph

Fr. 7 col. III [— — — — — — — — — — — — —
(N) — — — — — — — — —]ουτων αυ
. . . .]ν[— — — —]ομα καὶ τ[. . .
. . .]ιαι κ[ε]χ[ρ]ῆσθαι πῶς ἐσ-
τι . .]υ̣να̣[. .]αν[. .]ν δὲ τῆι
περὶ τὸν [. .]ανον οἰκονο-
μία̣ι̣] κυ[ρι. . . . . .] καὶ λω-
. . .]ασθ[α̣ι ἀπὸ τῶν ἐ]νθένδ[ε
ἢ ἐνθέν[δε] ὑπ[. . . .]σομέ-
νων· οὐ[. . .]ο̲ τοὺς ἐκείνου[
μνήμη[. . . . .]μεν τοῦ-
τ᾽ ἄξιον [. . . .] ἡμῖν εἰς τοὺς
χρησίμ[ους]· οὐθενὶ γ[ὰ]ρ τῶν
παρὰ τ[οῖς πο]λλοῖς περιβλε-
πομένων. . . . . . .]ε χρηστ[. . .
— — — — — — —μ]α̲κάρι̣ο̣ν[. . . .
— — — — — — — —]τις εὖ ἀρι[. . . .
. . . .

Fr. 7 col. III 5 Ỵ̣N vel ḤN vel ẠN 10 ΝΩΝ*ΟΥ 14]*ΟΥΘΕΝΙ

Fr. 8 col. I (O, N)

– – –]ντα[– – – – –]ρεπ[– – – – –
. . . .]ουτω[. . . . . . .]σε μή[τε τοῖς δι-
ὰ ταράχους μ[ο]χθοῦσι, τάς τ' ἰ[δέας
τ]ῶν ἀρίστων καὶ μακ[α]ρισ[τοτά-
τ]ων φύσεων ἐν μ[νήμηι ἔχοντας
κ]αλεῖν εὐωχ[εῖσ]θαι αὐτοὺς «καὶ» γε-
λᾶν ὡς καὶ τ[οὺς] ἄλλους, τούς γε
κ]ατὰ τὴν οἰκ[ίαν] ἅπαντας καὶ
τ]ῶ[ν] ἔξωθεν [μηδέν' ὅλ]ω[ς] παραλεί-
π]οντας, ὅσοι τ[ὰ]ς [εὐ]νοίας [καὶ
τὰς ἑαυτοῦ κ[α]ὶ τὰ[ς τ]ῶν ἑαυ-
τ]οῦ φίλων ἔχουσιν· οὐ γὰρ δη-
μαγωγήσειν, τοῦτο πράττον-
τας, τὴν κενὴν καὶ ἀφυσιο[λ]ό-
γητον δ[η]μαγ[ωγ]ίαν, ἀλλ' ἐν
τοῖς τῆς φύσεω[ς οἰκ]είοις ἐνερ-
γοῦντας μνη[σθ]ήσεσθαι πάντων
τῶν τὰς εὐν[οίας] ἡμῖν ἐχόν-
των ὅπως συ[γκαθ]αγίζωσιν τὰ «τοῖς»
ἐπὶ τῆι ἑαυτ[ῶν μα]καρίαι συ[μφι]λο-
σ[ο]φο[ῦσι καθ]ήκοντα. ου[. . . . . . .
[– – –]ασκ[– – – – – – – – – – – –
[– – –]ποι[– – – – – – – – – – – –
[– – – – – – – – – – – – – – – –
[– – – – – – – – – – – – – – – –
[– – – – – – – – – – – – – – – –
– – – – – – – – – – – – – – – –
. . . .

Fr. 8 col. I init. ex. c. μήτε τοῖς ἀσώτοις ἀκολουθοῦ]ντας – – – – – τοὺς φίλους οὕτως ἔπεισε μήτε τοῖς διὰ ταρ. Ph: μήτε τ. ἀσωτ. ἀκολ. (πλέον γὰρ ἔπεσθ' ἀηδὲς τῶι τούτων βίωι ἔπεισε) μήτε τοῖς διὰ ταρ. 12 XΟΥCΙΝ*ΟΥ 20 μακαρίαι Bi 20—21 συμφιλοσοφοῦσι Bassi 21 καθήκοντα Bi

Fr. 8 col. II
(N)

——————————————]κατησ[———
——————————————] κακο[———
——————————————]η τινα[———
——————————————]πανταπ[———
——————————————]τωι α[———
——————————————]θεραπ[————
——————————————κα]θάπερ[————
——————————————]η. καὶ[————
——————————————προ]σγινομένων[———
——————————————]δεκαιαιον (?) ἐγλιπ[.]
——————————————κρ]ίνεις τὴν περὶ α[.
——————————————]ντων ἀκριβῶ[ς
——————————————τεθε]ώρηται δι' ε[——
——————————————π]ερὶ τῆς τ[————
————————————————————————
————————————————————————
——————————————]πρα[————————
——————————————]ε τοῦ κα[—————
——————————————]καὶ ζῶ[ν κ]αὶ
——————————————κ]ριτῆι ἡμῶν αὐ-
τῶν——————————μ]νήμηι κατὰ
——————————————]ης αὐτὸν φιλίας
——————————————] αἰτίας ὧν μεν
——————————————]ν ἀκολουθ[ῶ]ν
——————————————]καιω[—————
. . . .

sottoposto
init. ll. 19—25
. . .]τοταν[τ
. . .]κατα τω[
δειως προς
ν]ενομισμ[
. .]αυτα δη[
.]τουτο τα̣[
. . .]ιως πω[
. . . . .

Fr. 8 col. II 8 H*KAI

Fr. 9 col. I (N)

[――――――――――――――――――――
[――――――――――――――――――――
[――――――――――――――――――――
[――――――――――――――――――――
[――――――――――――――――――――
[――――――――――――――――――――
[――――――――――――――――――――
[――――――――――――――――――――
ἐξῆν —— ἐ]ξοχώτατον λαμβά-
νειν τοῦτ]ο τἀνδρός, εἰ σὺ τοὺς
λόγους ἀ]ντιτρέφων ἔμεν[ες
ἔχων γαλ]ήνην [ἀ]πὸ [τ]ῶ[ν προσ]φε-
ρομένων ἀγαθῶ]ν· τὸ γὰρ ὕσ[τατ]ον
χαρᾶς φυλάττεις] σαυτῶι μα[καρί]αι
[συζῶν ――――――――――――――
[――――――――――――――――――――
[――――――――――――――――――――
[――――――――]τας οὔποτε[――――――
τῆς δυνά]μεως καὶ τῆς ἀρ[χῆς
τοῦ βίο]υ. τὶ γάρ; ἐξαισίου πά-
λαι (?) ταύ]της πρὸς ἀλλήλους
ὁμιλίας] ἐχούσης κατὰ καλὸν
――――]λωσ[. . .]α καὶ σ[χ]εδὸν
. . . .

Fr. 9 col. I 20 Y*TI

Fr. 9 col. II [——————————————
(O, N) [——————————————
[————————]λῆρος οἴεσ-
θ]α[ι...] τοῦ[το π]άσχειν αὐ-
το]ὺς [..]πρ[————————
——————]το[..]νομισ[———
——————————]παντα[———
—————————]ειν[——————
————————]οισ[———— τοῦ-
τό [φ]ασιν οἱ μετ᾽ α[ὐτοῦ δόξαν
ὄ̣ν̣]τως ἁμαρτωλὸ[ν] καὶ φα-
ν]ερῶ[ς] εὐκαταφρόνητον
προσ[πο]ιεῖσθαι καὶ πάντες
ὁμο[ῦ κ]αὶ μετὰ σπου[δ]ῆς καὶ
——— π]ᾶσαν ὑπε[.....]ον
[——————————————
[——————————————
μενου[ς ————————]εν[.]εκα[..
δρα[...] θήσεσθαι τἀναν[τ]ί-
α π[...]ποιο[ῦντ]ας οἱ κατ᾽ ἐκεῖ-
νον φιλοσοφοῦντε̣ς ἀεὶ τὰ
μὲν [π]λεῖστα τοῖς ἰδίοις
συν[... ἀγα]θοῖς ανα̣σ̣[....
. . . .

spatio unius columnae interposito superest tituli pars superior:

Φιλοδήμου
περὶ Ἐπικούρου
. . . . . .

Fr. 9 col. II 10 δόξαν Ph

III

POLYSTRATI LIBER INCERTVS

Fr. 3 col. I a)
(N)

————————————————

————————————————

——————]π[ο̣]γει[————

——————]ε[. . .]θη̣. α[————

——————]ν[. .] ἀεὶ παν[———

————————δ]ιὰ ὀρθῆς [. . .]ε

——————]ρας καὶ τελ[. .]μη

——————]μενη[. . .]ε[.]ηαι

—————]|λε|ιω̣τωι ε[. . . . .]π[

——————]κα̣τονα[————————

—————]ει χ[ρ]ωμ[έ]νης [.]ε[——

——————]ηδ[——————————

——————]αι[———]λου[———

* * *

(N) b)

-στέον τω̣[.]σ[.]τελοιν[. . .] καὶ [τ]ῆς νῦν
καθηκούσης ἡμέρας [πρὸς] τ[ε]λεί-
ωσιν τοῦ [ἀγαθοῦ τὴν κ]υριω-
τάτην αἰτίαν προσφε[ρομέ]νης
αὐτῆς ἢ γενό̣μενος [. . . . .]ω|μ|[.]ς
. . .]τουτισ[. .] |λε|[χ]θὲν σκ[. . . .]ελ[. .
. . .]αι χαρ[. . .]ν καὶ του[——————
μενο[——————————]ελ[————————
——————————]αραι[————————
——————————]τωι[. .]ακ[———
————συ]μ|π|εριφερο[μεν————
————————————————————

* * *

I a 4 ΘΗ*Α[*P*   b) 2 πρός Ph   3 ἀγαθοῦ Ph

Fr. 3 col. II a) (N)

τοῦ [παρ᾽ αὐτῶν γενομέν]|ου| [ἀγαθοῦ
μνήμη[ι] καὶ ζ[ητήσει εὐφ]|ραίνειν· οὐ|
γὰρ ὁ σεβασμὸς [εἴ]ρητ[αι καθ]|ὸ χάρις περὶ|
τοὺ«ς» εὐεργέτας καὶ [αἰτίους] |τινὸς ἀγα-|
θοῦ τοῖς φρονοῦσιν ε[ἰκῆι πά]|ντων π[α-|
ρ]όντ[ω]ν γίνεται [ὑπού]|λ⟨ω⟩ι σ⟨π⟩ουδ⟨ῆ⟩ι τ[οῦ|
τῶν οἰκείων ἐφικ[έσθαι, ἀ|λ̣λ̣ὰ τὸ [πε-|
ρὶ ταῦτα σπεύδειν, ὅθεν οὐχ ε|ὑρίσ|κε-
ται τὸ προσδοκώμε[ν]ον, καὶ τὸ τοὺς
τοιο[ύ]τους ἐπὶ τοσοῦτον σέβεσθαι καὶ
τιμᾶν, ἀφ᾽ [οὗ γ᾽] |οὔτ᾽ ἀ⟨π⟩|[ο]βέβηκεν ο[ὔ]τ᾽ [ἀ-
π[οκ]λίν[ει τὸ π]ροσδ[ο]κώμενον [οἰ]κ[εῖ-
ον, [τύ]χην οὐ προσδοκητὴ[ν κατὰ
τ[ὴν] |αἵρ|[εσιν] τῶν [φ]ρονούντ[ων] τὸ
[αἴτιον πάντων τῶν ἔξωθεν νομιζόντων]

* * *

(N) b)

τ[. .]α καί τιν[α δι᾽] ἑκάστων [.........
μ[έν]ω[ν] καὶ μάλισθ᾽ ὑπάρχει [[ὁ]] τούτοις
ὅθ[εν] οὐδεὶ[ς ..]ι̣δη καὶ οἰκείωμα [δ]ι᾽ ἐ-
λά|τ[τ]ον|[ος ....με]|⟨ν⟩|ος τῶν ἐο[ικό-
τω[ν̣] μορφῆς σοφίας ἀληθινὸς [ἐρ]ασ-
τὴς εὑρεθ[ήσε]τ[αι], |ο⟨ὐ⟩δ̣[ὲ δι]|ὰ συν[αί]τι-
α τ[.]ν̣ συμπαρε[.]ο̣[....]α [σο]φίας |ἧ|τ̣τον
τιμ[——————————]|ρ|ωντω|ν|
——————————]|φα|[——————
——————————————————
——————————————————
——————————————————
——————————————————
——————————————————

* * *

II a) init. suppl. ex. c. Ph: οὐδὲ δεῖ νομίζειν τοὺς θεοὺς ἡμᾶς τῆι τοῦ παρ᾽ αὐτῶν κτέ. 6 ΛΟΙϹΤΟΥΔΑΙΤ apogr. *N* 11 ΟΥΤΑΙϹ[.] apogr. *N* 15 τῶν ἔξωθεν Ph b) 1 fin. ΠΩΕ̣Ι..... apogr. *N* 4 ΥΟϹ apogr. *N* 6 ΟΧ∠ apogr. *N* 7 in. ΑΤ̄ *P*

Fr. 3 col. III a) (N) ——————κα]|τ' ἀ|[ληθῆ] εὐ[το]ν[ία]ν συ-νοικ̣ήσ̣[οντες(?) τοῖς] τοιούτοις ἔρ-⟩χοιντο κα[τὰ φ]ύσιν, [οὗ]τοι σοφίας ζηλωτα[ὶ] τοῖς τὰς ὑπομνήσεις καὶ τὰς ἀναμνήσεις ποιουμένοις τῶν ὑπαρχόντων [τε] καὶ προγε-γονότων οἰκείων ἅμα ταῖς συ-ν[απ]τομ[έν]αις ψευδέσι [[δ̣ε̣σ̣ι̣]] δό-ξα«ι»ς, μόν[οι τὸ] δέον ἑ[λό̣]μενοι εὑ-ρεθήσον[τα]ι. ἀλλ' ὅθεν καὶ μεῖζον καὶ πωρρώ[τερο]ν̣ ἀεὶ μᾶλλον καὶ βλέ-πουσι καὶ συνάπτουσιν κα[ὶ] τῶν [περὶ] τὸ οἰκεῖον κα̣[ν?] τοῖς εἰς τοῦ-τ[ο] βλέπουσιν τ[. . .]|καπα|[. . . .

* * *

(N) b) ——————————————— ἐπίσταν̣|τ|αι μάλι[σ̣τα . . . . μ|ε|ιν [ὡς] πρὸς ταῦτα συμπαθίαν τε] καὶ μνήμ̣ην κεκ[τη]μέν[οι ἔννοιαν(?) τοῦ] οἰκε[ι]ωτικοῦ πάθ[ο]υς π̣ρ[ὸς ἕκα-στα ἀξόμενοι καὶ ἐκ τούτων πά-λιν τ[ὸ οἰ]κειωτ[ι]κὸν πάθος πρὸς ἕ-καστα [συμπαρ]έξοντ[ε]ς ἐπαύξησι[. . . . . . .]μ[. . . .]ν ἐκ̣είνης ἐν[. . . . .] κ|αὶ| χάριτος [. .]νεσ̣ι̣σ̣ε[. . αὐ-|ξ|ήσε[ι]ν αὐ̣[τὴ]ν καὶ τ[ὸ ἐπ]αυξηθὲν πάλιν [. . . . .]ν τὴν [παρε]χομέ-νην ε[ὐχ]αρι[στί]αν καὶ τοὺς ἀφ' ἧς ———————————————

* * *

III a) 1 Ph 2 ΝΟΙΜЄΝ apogr. *N*: quarta littera valde incerta, quinta potius Є quam Η -*νοικήσοντες* Ph 3 *κατὰ φύσιν* Bi b) 8 ЄΠΑΥΞΗϹΙ[*P* 10 ΝЄϹΙϹ vel ΝЄϹΚ *P* 11 *αὐτήν* Ph

Fr. 3 col. IV a) . . . .]το[. . . . . .]ειας συμπε[. . . . . . .
(N) . . . .]και[. . .]οισμιοις εφ[. . . . . . .
πο[. .]νουτ[. . . .]ουδεμ[. . .]ε[.] τοιοῦ-
το [π̣]αρεξεύ[ρη]ται αὐτῆι τῆι παρ' αὐ-
το[ῖ]ς ἐννοία[ι πα]ντὸς καὶ ἔργου καὶ
καιροῦ καὶ ἄλ[λ]ου οὗ δήποτε † λειται
τὸ οἰκεῖον [τῶ]ι ὁμοίωι κατὰ τὴν
μνήμην ἐ[ν]αργήματι, λ[υπο]υ̣μένους
εὐφραῖνον αὐτοὺς [[σ]] ἁ[πα]ντ[α-
χό]θεν καὶ ἧκον προσ[. . .]ει[. . .]ιν[. . . . .
.]ρες τὸ σοφίας ἴδιον ἐργαζομένους
ἐν παντὶ καιρῶι κ[ατ' ἀπά]ντησιν ἀ-
εὶ τῶν συ[μ]βεβηκότων καὶ ἐπι[βο-
λὰς ἰδία[ς π]οιουμένους, κα[ὶ] λόγον τὸν
κυριώτατον . . . . . προσάγο]ντας

* * *

(N) b) ——————————————
τὸ τῆς σ[——————————] ἡμέρας
ἰ]δί[ων ἐρ[. . . . .]μένοντας εὑρίσκε-
σθαι καὶ ση[. . .]ασιν σ[υν]όλως ἢ τῆι
κατὰ μέρο[ς] καὶ σ̣[πανίαι(?)] ἢ τῆι γε ἀθρό-
αι ἐπιβολῆ[ι] χρωμένου[ς ὑ]μνεῖν
καὶ τὸν σωτ[ῆ]ρα τὸν ἡμ[έ]τερον
καὶ κτίστη[ν . .]τησ[——————
. . . .]σιν[. . .]ν θείω[ν ————
... καὶ φιλοσόφων καὶ [. . . . . .]ν̣
καὶ [. . . . . .]ωντ[———————
. . . . κ]αὶ μν[ή]μη [————
. . . . . μακ]αρίως καὶ κα[λῶς ———
——————————]σαι[————————

* * *

IV a) 2 ΟΙϹΜΪΟΙϹ 6 «τε»λεῖται? 10 ΔΡЄϹ apogr. *N* b) 5 ἦ Ph
6—7 ὑμνεῖν — ἡμέτερον Cr

Fr. 3 col. V a) (N)

. .]το ἀπροσδόκ[η]τον μὲν ν[. . . .]πο[. ἀ-
πο]λελαυκὸς δὲ [. . . .]επ[. . . .]με-
. .]ν ὕμνων αὐτοῦ πάν[το]ṣε φαι-
⟨δ⟩[ρ]ώματι τἀγαθὸν ἐκ πάν[τ]ων τῶν
⟨κ⟩[α]|λ̱|ῶν συμπληρωσαμένọ[υ]· π̱ᾶγ
γὰρ τὸ τοιοῦτο [[ν]] καὶ τὸ ὁμοειδὲς
τούτω[ṿ] πλήρωμα καὶ σ[. . . .]ύ-
·M· .]ημα τῆς ἡμ[ετέ]ρας διαγ[ωγῆς, τὸ
γινόμενον τε καὶ ἐσόμενον ἐκ [τῆς
π̱]ερὶ ἐκεῖνον ὀ[ρ]ϑῆς ḍιαλογίσεως
καὶ πρὸ ὀμμά[τ]ων ϑέσεω|⟨ς ἁ⟩|πάṿ-
των ṭῶṿ ἐκε̱[ί]ṿου † λαϑηι † ἀγαϑῶν καὶ ἀπὸ τῆς [φ]ύσεως
γενν[ω]μένων [. . . . .]εκτι-
κοῖς αυ[. . .]νουτα[. . . . . .]τω[.]λω

* * *

(N) b) — — — — — — — — — — — — —
. .]ω[— — —]μ[.] |δ|υṿαμε[. . . . . .
.]υτ[. . .]ν ἐγ[λ]ύσωμεν π̣[α]ραβε-
β— — — — — —] τύχηι καὶ [— —
— — — — — —] τῆς κι[ν]ήσεώ[ς τε] κ[αὶ
τῆς] μονῆς τῶν ζηλουμένων
. . . . . .]πα[. . .]ν οὖν πέφυκεν
. . .]με[— — — — — —]αṿτα [.]ν
— — — — — —]αιμ[— — —]ο α[—
.]μο[— — — —]ωτ[— — — — — —
. . .]ταὐτὸ |με|[— — — —]σου[—
.]μονὴ ϑαρ|σ|[— — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — —

* * *

Fr. 3 col. V a) 4 prima littera est Λ (sottoposto?); ΩΙΑΤΙ (M supra) *P* 5 prima littera est Ω (sottoposto?); littera ante ΩΝ quam \ expressit delineator Neapolitanus hodie deleta 7 -των Maas 9 τῆς Ph 10 δ̣ι- Maas 11 ΣΕΩΝ apogr. *N*: corr. Wil ΣΠΑ apogr. *N* 12 ΑΓΑΘΩΝΚΑΙΑΠΟΤΗΣ supra ΛΑΘΗΙ.ΥΣΕΩΣ additum

Fr. 3 col. VI a) (N)

. . . .]οιε[— — — — — — — —
τω[. . . .]ανη[— — — — — — — —
με[. . . . .]ω[. .]ε[. .] ἐγγυτέρω
καὶ εσχ[.]κον[. . . μ]ετέχειν αὐ-
τῶν καὶ ταυ[. . . . . .]το τοῦ μηδὲ
ζηλοῦν τις αυ[. . . .] παράπαν ἐφ' αὐ-
τόν τε καὶ τ[. . . . . .]υτιν[. . . . .
μ[.]ν τοῦ τυχ[. . . . .]|τ|ω[. . . . . .
τ̣]ινα καὶ οὐκ ἐ[. . . . .]τ[. . . .] αὐ-
τοῖς ἐπ̣[ὶ τ]ὸ ἐν αἰτίοις ν̣ω̣[. . . . κ]αὶ
φόβου καὶ δυσελπιστίας ἀμ[αύρω-
μα] γίνεται, ἀφ' ὧν ου[.]α[.]οτ[. .]οι[— — ἀ-
γα[θ. .] ὑμν[ήσ]ει[.] κα[τὰ] μέ[ρος — — —
. . .]υτου σ[υμ]βαιν[— — — — —

* * *

(N) b)

— — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — — — [ἀ-
να]γκαῖον τὰ παρα[— — — — τῶι σο-
φ̣]ῶι ἐφ' ὅσον αμολ̣[. . . . . .]τουτο
. .]υ ἀγαθὸν μ[. . . . . .]οχο[.]νος
.]ν αὐτό, ἀλλ' [οὐ]δ' ἐ«φ»' ὅσον [ἂν
. . .]υ ̣φάπτη[τ]|αι συ|[ν]ατ̣[. . . .
. . . .]ν τελειων κα|ὶ ι̣|[— — — —
— — —]καθο̣[. . . . .] [— — — —
— — —]ἀκολου|θων|[— — — — —
— — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — —

* * *

Fr. 3 col. VI a) 7 ΥΤΙΝΠ⁻ΟΕΥ apogr. *N*: quinque ultimae litterae perierunt (sottoposto?) 8 ΤƲ . . . . ΤΩ apogr. *N* duae ultimae litterae perierunt b) 5 . ΝΥ apogr. *N* 9 ΚΑΘC·ΚΝΟC apogr. *N*: quattuor ultimae litterae perierunt (sottoposto?)

Fr. 3 col. VII a) (N)

φα[. . . .]αντε [— — — — — — —]μ[. . . .
πά[ντω]ν τῶ̣ν σ[. . . . .]σων ὑπαρχόν-
τ[ων] λαμβάνει, καθὸ μάλ[ισ]τα [τ]ι-
μ[η]σ̣ό̣μενος, ὁ βλέπων ἀε[ὶ] μάλισ-
τα [τ]|ὸ το|ύτου ἀγαθόν, ὡς π̲[ρ]οείρη-
κα, [κ]|α|ὶ τὸ αὑτοῦ ἀγαθὸν [π̲ᾶν] ὑμνεῖ
τ̣ε̣ καὶ συναύξει κατὰ πολλὰ
ὁμοιοῦν αὑτ[ὸ]ν τῶι σοφῶι ζη-
τ̲ῶ]|ν| καὶ «ἐξ» αὑτ[οῦ] τοῦ κατὰ τὸν ὕ-
πνον ἐνε̣ργ[ή]ματος. καὶ γὰρ
τελεῖν τὸ ὑπάρχον οὗτος |ὁ| ⟨
θε[ῖ]ος τ̣[. . . .]μεν[.]σι[. .]νατιστος
τ[.]ι ἀλλ|ω|. . . . . . . πρά[ττ]ων
[καὶ λέγων ἡμᾶς ἐδίδαξεν?]

* * *

(N) b) — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — —
π[. .]ι̣ει. οθ[. .] βλεπτέον ὀρθῶς |ο̣|
|σ|[. .]|ιλο|[. . . . . .] ἄγοντας αὐτοῦ
π[α]νταχόθεν καὶ τὸ τοῦ κα[. . .
μονος καὶ σω[τ]ηρο[. .]των ἀγα-
θῶ[ν πά]|ντ|ων [τε] καὶ το[. . .]ιν[. . .]|η̣|-
ρων [. . . .]ειον[. .]ποτ[. .]υ[. . .]|ον|
|κα|[ὶ] το[— — — — — — — — — —] κα|τ|α-
λε|λο|[ίπα]|με|ν [. . .]αν καὶ λα[. . .]|νον|
— — — — —]τ|ι̣|[.]|σ|[. .]ɾ̣[— — —
— — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — —

* * *

Fr. 3 col. VII a) 4 Μ.Ϲ̣Ο̣ vel Μ.Ω̣ *P* 10 potius ЄΝЄΡ quam ЄΝΑΡ 12 Κ.ΛΝ\ΤΙϹΤΟϹ apogr. *N*: ante Ν vestigia litterae Є dispicio 13 ΑΛ. Ω.ΡΟϹ apogr. *N*; post Ω dispicio ΥΛϹ An fuerat τῶν ἄλλων σοφῶν καὶ πρ.? b) 3 Π. .ΙЄΙ*ΟΘΙϹ apogr *N*; fin. ΘΩϹϹ apogr. *N*: ultima littera deleta 7 fin. Ν apogr. *N* 10 ΜЄΝ¯ apogr. *N*

Fr. 3 col. VIII (N)

a) πάθεσι]ν ὡς τ[έλ]ει, ἐξ ὧ[ν π]ροσευ-
ρεθή]σεται ἀ̣[ληθῶς κτ]ησά-
μενος ὃ αὐτ[ὴ] ἐ̣π[ε]σημ[ήν]ατο ἡ
φύσις, καὶ ἀπ[ὸ τ]ῶν πρώτων καὶ
ἀρχ[όν]των ὁ[ρμ]ῆσαι ἐπὶ τὸν ἐξε-
τασ[μ]ὸν κα[ὶ] τὴν ἔφοδον τῆς κρ[ί-
σεως τῶν πραγμάτων, ἐξ ὧν
ἐ[γ]γίνεται μόνων ψ[υ]χῆι πίστις.
π[ροσγρ]άφων πάλι[ν· . . . . .] καὶ
|τὸ| τέλος εἰσοδ[. πλε]ονεξίαν
ιων ο τη[.] φαν[. . . . . .]ϑ̣ει[. . . .
.]σα πυκ[. .]σε[— — — — — — —
. .]κατη[— — — — — — — — — κυ-
ρι]ώτατα[— — — — — — — — —

* * *

b) — — — — — — — — — — — —
γενέσεως [. . .]α[. . . . . .]ταμειρα
.]εωσοδεω[. .] ἐπὶ τ[ὴν τ]ῶν ὄντων
ϑεωρίαν καὶ [ἀ]πὸ τ[ούτ]ω[ν] ἕκαστα πισ-
τούμενος — ι[οία] πρὸς τὰ κατὰ τέλη
τῆς κρίσεως [ἐπ]α̱γωγή — δι̣' [ὧ]ν κἀιφ' ἑ̣-
. . .] κἀιξ ὧ̣ν̣[ἑ̣ξ]ῆς πᾶσα [ἡ] δύνα-
μ[ι]ς καὶ [τὸ] δέο«ν» πᾶν ἐϑε[ωρ]ήϑη, ἐφ' ὅ-
σ]ον [. . .] καὶ [τ]ὸ δυνατ[ὸν . . . .]α
.]ω̣ν̣ καὶ μέχρι τινὸ[ς — — — — —
.]αισφ[. .]ων[— — — — — — — —
.]νο[. . .]υν[— — — — — — — —
μ̣εν [— — — — — — — — — — —
τ]ε καὶ α[— — — — — — — — —

* * *

Fr. 3 col. VIII a) init. ex. c. suppl. Ph: χρῆσϑαι τοῖς πάϑεσιν κτέ. 11 ΙΩΝ in papyro legitur: sed prima littera fort. sottoposto. b) 5 τοία Wil 6—7 κἀιφ' ὅσον?

Fr. 3 col. IX a) — — — — — — —]ιλυ[— — — — —
(N) . . . .]ωσιασ[.]ουδειμ[— — — —
τ]οῖς οὖσι[ν] ἐψεῦ[σ]θαι συμβαίνει
ἅμα τά τε δυνατ[ὰ] καὶ μὴ συνορᾶν
καὶ] ἀφ' ὧν καὶ ἐφ' ὅ[σο]ν ἕκαστ' ἀποβαί-
νειν πέφυκεν καὶ μὴ τά γε ἀναίτι-
α αἰτιᾶσθαι, μήτ[ε] τῶν κατ' ἀλήθει-
αν ἐχόντων τὰς αἰτίας α[ἰτιολ]ο- [[υ]]
γ[ο]υμέ[νο]υς μο[ναχῶς καταλαβ]εῖν (?),
ἀλλὰ τ|⟨ὰ⟩| οἰκεῖα ἐ[φ'] ὅσον ὑπάρχει
ἔν τε τοῖς κατὰ μέρος ποιητικοῖς
διαφυλάτ]τεσθ[αι — — — — — — —
τοσου[. . . .]οδιω[. . .]ητατε[— — —

* * *

(N) b) — — — — — — — — — — — —
— — —] μήτ[ε — — — — — —
ἀπατωμένο[υ]ς εἰς ⟨δυσχερεῖς⟩
καὶ ἀλυσ[ι]τελεῖς ὁ[ρ]μὰς κα[ὶ] ἐπιθυ-
μίας ἐμπίπτειν, ἐξ ὧν πολλα-
πλασί[ως] τ[ὸ ὀχλη]ρὸν ἀπο[β]αίνει
τῆι φύ[σ]ει, [πολ]λὰς δὲ καὶ πα[ν-
τοδα[πὰς . . .]πας κα[. . . . . .
ι[.]ν πασ[.]τε[. . . . κ]αὶ ἀλυ[σιτελ —
ἐρχομ[. . . . . . .]των τα[— — —
λουτ[. . . . . . .]νυπο[— — — —
ταστ[. . . . . .]υχης εκ[— — — —
εντε[. . . . . . .]ουθεν[— — — —
— — — — — — — — — — — —

* * *

Fr. 3 col. IX a) 9 μον. κατ. Ph An μόνα εἶναι πιστεύειν? 10 TC apogr. *N*
b) 3 δυσχ. ex. c. suppletum ΤΕΙΝΟΙΕΝ *P* (sottoposto?) 10 ΕΡΧΕΛ apogr. *N*

Fr. 3 col. X (N) a)

τοῦ συ[γ]γενικοῦ τέλου[ς τ]ῆι φύ[σει
παρεσκεύασεν. [ὁ]ρίζει μὲν τὰς τῆς
φύσεως ἐπιθυμίας διδάξας, ὁρίζ[ε]ι
δὲ τὰς τῶν ἔξωθεν οἰκ[εί]ω[ν] ἢ ἀλ-
λοτρίω[ν] δ[υν]άμ̣[ει]ς καὶ α[ἰ]τίας, ὁρίζε[ι
δὲ τὰ ἐγ νόσων καὶ ἀλγηδόνων ἀ[λ-
λότρια καὶ τὰ ἐκ τῶν ἄλλων αἴτια̣
καὶ συν[α]ίτια πάντα διδάσ[κει], ὁρίζει
δὲ τἄλ[λ]α καὶ ἐπὶ πόσον π̲[ρ]ὸς ἡ[μ̣]ᾶ[ς
τῶν τ[ο]ῖς πράγ[μ]ασιν ὑ[π̣όν]τω̣|⟨ν̇⟩|
καὶ τῶν ἐν τοῖς νόμοις καλ[ῶ]ν καὶ
αι[.]|ε|ρο[. . .]ω[— — — δι]δάσ-
κων κα[ὶ κα]λ̲ῶς [. .]ωνι[. . . . .]σπ[. .

* * *

(N) b)

— — — — — — — — — — — — — —
. . . . .]ις πάντ[α . . . .]τα ψυχ[ῆ̣.
δ[. . . .]ως καὶ [. . .] κατὰ μέρος
αρ[. . . .] ἔργα διωσ̣[. . .]ένων ἣν
σ]υμπ[λη]ροῦσθαι τὸ τ[ῆς φύσε]ως τέ-
λος κα[τ]ὰ τὸ ὁμοειδὲς τ[ῇ]ι πρώ-
τηι καὶ συγγενεῖ ἀρχῆ[ι] πάντω[ν
ἐ]ξ οὗ ο[. . .]κ[. . .]ο[.]ν αὔξο[ν]τας αυ-
— — — — — — —]ἀκ|ο|νου̲[— — —] ἀντισπώ[ν-
τ]ων ου[— — — — — — — —]υτα[— — —]αι
.]ρ̣τον παρ̣ουσῶ[ν] νόσων ἄνοια
τίκτει [λ]υμαινομένους [. . . . . . .
πρατ[τ[όμεν]ον σ[. . . .]ησυ[. . . . .
— — — — — — — — — — — — — —

* * *

Fr. 3 col. X a) 7—11 vix intellego 9 ΠΡΟCΗ.Ϲ̣Α *P* 10 ultima littera in apogr. *N* est Π b) 4 ΔΙΩΜ apogr. *N* 8 post Κ vestigia dispicio, quae enucleare nequeo; fortasse inter Ο et ΝΑΥΞ nulla extabat lacuna 10 .ΩΝΟΥ. . . . .‾/ . .ΥΤΑ apogr. *N*; ante Α apogr. *N* dat ‾ . 13 ΟΝC‾ *P*

Fr. 3 col. XI a) (N)

....]χει[......]εῦσθ᾽ [ὑ]πάρχειν ἐξ
...]τατ[.]λγο̣[....]η καὶ λόγοι καὶ
ἔργου ἀπροσ[δε]ήτους ὄντας, ὧν οἱ
πολ]λοὶ ζηλ[οῦ]σιν, εὐδαιμο[νί]αι
δ᾽ ἐ]ν ἀκροτά[τ]ηι καταζῆν ⟨τ⟩ὸ̣[ν] αὐ-
τοῦ τούτ[ο]υ ὕμν[ο]ν συνεχὲς
ἐνκαταρδεύοντας αὐτῶ[ι], χ̣ἄμα
π]ερὶ τοῦ κτ[ή]σ̣α̣[σθαι — — — —
.]κ[.]αι μην[.]ηπ[— — — —μ̣]ων
...]τον το[— — — — — — —
...] ὕμνο[— — — — — — — —

* * *

(N) b)

— — — — — — — — — —]κ[— —
ο[...]υ[..]ιστ[...]ογκ[..]ασπ̣ου[.]ωι
οὐ μόνοι ὠφ[έλι]μ̣οι ἄνδρες καὶ κα-
τὰ τοὺς ἁρμ[ό]ττ̣ον[τ]ας αε|νο|...
|ουτ|[.]ν̱οιδις ζ[ῶ]ισι τὸ π[ρο]σῆκον [ἀ]|⟨ε⟩ὶ
διδόντες ἐκ πάντων τῶ[ν προσό- (?)
δων [..]υ[....]ωμενη̣[......]υς
τὸ [κ̣υρι]ώτατον ἑορ[τ̄— — — — —
τον σ[.]σ̣εστ̣[...]ωρο[— — — —
καὶ [— — — — —]κτ[— — — — — —
εγα[..] ἡμῶ[ν] καὶ [— — — — —
εν[— — — — —]ουμ[— — — — — —
τ[— — — — —]τω[— — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — —

* * *

Fr. 3 col. XI a) 5 ΖΗΝΟC.ΑΥ apogr. *N*: locus iterum in papyro conferendus b) 5 fin. CΗΚΟΝ.ΝΙ apogr. *N*

Fr. 3 col. XII a) γο[.]ες τε δηι̣[...]κατα[— — — —
(N) την ἂν βλ[έπον]τες ἕκαστα καὶ
τὴν ἐ[ν] σ̣αρκ[ὶ ..]τεσ[..]οκη̣[.....
οἰκ[ειότ]η[τα] δια[λη]ψόμεθα, καὶ [σῴ]ιζε-
σθαι ζ[ητ]οῦν[τε]ς τὰ ἀπαραβίαστα
μαχούμ[εθα, καὶ] τοῖς πάθεσιν ἡ-
μῶν αὐτῶν ἀ[εὶ συμ]πράττοντες,
τὴν φύ[σιν τόν τε ἀπ̣]' αὐτῆς ἐπισπασ-
μ[ὸν διώξομεν, ..]δ' ἡμᾶς αὐτοὺς
— — — — — —] κενα[ῖς] καὶ παραβε-
βιασμέναις ...]πα[........]ης
— — — — — —]ρον α[..]θια[..]ττη
— — — — — —]ενα[— — — —]ται

* * *

(N) b) — — — — — — — — — — — — —
δόξας ὑ[π....ο]ύσης [τὰ] πάθη λαμ-
βάνοντες καὶ τὰς ἀπὸ τούτων
πράξεις συντελοῦντες, ἃ διαφό-
ρω[ς] τῶν πολλῶν [ἐπ]ιν[ο]ούμεθα, κα[θάπ]ερ
ἐν ἀρχῇ[ι] ἔφ̣ρασ«α», καὶ καθόλου [—
π̱λ̱εο[... π]ο[ι]κί[λ]α τ[ο]ι[α]ῦτα [—
..]ουγ̣[— — — — —]ω[.]τεσατοτο
— —]τ̣ει [— — — — — — — —
— — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — —

* * *

Fr. 3 col. XII a) 9 ex. c. suppl. b) 5 IN̊ΥΜΕΘΑ *P*

Fr. 3 col. XIII a) — — —]κ[.]ου[— — — — — — —
(N) — —]νολ̣[— — —]εχ[— — — —
— — — — — — — — — — — —
α[...κ]αὶ τῶ[ν.....] εἰς τ[ὴν ἀλη]θι-
νὴν] σ̱ωτη[ρ]ίαν αἰτίαν ἢ συ[ν]έργει- [[ἡ̣]]
ά[ν τι]να παρασχομένων καὶ καλῶς
λ[...] συμπεριοισθησόμεθα τοῖς
τ̱[ῆ̣ς φ]ύσεως [.... ἀ]λλο[τ]ρίοις |π|ρὸς
π[...]λ̣ω̣σινε[....]μοισκ̣α̣ι[.]ο̣ὐδ' αυ-
τ[....]ψα[— — — — —]|παθ|[— —
.....]κο[— — — — — — — — — —
.....]|τ̱|αυτ[η̱ — — — — — — — —

* * *

(N) b) ...]τ̣εοπομεν[. π]ερὶ ῥητῶν ὑπ[όν-
|τες| τῆι κατὰ τύχην εὐετ[η]ρί-
αι] |κα|[ὶ] τοὺς καθήκοντας ἀεὶ τῶν
|και|[ὰ] μέρος καλῶν ἑορτάζον[τ]ες
ὡς πρ]οσή[κει] καὶ [...]αρχ[ί]αν ἔτι
|λ̣ουα|[.]μεν[..]ο̱ντι[...]ιρο[...]χ[...
|τιον|ιες τι[.] αυτ̣[— — — — — —
|προσ|[η]κου[σ..]μν[— — — —]τω[—
|τι|[— — — — — — — — — — —

Π[ολυστράτου]

πρὸς το]ὺ̣ς̣ [— — — —

* * *

Fr. 3 col. XIII a) 7 λ[...]: papyrum hoc loco non contuli; dedi quod legit delineator Neap. 9 totus versus iterum conferendus: dedi quod festinanter legi; apogr. *N*: Π...MOCINЄ.... MOICΛ . ΑΛΛ̣ . ΛΑΥ
b) 4 Є^O^ΡΤΑΖ *P*

Fragmenta ad pap. 176 pertinentia
(cfr. p. XVI et p. 55)

Quamvis ordo in Neapolitanis delineationibus servatus perversus sit, nolui tamen illum immutare. Fere nihil in his reliquiis profeci, fateor. Qui tamen ultra progredi audebit, ex insequenti prospectu fragmentorum conlocationem, non dicam veram, sed vero saltem proximam, perdiscere poterit:

Capita columnarum: *Frr. 23; 14; 11 (ll. 1—6); 9; 8; 7; 6; 5; 4

Ad ll. 7—12 columnae, post columnam ut *Fr. 23 delineatam collocandae, referendae sunt ll. 7—12 *Fr. 11

Fragmenta inter columnarum partes superiores et inferiores collocanda, loco incerto: *Frr. 26; 24; 22; 20; 18; 16; 13; 12; 10

Partes imae columnarum: *Frr. 34; 33; 32; 31; 30; 29; 28; 27; 25; 21; 19; 17; 15

*Fragmentum 4 (coll. I, II) et *Fragmentum 10 (coll. I, II) videntur in unum, hoc modo, componenda:

col. I a) ——————]νομαι καὶ
——————οἰ]κεῖον φί-
λον———]ις τοῦτο πο-
——————]τε ω προσ-
——————]τοῦτον ọι-
——————]ονοησεμ
——————]εα καὶ κε-
————————]τηρι
————————]ς ὅλης
————————]της
————————]αι

*   *   *

b) ————————]ονηι[.]
————————π]ερὶ τῶν
————————φι]λολόγους
————————]στου ο συν
————————]ς ἡμῖν
——————————]ομενων
————————]ς καὶ μη
——————————]ον
——————————]ν̣
. . . .

col. II a) εα[——————————.
ημ[——————————.
μο[——————————.
τι [——————————.
ασ[——————————.
σι [——————————.
χι[——————————.
τε[——————————.
η α[—————————.
κα[——————————.
————————————.

*   *   *

b) ————————————
ἑαυτ[——————————
πιστ[——————————
παρα[——————————
προσ[——————————
δομε[——————————
των μ̣[——————————
τε κα[——————————
δαρ[——————————
. . . .

Tres delineationes a Neapolitanis confectae, ut supra monui, amissae sunt, ut ex numeratione Neapolitana patet; quot autem papyri plagulas Neapoltani non delineaverint, vel delineare non potuerint, nescimus.

*Fr. 4[1]) col. I

——————]νομαι καὶ
—————οἰ]κεῖον φί-
λον———]ις τοῦτο πο-
——————]τε ω προσ-
——————]τοῦτον ọι-
——————]ονοησεμ
——————]εα καὶ κε-
————————]τηρι
————————]ς ὅλης
——————————]της
——————————]αι
. . . .

*Fr. 4 col. II

εα[——————————.
ημ[——————————.
μο[——————————.
τι[——————————.
ασ̣[——————————.
σι[——————————.
χι[——————————.
τε[——————————.
η α[——————————.
κα[——————————.
——————————————.
. . . .

*Fr. 5]Ἐπίκουρον κοσ[
]μενοσωνηρωκ[
]αστροφῆς ο διδι[
ἀν]επιστρεψίαν του[
]ου καὶ τὴν ἀτρ[
]αιαπ[.]ρεν καὶ τ[
]α φιλοσοφίαν ει[
ω̣]μένης τὸν ἀν[
—δ]ιατείνας χρη[
——]μηδὲ δουλ[
———]χειν̣[.]ωσ̣[
. . . .

*Fr. 6 χον, ὅθεν καὶ ἔν [τινι ἐπισ-
τολίωι ἐγράφη[————
κύριον αυτοῦ αυ[————
τα κολάζεσθαι [————
παλλοιαποσ[——————
ως προφανοῦς [————
κινδύνου. δι[—————
ατατοιανδρε[——————
τενφροντητι[——————
—]ντος τοὺς ισ[————
——]νηκινο[——————
. . . .

[1]) de nota *Fr. dixi in adnot. pag. 121 *Fr. 6 7 ΔΥΝΟΥ * ΔΙ

*Fr. 7
——————τ]ὴν ἐλπίδ᾽ αὐ-
———————]ποιούντων
——————]ναντιτυπη
———————]ν κατὰ τοὺς
—————————]εὐηνίων [..
———————]ομένων τοι
——————]λείπεται, ἔφην,
———————]καταλαμβα-
——————————]ιποδιειν
———————————]ωρισοι
————————————]ντους
. . . .

*Fr. 8 . . . .
ναιτη[——————————
ἐξῆγε ἐκα[—————————
ὥστε ἀνέτεινο[ν—————
τωι ἄφωνος προ[————
ἔσεσθαι καὶ οὕτω[————
κρουσωιτωιλοδ[—————
᾽Επίκουρος εἴωθε[————
ὑπερ]ηφάνως κα[—————
———]μενον μ[—————
. . . .

*Fr. 9 [π]ολλοῖς ἀντιπα[
]ἀλλὰ πρός τε τὸν[
]μην ἀντιγραψα[
]ἐπιστολὴν καὶ[
]απρασδημηγα[
]ἀντιθέντα προ[
]π᾽ αὐτῶν τῶν πραγμά[των
γε]γενημένον επα[
]ν ἐπὶ τῆι ἑαυ[τ
]ι συνφορα[
]ν τοῦτον[
. . . .

*Fr. 10 col. I
. . . .
——————————]ονηι[.]
———————π]ερὶ τῶν
———————φι]λολόγους
———————]στου ο συν
——————————]ς ἡμῖν
——————————]ομενων
——————————]ς καὶ μη
———————————————]ου
———————————————]ν
. . . .

*Fr. 10 col. II
. . . .
——————————————
ἑαυτ[——————————
πιστ[——————————
παρα[——————————
προσ[——————————
δομε[——————————
των μ[—————————
τε κα[—————————
δαρ[——————————
. . . .

* Fr. 9 5 δημηγο[ρ? 7 ΤΩΝ supra lineam additum *Fr. 10 II 5—6 ?]δομε[νε— ?

*Fr. 11

– – – – –]ο λήκυθος [. .
– – – – –]ς παρ' ὑμῖν ει
– – – – –] τηλικοῦτο
– – – – –]ωι ὑπὲρ τὰ θει-
– – – – –]ων βίος τὴν
– – – – – –] εἴληφεν ἐπι
– – – – – –]τοι ὥστε καὶ
– – –]τος τι Πυθοκλε-
– – –]ν ἡμῖν δοκουν
– – – – –]εων ενιαι (sic!)
– – – – –] τὴν φύσιν
– – – – – –]μεν καὶ (?)
. . . .

*Fr. 12 . . . .

– – – – – – – – – –]εον
– – – – –]τρέφοντι
– – – – –]ταύτης ἀπο-
– – – – –]διαγωγῆς πο-
– – – – –]οῦντο τὸν α-
– – – – –]ν ἔλλειπον
– – – – –] καὶ διὰ του
– – – – – – – – –]ον αλ-
– – – – – – – – – – –]ισε
. . . .

*Fr. 13 . . . .

ματως ζ[– – – – – – –
ἐλλειποντε[– – – – – –
δρῶμεν ἐν ἀλληδ[– –
τοῖς παρεζευγμέ[νοις
αὐτῶν ἀγαθοῖς ιν[–
μαραντέον ενα[– – –
. . .]⟨κ⟩αταστρεφ[– –
– – – – –]ξομενο[– – –
– – – – – –]ητηων[– –
. . . .

*Fr. 14 τοση καταληφ[– – – –
μων Ἀρίστωνυμο[– Πυ-
θοκλέους επιτα ? [– –
σου λιπαρασουσ[– – –
μεημενηση[– – – – – – –
μηψυχομεν[– – – – –
. . . .

*Fr. 11 Interpolatum ll. 8—12 = ll. 1—6 Fr. 1 b) Probabiliter etiam l. 7 *Fr. 11 abiudicanda et Fr. 1 b) reddenda. cfr. supra p. XVI sq. *Fr. 13 7 ΙΑΤΑ apogr. *N* *Fr. 14 1 *τόση κατάληψις?* 2 ΑΡΙΣ$\overset{\text{ΩΝ}}{\text{ΤΟ}}$ΥΜΟ

*Fr. 15

. . . .
]τρόπωι καὶ ερ[
]προστουταδια[
]θαεισταμιειστα[
]σιν οὖν φεροντ[
]σιανεπαυσεσθει[
]νουντες ο[σ̣]μ̣[
]σινει[. . .]εμα[

*Fr. 16

. . . . , .
νησου̣ν[— — — — — — — — —
νον ἀλλὰ καὶ πα̣[— — — —
-τέρων διαφορῶ τ[— — —
δαν αὐτὸς εν φη[— — —
εον τρόπον τῆς ὑ[— — —
φασ[[ά]]των ἁμαρτ[— — —
. . . ο]ὐκ ἂν ἀγαθὸς[— —
— — —]την εγκε[[τ̇]]ι[— —
— — — —]υ̣ ἀλλα του̣[— —
. . . .

*Fr. 17

. . . .
]καὶ πραγμ̣[
]σ̣ι Θεμισ[τ̇?
]νως ἐστοιχει̣[
]αρ ⟨π⟩ρὸς φιλισ̣[
]ἐκ τῆς τουτη[
]υτος μνη̣[
]ουμασι̣[

*Fr. 18

. . . .
λλιτουτοσ[— — — — — — —
-πτει τὰ λοιπὰ δι[— —
μειου ταὐτὸ προκο̣[— —
νον[. . σ̣]αι ἐν ἀλλ[— —
δε φαίνεται τὴν [— — —
τισμενηνπειρι[— — —
— —]ευφροσιστην α[— —
— — —]ολως τὰς τ[— —
— — —]αυλογο̣[— — — — —
. . . .

*Fr. 19

. . . .
]αρος του[
ἡ]γεμονε⟨υ⟩[
]των παθη̣[
]π̱ραγμάτων υπ[
]άγουένους[
]α ἐμοὶ δὸς[
]νεματ[

*Fr. 20

. . . .
ἁμαρτ[— — — — — — — — —
κως ⟨σ⟩υνορῶν τὰ π̣[— —
αἰτίαν τὴν εἰς α[— — κα-
τάγουσαν(?) ἐπὶ θεὸν̱[—
τ.αδι᾽ οὗ δὴ τρόπο[υ— — —
ηκαθοστουθειπερι[— —
. .]εται πίστις ι[— — —
. . . .]ς καὶ παρα[— — —
. . . . .]ο̣μιανδι[— — — — —
. . . .

---

*Fr. 15 4 inf. -ροντο vel -ροντε vel -ροντω *Fr. 16 6 ΦΑ$\overset{\text{C}}{\text{Ε}}$Α̇
*Fr. 17 6 inf. ΘΕΜΙCΛ̣ apogr. *N* 4 inf. ΤΡΟC φιλιο̣[? Φιλίσ[ταν?
*Fr. 18 2 ΔΙC̣ apogr. *N* *Fr. 19 6 inf. ΜΟΝΕΝ̱ *Fr. 20 2 ΟΥΝ apogr. *N* οὖν? 5 ΤΑ * ΔΙΟΥ 6 ΤΟΥ$\overset{\text{ΘΕΙ}}{\text{ΠΕΡΙ}}$

***Fr. 21** . . . .

]ιονο[
]εθοι κατη[
]καὶ τὸ Ἐπικουρ[ο
καθ?]άπερ τείνουσα[
]ἐμὴν καὶ τὸ συ[λ
]τεν τοῖς λόγοις[
]κωλυουσ[

***Fr. 22** . . . .

]ηι λεμ[
]δωρον ἐπιστέ⟨λλ⟩[
]φει γράφων αλ[
]πειν φιλτατ[
]εωπον[..]τει[
]φεως ελθειμ[
]κρηωτ[
]λλαι[
]τες ν[
. . . .

***Fr. 23**]τοη τεθεωρηκότ[
]ούτων (?) τὴν ἀποδ[
πε]ποημένους εν[
]λικραιοντων (sic) ε[
Π]υθοκλῆς ἐστιν[
—]εσμεν[— — — —
— — — — — —]καὶ [— —
. . . .

***Fr. 24** . . . .

]μεν π[
]λλων καὶ τοῖς α[
]μωνιας εἰσβάλλει[
]γὰρ ωσειφουτωι βο[υ-
λό]μενος οτιτεον ερ[
]κατὰ τόδε σεαυτ[
]μινγοτιν[
]μάλιστ[α
ἐπισ]τέλλ[
. . . .

***Fr. 25** . . . .

ἐστιν απ[— — — — — —
την ακρεσ[— — — — —
επικαταλο[— — — — —
ταξιν μηωθ[— — — —
τικειστισταδ[— — — —
επι ταν (?) προσ[— —
διανοημ[α— — — — — —

***Fr. 26** . . . .

]σασα[
]σεσθαι· τὰ γὰρ ιλ[
]σησκαιμενουτη[
]ουτ᾽ αὐτῶν πητω[
]νοι τε καὶ τουσ[
]νουσιν εκο[
]μητασου[
]δια του[
]τεν δια[
. . . .

---

*Fr. 21 7 inf. ΙᴗΝᴗΙΙ apogr. *N* *Fr. 22 2 ЄΠΙϹΤЄΝ apogr. *N*
*Fr. 23 = fr. 1 a) cfr. supra p. XVI sq. *Fr. 25 4 inf. ΤΑΖΙΝ apogr. *N*
Α
2 inf. ЄΠΙΤΗΝ *ἐπιταγήν* ?

*Fr. 27 . . . .

γὰρ ινε[——————
καὶ παντα [————
τενεος εὐδα[ιμ————
.]ετ' ἴσμεν ο[————
ενεπισμεν[——————
αν τρόπωι διν[———
γρ]αφέα ἐκ γραφι[δ̣—
α]υτην τη[——————

*Fr. 28 . . . .

———]Μῦν [λοι]δορη-
———]νεις καὶ σκο-
———]ολναιπα[ν̣] καὶ
————]οτρα[..]κοτος
————]αν[.....]τηι μα-
———————]οὐδὲ μόνον
————]φον [..] ἐπισ[τ.

*Fr. 29 . . . .

———]ναυμ[α̣.]ων[——
———]ας αὐτῆς τῶν [...
———]τελει Μητροδω̣[ρ
————]επια τελευτη-
——————]ο̣η Βατίδι
———]ας πολλῆι κατει-
———γέγρ]αφεν. ἐπὶ δὲ

*Fr. 30 . . . .

————]μετα[—————
———]νωτατ' αὐτῶι δι̣ν̣[
————]ε καὶ ἃ γράφων
———]ι̣δετει̣[.]εκαιασε[..
————]αν τρόπον και γε
————]ωσ[.]σ̣ηγε δὴ τὴν
————————]επηξιν[——

*Fr. 31 . . . .

τειν [..λ̣]εα δε [———
οντας αὐτὸν ων̣[———
λαθι̣[...] καὶ α[——
ηκαταπερεαν [————
ωντα[.]μωνονα[———
ασ[...]ν̱ιασαπ̣ [———
..]δε φαίνεται[———

*Fr. 32 . . . .

——————]ισ[——————
———]υποδε̣σπαρασ
——] ἀπάξοντος αρ-
———]σμιν[.] λέγεις φε-
————]να[.]αν ἴσμεν
——————]ις εὐχαριστι-
——————]ικυην ὑπερ

*Fr. 33 . . . .

καὶ τ[.]ν ποιτο̣[———
ισδε μόνος εν[————
λης τὴν παρα̱[————
ως καὶ τοῦ νο̱[———
ται[.]πης μν[—————
...]σεσθαι ται[———

*Fr. 34 . . . .

]σεν[
]τουν]...]νισ[
]ο πολιτικὸ[.] γρα̱[
]αι φησιν[
π]ολιτικοῖς ιν[
]χεν ὁ πολι[τικός
καὶ πρ]οβάς· προ[

---

*Fr. 27 2 inf. ЄK supra lineam additum   *Fr. 28 5 inf. Π]ολύαι⟨νο⟩ν̣?

ADNOTATA

I
ADNOTATA IN EPICURI DE NATURA LIBRUM XXVIII

Argumentum libri hoc videtur: ut res cognoscere possimus, vocabula recte comprehendere et distinguere oportet. cfr. Fr. 4. III 6 sqq.

Fr. 1. I. 1—7: possis haec ad *τὰ ἄδηλα* referre.

Si recte supplevi l. 9, *ἐκεῖνοι* qui in l. 8 memorantur, sunt adversarii, Epicuri aequales. 7—11 sententia obscurissima; qualis sit hic notio *τῆς ἀπαγωγῆς* non video.

Fr. 1. II. Summa patet: *τὸ κενόν* ut *ἄδηλον* pertractatur; supplementa tamen valde dubia. Nihil certi in l. 3 enucleare potui. *[ο]ῦ[ν] ἤδη φ[ορτικ]οῦ* vel *φ[ωνασκ]οῦ* rationibus palaeographicis satis respondent; *φ[υσικ]οῦ* contra non potest ferri: post *φ* deprehenduntur vestigia quae nos ad *ο* vel *ω* ducunt; lacuna insuper quinque litteras bene capit. An fuerit nomen proprium: *Φ[. . . . .]ου*? Si recte *ἐπαγωγήν* in l. 13 supplevit Philippson, in hac columna Nausiphanes laudatur,

4 *τάδ' ο]ὔθ' εὑρέθη* vel *τοια]ῦθ' εὑρέθη*. [Cfr. Addenda.]

5 *ὁποῖον* non potest ferri: littera ante *ν* nullo pacto ad *ο* reducenda.

6/7 *ἐν[νοοῦντε]ς οὐ φα[ν]τα|[στικῶι τρόπω]ι*?

7/8 suspicor: *ἀλλ' ἐπ' αὐ|τοῦ [τὰ ἐναργήμ]ατα* (sed fortasse tot litteras non capit lacuna); cetera caligant.

Fr. 1. III. In ll. 1—4 doctrina Democriti respicitur; tum Democritum audio (ll. 5—8), tum Democriti discipulos.

6 *ἐκεῖναι αἱ λέξεις: τὸ δὲν καὶ τὸ οὐδέν*?

8 *αὐτούς = τοὺς λόγους περὶ τῶν ἀτόμων καὶ τοῦ κενοῦ*? Sed ellipsis aegre ferenda. An *ἑαυτούς*?

7—8 materies libri fortasse respicitur, non titulus notatur.

9 *οἱ ———— τάδ' ἀναλαβόντες*: Nausiphanes et eius schola.

Fr. 1 IV. Quomodo haec columna cum superiore et cum insequenti cohaereat non video: de columnarum ordine non licet tamen dubitari.

In 11. 1—2 de vocabulorum usu eorumque mutationibus agebatur.

2—13 „*Pauca enim vocabula secundum sensus* (*intellegere*) *licet; quae cum primum ita considerantes hoc modo denominaverimus, postea κατὰ τὸν οὐ φανταστικὸν τρόπον ad aliam significationem reduximus, quamquam non talia esse novimus, ratiocinatione quadam permoti. Plurima autem vocabula, quae nos κατὰ τὸν περιληπτικὸν τρόπον denominaverimus — — — — — tempus* [*vertet*] *quodam modo vel obscurabit sive substantivum sive* [*verbum*] *commutando*". Oratio Epicuri impedita; sententia tamen satis perspicua. Cfr. Fr. 5, col. VI ubi voces quaedam, quae in hac columna reperiuntur, explicantur.

3 τῶι: subaudio τρόπωι.

Fr. 2: laudatur fortasse Nausiphanes; ἐπαγωγή est verbum proprium illius doctrinae. Cfr. Diels Vorsokratiker 4 B 2 (465, 23).

Fr. 3 I. Multum abest ut columna intellegi possit.

Fr. 3 II. 1—5 „*in dirimendo quid doctus, quid indoctus probaverit,* [*error te latebit,*] *nisi tibi praesto fuerint quae docui περὶ τῶν οὐκ ἐπιμαρτυρήσεων καὶ ἀντιμαρτυρήσεων*". Haec in Nausiphanem? Cfr. Philippson, Die Rechtsphilosophie der Epikureer, ArchGeschPhilos XXIII [1910], 441 sq. In Stoicos? Cfr. Zen. (I 52 sqq. Arnim). 1—2 τῶν σοφῶι καὶ μὴ σοφῶι scil. κατειλημμένων. 3 τῶν περὶ τῶν — scil. εἰρημένων.

5—12 oratio valde impedita. Sententias ita mihi videor interpretari: „*Praeterea ne id quidem dixi vocabula quaedam statim certa fieri neque per earundem* (?) *vocum naturam, quasi* (*per eam*) *non modo conceptum* (*rerum*), *sed etiam sensuum de rebus errorem significari putarem, neque per usum loquendi* — — —" l. 13 παρ[έθηκα]: si recte supplevi Epicurus ad C a n o n e m suum fortasse nos delegat.

Fr. 3 IV. 1—4 sententiam non assequor.

5 τὸν χαρακτῆρα scil. τῆς ἀληθείας.

Fr. 4 III. „[*ut quod ibi proponebamus*] *melius conveniret cum eo quod nosmet ipsi volumus, semper et ubique idem reputabamus et dicebamus, secundum nostram doctrinam de dictionum interpretatione nunc propositam, omnem hominum errorem, nullam aliam habere figuram quam, quae creatur in nostris praenotionibus et in nostris visionibus multiplici dictionum significatione* . . ."

2—4 An haec Epicurus etiam de Metrodoro suo praedicat?

8 cfr. Aristotelem σοφιστ. ἐλ. 4, p. 166 b 10 (c. 22).

6 sqq. „conlocatio verborum neglegentissima ὅτι πᾶσα ἡ ἁμαρτία ἐστὶν τῶν ἀνθρώπων οὐδὲν ἕτερον ἔχουσα σχῆμα ἤ — hic pessima verbi ἐστίν ante negationem οὐδέν traiectio etiam peior redditur interposito genitivo" Us in Gloss (sc. 8435).

Fr. 5 I. 3 Nausiphanes et eius discipuli fortasse respiciuntur.

4 ἔλεγε fort. ἐν ταῖς ἀκροάσεσι quibus Epicurus intererat.

5—8 De rebus singulis (τοῖς καθ' ἕκαστα) non licet quidquam συλλογισμῶι concludere: nam hoc modo nihil nisi universalis rerum abditarum natura cognoscitur; res singulae αἰσθήσει vel προλήψει comprehenduntur.

7—1 inf.; II 1—2 „*et consuetudinem* [*neglegens*] *si propriae verborum significationi* [*aliquid novi addideris*], *manifestum facere non potes te singula verba pronuntiantem istam significationem malle quam aliam, neque in sermonibus tuis efficies ut nomina rebus respondeant.*"

Fr. 5. II. 2—12 „*Et tu, ut videbam, statuens has vel illas dictiones diversas esse, his dictionibus malebas continuo uti, quod hae vero aptiores essent quam illae, sed rursus, adfirmans hoc fieri posse ut quibuscumque dictionibus utamur, res appellare possimus, monstrabas et nobis . . .* [*et illis*] *cui magis cordi est* [*veritatem inquirere quam fallacias congregare*] . . ."

1 ἰδι[ότητιτ' οὐ]κ vix capit lacuna.

3 ὤιον sc. Metrodorus (in libro πρὸς τοὺς διαλεκτικούς ?). Participio ποιήσας respondet φήσας in 1. 8.

4 an ταδ⟨ὶ⟩ ἢ ταδί scribendum ?; λέγειν ab αἱρεῖσθαι pendet.

10 sqq. vel potius ἡμῖν τε «καὶ» τοῖς [τῆς ἡμετέρας] (subaud. αἱρέσεως) πᾶσιν ?

8—1 inf. et III. 1—2 „*figuram,* [*qua*] *Pratinas* . . . [*usus erat*], *nunc intellego, tum minime. Et singulas difficultates quibus singulas res recte exprimere prohibeamur, dictionibus hanc speciem spectantibus, nunc video, tum minime, et omnia haec* (σχήματα ?) *sibi invicem non respondere — quod mihi magnas difficultates olim praebuit! — optime nunc intellego, ut opinor.*"

7 inf. ἐξ ἀναλογισμοῦ Phi; ἐτεθρίαστο ? Phi; Πρατί[να]ς a Phi suppletum pro certo habeo.

5 inf. τό γε νῦν non potest legi.

5—1 inf. et III 1—3 νῦν — τότε δ' οὔ; ποτέ — νῦν: Epicurus ad suos libros antea conscriptos legentes delegat (cfr. III 4). col. III 1 συστατεῖν novum.

Fr. 5 III. 3—13 „*Nam quod olim dicebamus hoc erat, iisdem vocum electionibus in doctrina sua quemcumque uti posse, si modo haec* (σχήματα?) *ex eadem specie profecta semper videat, vel in species non multum inter se diversas inciderit. Ad haec autem quod* ...“

4 Wilamowitzii supplementa loco difficillimo lumen infundunt. 13 expectaveris ἐκίνηι.

6—1 inf. et IV 1—17 „[*et semper nos res, quae eodem vocabulo nuncupantur*], *perpendere debere, veluti distinguebamus — ut dictum fuit — et non ut quidam intellegere possunt, mihi persuasum habeo. Attamen cur non opportunum de his rebus uberius disserere? Et optime quidem, Metrodore! Te enim mihi multa exempla proponere posse credo eorum quos ridicule accepisse videbas et omnia potius quam rectam secundum verba cogitationem, quamvis dictionibus usus essem communibus, neque vocabulis ad res manifestas spectantibus novam significationem induxissem. Ridiculum enimvero etiam hoc est cum scribant* ...“

14—17 ex. c. supplevi.

cfr. Heinze ad Lucretium III 130—135.

9—8 inf. „[*omnia haec risum movebunt si forte talia ... colligant*], *sed non solum metaphoris quas ex ipsis quae dignosci non possunt ad ea quae non dignoscantur transtulerunt, sed suorum ipsorum erroribus, de quibus loquimur in illis quae „de Ambiguitate“* (περὶ Ἀμφιβολίας) *conscripsimus.*“

Fr. 5 V 1—16 „*Attamen quid horum hominum nostra interest? Saepe enim monitum est quonamusque nobis de illis curandum sit, quascumque in me habeant opiniones, et quonamusque quaque in re nulla illorum ratio habenda sit. Semper autem propter homines bene firmatos ad bene ad felicitatem constitutos disputandum est. Etenim* ...“

9 εὐπαγής „firmatos dicit sectatores disciplinae Epicureae“ Us in Gloss (sc. 3442).

12 „conlocatio verborum neglegentissima“ Us in Gloss (sc. 8435): „πρὸς εὐδ. debebat post articulum τῶν (9) legi“ Ea contra mihi videtur legitima si πρὸς εὐδ. etiam ad τῶν κατασκευαζομένων referendum. Apud seriores Epicureos quidem ὁ κατασκευαζόμενος absolute ut „discipulus“ adhibetur. Cfr. Philodemum περὶ παρρησίας: Frr. 2, 25, 55, 76 (ed. Olivieri, Lipsiae Teubner 1914). Unum locum restituo (fr. 76):

— — — — — — —κ[αὶ τοῖς κ]αθη-
γουμένοις αν[. . .]ου[. . . .
οἷς ἐχθήσουσιν (= ἐκθή.) οἱ κατασ[κευ-
αζόμενοι [[σ]] μετὰ παρρη[σί-
ας τὰ ἑαυτῶν ἁμαρτή[ματα κτλ.

Fr. 5. V. 11—1 inf. et VI 1—18 „*[dicens falsum in opinionibus residere,] illud equidem considerabam — me tum mihi ipsi dubia proferente, quae aliquis (adversariorum) . . . . . . in me proponere posset, meis dictionibus nisus, observans me idem in meo Scripto exquirere — multis tum quidem falsam opinionem illis dictionibus subesse videri potuisse, quae orta esset aut κατὰ τὸν ἐπιβλητικὸν τρόπον vel περιληπτικῶς vel φανταστικῶς vel διὰ λόγου quidem θεωρητικῶς, aut non κατὰ τὸν ἐπιβλητικὸν τρόπον et secundum nullam harum idearum* (scil. *περιληπτικῶς, φανταστικῶς, διὰ λόγου θεωρητικῶς*), *sed κατὰ τρόπον ἐξ ἑαυτοῦ μόνον κινητικόν. Nunc contra cum mea dictionum interpretatio etiam aliis fundamentis nitatur, ex distinctione via patefacta est quae ad verum ducit. Attamen qui nunquam huius distinguendi artis compotes fuerunt, — — — — — — aliter* (?) *suspicione [liberari nequeunt]* . . .“ Haec non tam plana sunt ut omni explicatione facile carere possint.

In rebus dignoscendis, monet Epicurus nos iudicium a posteriori vel a priori adhibere. In iudiciis a posteriori tres quasi gradus conscendimus: sensibus adiuti naturam exteriorem rerum (*περιληπτικῶς*) primum, tum interiorem (*φανταστικῶς*) deprehendimus, ratione (*διὰ λόγου*) denique rerum significationem theoretice (*θεωρητικῶς*) attingimus. His praemissis dictiones illae olim ab Epicuro in opere suo adhibitae falsae videri poterant, cum a posteriori tum a priori; a posteriori quia eorum appellatio facta erat antequam, quid esset res quam significarent, didicissemus; a priori quia etymon eorum significationi non respondebat. Epicurus ut difficultatem solvat novum instituit fundamentum quod subobscure significat verbis: „*νῦν δὲ τῆς ἑρμηνίας ἐφαρμοττούσης καὶ ἐπ' ἄλλ' ἄττα, ἐπαγωγή τις ἐκ τῆς διαστολῆς γίγνεται εἰς τἀληθές.*“

Vocabulum *ἑρμηνείαν* iam supra Epicurus adhibuerat (Fr. 4 III 5). E nostro loco *ἑρμηνείαν* tamquam doctrinam de vocabulis interpretandis habendam esse colligitur et haec significatio loco superiori non repugnat; *ἐπαγωγή* contra hic idem valet atque

ἔφοδος; διαστολή autem est distinctio, qua in vocabulis significationes proprias a translatis seiungimus.

Quid sibi velit Epicurus cum alii loci Epicurei docent (ab Usener ad fr. 255 collecti), tum locus Epistulae ad Herodotum (37). Rerum denominationes (λέξεις) praenotionibus naturalibus (προλήψεσι) aut notionibus (ἐπινοίαις), quas rerum abditarum habemus respondere debent.

Monente Philippson, qui gravissima mihi ad has sententias interpretandas suppeditavit, dictiones *κατὰ τὸν ἐπιβλητικὸν τρόπον* (proprie est secundum permotionem illam, quae efficitur aut sensuum instrumentis aut mente) et *κατὰ τὸν ἐξ ἑαυτοῦ μόνον κινητικὸν τρόπον* (scilicet secundum modum qui nec sensuum neque mentis animadversione eget) verti possunt secundum modum a posteriori et secundum modum a priori. Negari non potest quin dictiones istae ab Epicuro adhibitae illis Kantiano modo intellectis quodammodo respondeant. l. 6 *ἐκεῖθεν* ,,e loco quodam libri Epicuri": ita intellexerim. l. 3 *ἡ γραφή* liber Epicuri *κατ' ἐξοχήν* (*ὁ Κανών*?).

Fr. 5 VI 11—1 inf. ,,[*non enim hoc nunc,*] *illi qui demonstrare non potest qua ratione aliquis hoccine egerit vel non egerit,* [*magis manifestum videri arbitror,*] *quam tum, cum, analogia carens, qua distinguere posset quid vocabulo quodam adversarius proprie significare vellet, plane significationem contrariam percipiebat. Hisce exemplis, sed non unis, permoniti, suspicionem in urbanum illum hominem* (= *sophistam vel Megaricum philosophum*) *habere possunt, timentes ne plane contraria iis quae antea cogitaverit adfirmet, vel* . . ."

Proximas lineas aliis interpretandas et emendandas relinquo.

Fr. 5 VII 4 *οὐδ' ἐπιβλητικῶν*?

5—15 ,,*Ad hunc igitur terminum respiciendum esse dico, si opinionibus sanum adhibuerimus ἐπιλογισμόν. Non enim, puto, omnem opinionem statim etiam ad ἐπιλογισμόν revocare licet, sed sufficientem* (scil. *ἐπιλογισμόν*), *dummodo vim τοῦ ἐπιλογίζεσθαι possideat, ille adipiscetur, cum occasio ei puram dederit ἐπιλόγισιν* . . . ."

Gravissima est haec columna ut penitus doctrinam Epicuri intueri possimus. In primis lineis sententiae manent obscurae, sed magni momenti est quomodo Epicurus e superioribus ad *ἐπιλογισμόν* transeat pernoscere. Ut supra in Apparatu monui Apographum Oxoniense duo servat fragmenta ad hanc columnam,

ut videtur, pertinentia. Reliquiae istae hodie deletae: earum imaginem delineatio Oxoniensis una servat. His nullus locus in ll. 15—17 dari potest, sed fortasse ll. 17—20 vindicandae sunt. Quibus si aptum locum attribuere nobis contigerit auxilium minime spernendum comparabimus ut ad columnae inferiorem partem transeamus.

Philippson fragmenta duo Oxoniensia lineis 17—20 vindicat eademque hoc modo componit atque supplet:

[τὰ γ]ὰρ ἄ[λλα
17 προσ[μένοντα ἀ]λογίστως [. . .]
τρόπ[ωι τινὶ ἀ]να[κέκρι]τα[ι, ὁ δὲ
20 ἐπιλογ[ισμὸς κτλ. ———

12—1 inf.; VIII 1—11 ,,[*ὁ ἐπιλογισμός autem ut ad cognitionem rerum absconditarum perveniat, harum*] *evidentia utitur et hanc evidentiam ad normam quoque perducens, quam nos non minus αἱ φυγαί quam αἱ αἱρέσεις docent, ad veritatem perveniet. Quot autem opiniones non de actionibus habeamus — de iis loquor quas non ἐπιβολῆι sed speculatione (ἐκ τοῦ θεωρητικοῦ μέρους) attingimus — eodem modo falsae deprehendentur et ἡ ἐπιλόγισις deprehendit continuo falsum, vel cum his opinionibus de rebus theoreticis aliud praedicetur, quod verum non sit, vel cum e quovis longinquo initio moventes ad agendum progrediamur et actionem plane inutilem inducamus. Si nihil horum accidet illas opiniones falsas non esse recte concludere possumus. Quare etiam facile omnes rident, cum quis cuidam adfirmanti hoc fieri non posse ut eadem sciamus et nesciamus proponat patrem illum velatum aliaque huius generis. Non enim* [*idem est scire atque agnoscere . . .*]"

5—9 anacoluthon hic admisisse Epicurus videtur ,,ubi indicata bipartitione ἐν τῶι ἢ λέγεσθαι — transit ab infinitivo in altero membro ad coniunctivum ἢ ὅταμ [lege ἢ ἧι ἂμ] βαδίζωσιν εἰσάγωσίν τε κτλ." Us in Gloss (sc. 8384). l. 10 εὐσυνθεώρητος novum.

11—18 haec in Eubulidem Megaricum cadunt.

18 sq. [τοῦτ]ο γὰρ οὐ [ταὐτὸν τὸ ἐπίστασθαι τῶι γνῶναι] ex. c. Philippson.

11—1 inf.; IX 1—3 ,,[*ille igitur qui*] *inconsiderate primum in illam adfirmationem* [*inciderit*], *illo ipso sophismate deceptus, attamen videns quo pacto id adfirmaverit, de sophismate ridet, utpote qui in respondendo id etiam una non comprehenderit quod ita*

addere potuerit secundum usum quendam loquendi, et inconsiderate concesserit eundem idem scire et nescire posse, cum non oportuerit (?) . . . talem normam adhibere, qua sophista utitur."

6—5 inf. „permemorabilis est locus — — οὐ συμπεριλαβὼν ἐν ἐκείνηι τῆι ἀποκρίσει καὶ τὸ οὕτως ἂν ἐφαρμοσθέν κτλ. ubi καί vocula ut adderetur effecit praepositio verbi συμπεριλαβών." Us in Gloss (sc. 3982).

2 inf. ἐνδεχόμενον εἶναι a λέγειν pendet.

Fr. 5 IX. 4—19; 10—1 inf.; X 1—4 „*Quare, quamvis ille in talem contradictionem initio inciderit, nec sibi cavet, veluti quidam sophistarum, neque arbitratur se* πραγματικὸν ἔλεγχον λαμβάνειν. *Neque vero concluserat, praeter talia quae sophista prodit, hoc fieri posse* ([ια] δυνατόν?) *ut idem sciamus atque nesciamus, sed videtur similia passus esse eorum qui notionem differentiae non percipiunt, veluti si quis etiam in universum* (καθόλου) *hoc adfirmaverit* . . . . [*Non enim*] *singulum quodque* (τὸ καθ' ἓν ἕκαστον) *etiam* [*adfirmavit*], *sed illum modum persecutus est, quo in universum* (καθόλου) *adfirmatur, nec adhibens iudicium, res singulas probando, neque tali modo adfirmans vel denegans* τὸ ἐπὶ πάντων. *Videbatur igitur, dico, ille agere ad similitudinem eorum qui differentiam harum rerum non intellegunt, neque sibi ipsis* προσμαρτυροῦσι. [Cfr. Addenda.]

Fr. 5 X. 4—21; 9—1 inf.; 1—2 „[*qui* . . .] *in universum* (καθόλου) *aliquid concesserit* (ὁμολογήσε[ι]?) . . . *ne in singulis* (παρ' ἕκαστον) *quidquam* ἐπιβλητικῶς *neget, probabit* (ἐπινεύσ[ει]) *etiam quae non existant* (κἂν τά γε μή scil. ὄντα). *Modo enim statim ad actionem talem procedit, qualem (subiisset) si etiam de singulo casu* ἐπιβλητικῶς *(id ita esse) concessisset vel negavisset, quotiescumque ad actionem spectat, modo (ad actionem) non procedit. Simili modo etiam in opinionibus quae ad* θεωρίαν *pertinent agit: modo aliquid ab his alienum* [*adfirmat*] κατὰ τὸν ἐπιβλητικὸν τρόπον τοῦ ἐπιμαρτυρηθησομένου [ἢ οὔ, ἤτοι τοῦ ἀντιμαρτυρηθησομένου ἢ οὔ] — — — — — — — — — *rem gerit, normam generalem sequendam esse ratus* (τῶι καθόλου ἀκολουθεῖν προελόμενος), *et si unquam actio quaedam consilio succedat errat; modo nihil simile agit. His vero* σημείοις *usos decet nos differentiam considerare et si hoc in omnibus fecerimus iudiciis non formidine afficiemur, quantum huc attinet, ut antea dixi.*

Fr. 5 XI. 2—21; 9—1 inf. „— — — — — *falsum* — — — — *percipere* — — — — — — *et veluti ad evidentiam quandan illius pervenire* [*poterit*] . . . [*si*] *illi* (*scil. errori*) *appropinquet, non*

ἀθρόαι τῇ δυσχυρίσει, sed cavens et hinc atque illinc falsum complexus, nec tam generaliter (*καθόλου*) *cogitans, sed in semet ipso regulam habens, qua nisus, aliquandiu veluti idea forti quadam vel huic comparabili illum regente, super falsa pedem non admovebit. Ita igitur, dico, et falsum considerandum et nihil agendum priusquam — — — — — — — — — — — — ut in proximis ratiocinationibus interdum proferre cunctabor, quod etiam in his mihi saepe accidit — et cetera non huiusmodi* (*id est vera*), *sed speciem falsi praebentia. Sed nolo in praesens haec ipsa proferre, ne sermonum qui amplitudinem convenientem habeant initium faciamus.*"

8 *δυσχύρισις* novum 9—10 *ἄλλην καὶ ἄλλην* cf. Plat. Euthyd 273B 7 inf. *καὶ τὰ λοιπὰ δέ* e superioribus pendebant.

4—1 inf. „conlocatio verborum neglegentissima: *ἀρχὴν ποιησώμεθα μῆκος ἐχόντων ἱκανὸν λόγων.* hoc ni Epicurus scripsisset nemo non «*τῶν*» *λόγων* restituisset: hic volebat *ἀρχὴν ποησώμεθα λόγων μῆκος ἐχόντων ἱκανόν* (coniungebat *ἀρχὴν λόγων*)" Us in Gloss (sc. 8435).

Fr. 5 XII. 1—10 Connexum sententiarum ita restituo: „Satis igitur simus locuti. Vos contra, procul dubio, me, de iis quae ego et Metrodorus meus in nostra investigatione invenerimus, loquentem amplius exaudire malitis. Puto tamen haec quae exposita sunt plane ad materiem proximae *ἀκροάσεως* inlustrandam ac veluti praemonendam sufficere." Lacunae modicae, sententiae — ut videtur — apertae, verba tamen incertissima, neque loci similes in aliis Epicuri „de Natura" libris succurrunt.

5 angustior lacuna ut *τεθεωρημένα* recipiat; *ἐμῶι*, quod Gomperz supplevit, non videtur in dubium revocandum.

6—7 *ἱκανόν* sententiae aptum, sed ferri non potest (falsa syllabarum distinctio). [Cfr. Addenda.]

Ut patet Epicurus argumenta Libri XXIX e superiore repetebat, qui insequentis tamquam *προοίμιον* habendus erat.

Missum facio quod Th. Gomperz vana Apographi Neapolitani specie ductus de nota *τῶν ἀρχαίων* monuit (Zö Gy [1867] 670 sqq.). Inter illam notam (quae *ἐκ τ*]*ῶν ἀρχαί*[*ων* videtur redintegranda), et Magistratus notam una vel plures lineae perierunt. Librarius qui hunc librum exaravit, ni fallor, se veteribus *ἀντιγράφοις* in E. opere exscribendo usum esse testatur.

II

ADNOTATA IN PAPYRUM n. 176

Qualem sibi scriptor materiam sumpserit pertractandam iis verbis ostendit quae in capite col. XXIV fr. 5 leguntur:

> .]ηλωτου, ἐπειδὰν μεθ' Ἕρ-
> μαρχον καὶ περὶ τῶν ἄ[λ-
> λων] Ἐπι[κού]ρου φίλων ποιῶ-
> μαι τὴν γραφήν.

Quamquam ea verba, quae hanc circumscriptionis partem proxime praecederent, in ima superioris columnae parte, perierunt, tamen sententia aperta, neque in dubium revocanda. Monet enim libelli scriptor, se (scil. in enarrando id quod in superioribus versibus dictum erat) a proposito suo non aberrare, utpote qui post Hermarchum de aliis quoque Epicuri amicis disserere constituerit. Haec veluti in transcursu dicta sunt: scriptor, occasione oblata, de amico quodam Epicuri verba faciebat [1]), et ut, hoc tamquam deverticulo, se a proposito non declinasse ostenderet, operis sui argumentum iterum ante legentium oculos proferebat.

Fr. 1 a et b Pythocles bis citatur.
In fragmentis, quae inter fr. 1 (a et b) et fr. 2 cadunt, occurrunt nomina Batidis (Metrodori sororis), Metrodori, Pythoclis, Epicuri. Mys quoque Epicuri servus idemque sectator notatur. Aristnoymus autem, qui in *Fr. 14 nominatur, Atheniensis magistratus a. 293/92 esse potest.

Fr. 2 col. I—IV, Fr. 3, Fr. 4 col. I Nomina propria non adferuntur; sententiarum vim ac tenorem assequi non possumus.

---

[1]) Fortasse de Colote, si verum viderunt Philippson et Wilamowitz, qui initio columnae [*Κ*]ωλώτου legunt (papyro inspecta hanc scripturam mihi probare non potui; papyrus tamen hoc loco iam non integra).

Fr. 4 col. II Epicurus et Metrodorus citantur.
Fr. 5 col. I Adversariorum quorundam querelae in Epicurum (?). Leontei nomen in altera columnae parte occurrit.
II Epicurus citatur.
III Pythocles et Heraclides (cfr. Riv. Fil. class. N. S. IV p. 325) fortasse citantur.
IV Agunt Idomeneus et Leonteus; Epicuri nomen bis occurrit.
V—VII Nomina propria non notantur; de argumento nihil liquet.
VIII Agunt Themista, Leontei uxor, et Idomeneus.
IX Agunt Idomeneus et Leonteus.
X Leonteus: Epicuri epistula de Leonteo, inter Timocratem et Metrodorum, moderatore.
XI—XII Leonteus: Timocratis epistula de Leonteo et Epicuro.
XIII Notatio vocis atque oris Epicurei cuiusdam: ad Leonteum vel ad Mentoridem haec rettulerim (epistula).
XIV Leonteo vel Mentoride mortuo luctus adfinium (epistula).
XV Epicuri (?) epistula de Timocrate ad Idomeneum (?) data. Aristobulus, Epicuri frater, occurrit.
XVI Quis hic loquatur plane nescio (epistula).
XVII—XVIII Idomeneus (?): duae epistulae Idomenei (?) adferuntur. Prior ad Apollodori fratrem (Pythoclem ?) data est; altera ad Epicurum de Apollodori funere.
XIX Agunt tres feminae; tum mentio viri fit (epistula).
XX—XXI Epistula Epicuri (?) de fratre mortuo.
XXII—XXVIII Laudes Polyaeni. Excerptis epistularum Epicuri et aliorum allatis, mores eius suavissimi, sollertia in discipulis educandis, doctrinae eius fontes et propria quasi fundamenta, honores illi post mortem ab Epicuro tributi, breviter perstringuntur. De Polyaeni testamento fortasse in ultima columna sermo fit.

Scriptor, ut videtur, iis, quae sibi proposuit, stat. Ex hoc conspectu ultimam libelli partem, cum Leonteo et Idomeneo — ut plerumque fit — consociatis, tum Polyaeno, dicatam esse perspicimus. Quae autem inter Idomenei et Leontei testimonia,

nullo personarum nomine addito, adferuntur, ea quoque fortasse in alterutrum illorum cadunt.

Tota de Hermarcho dissertatio, si praecessit, periit; sin contra sequebatur-quod ex verbis auctoris supra commemoratis colligere eodem iure licet-alteri huius operis volumini destinata erat. Recuperavimus tamen Polyaenum, cuius memoria valde oblitterata supererat, neque parum de Leonteo perdiscimus.

Auctor vix uno alterove loco suus est; immo testimonia ex Epicuri et aliorum epistulis deprompta, perpetuo fere tenore conexa, paucis interpositis, refert. Doctrina Epicureae philosophiae fere tota neglegitur, acta vitaeque casus plerumque narrantur.

Scriptoris nomen una cum indice in calce libelli apposito — ut supra monui — lacuna haustum est. Eandem vero scribendi rationem auctor secutus est atque Philodemus in duobus opusculis quae in papyris 1418 (*περὶ Ἐπικούρου καί τινων ἄλλων πραγματεῖαι*) et 1005 (*πρὸς τοὺς* — — —) adservantur[1]), nec non in duobus Epicuro dicatis et ab eodem Philodemo conscriptis, a me in hoc volumine editis. Quae autem in nostro libello in col. XXIV Fr. 5 de moribus Polyaeni traduntur, cum illis, quae apud Diogenem Laertium de eodem dicuntur, quorum Philodemum auctorem fuisse pro certo scimus (*ἦν καὶ Πολύαινος* [scil. Epicuri discipulus] — — — — *ἐπιεικὴς καὶ φιλικός, ὥς οἱ περὶ Φιλόδημόν φασι*), omnino conspirare dixeris.

Theodorus Gomperz nullum auctoris nomen proposuit; Guilelmus Crönert contra de Philodemo quidem cogitavit, sed argumenta, quibus opinionem suam firmaret, non attulit. Quin autem auctor Epicureus fuerit ac pro Epicureis suis pugnaverit, ex ipsa rerum ac verborum propria quasi nota, dubitari nequit. Sed ita rem suam administrat ut iure potius veterum aequalis fuisse videatur, atque omnino ab illis removendus, qui, duobus saeculis iam interiectis, fidem Epicuream prosecuti sunt.

Fr. 5 col. X Auctor epistulae, Epicurus, mea sententia, in controversia inter Timocratem et Metrodorum (*οἱ ἀμφότεροι* l. 3) orta, Leonteum, ut virum iustum et sanctum, munere suo functum esse testatur.

---

[1]) Cfr. ea quae de his libellis composui in Rivista Fil. Classica N. S. IV 37—48 et 310—335.

l. 7 in fine οὐδέ expectaverim, sed lacuna tot litteras non capit: καί tamen ferri potest.

Fr. 5 col. XI—XII Excerpta ex epistula Timocratis (ut ex ll. 6—7 colligo), de Leonteo primum, tum de Epicuro conscripta.

γέγραφεν (col. XI l. 8), γράφει (ibid. ll. 8—9) potius Leonteo quam Epicuro adsignaverim; αὐτόν (col. XI 10—11) ad Epicurum refero.

col. XII ll. 3—7: quae nunc de Leonteo Timocrates testatur, iam supra praedicaverat Epicurus (cfr. col. X ll. 3—4).

ll. 8—10 Epicurus in summa paupertate a discipulis sustentatur (cfr. quae composui in dissertatione mea Nuovi Testi Storici in Rivista di Filologia Classica N. S. IV 1926 p. 325).

l. 11 ἡμῶν audio Timocratem et socios illius fidei addictos; nisi forte mavis eadem ad Timocratem et eius fratres referre.

l. 11—12 ὁ κράτιστος καὶ θειότατος καὶ [φίλτατο]ς ἀνήρ: Epicurus tali verborum ambitu indicatur.

Fr. 5 col. XIII Fragmentum epistulae: notationem vocis suavissimae (Leontei? Mentoridis?) percipio; cetera obscurissima.

l. 12 [τε]λευτῆς videtur supplendum (λ paene certum): sed quid sibi voluerit scriptor non intellego.

Fr. 5 col. XIV Haec de Mentoride mortuo vel potius de Leonteo mortuo praedicantur (l. 3 [Με]ν[το]ρ̣[ί]δη[ι]? [Λεο]ν[τ]ε̣[ί]?)? Qui epistulam scribit est mortui adfinis (ll. 10—11). Verba quidem nonnulla colligo, totam sententiam non assequor.

l. 3 si praecessit [Με]ν[το]ρ̣[ί]δη[ι] fort. sequebatur [ἤδη (τ̣)ελευ[τή]|σαντι

l. 4 Apographum Oxoniense parvum servat fragmentum, quod supra in editione neglegendum duxi, cum suspicio inesset de illis Herculanensium papyrorum vitiis, quae sottoposti et sovrapposti nuncupantur, hic cogitari posse: -σαντι [τὸ̣] ε[. . . .](ατ)[.]οι[. . . .

ll. 8—9 cfr. Fr. 5 col. IV ll. 5—7.

l. 11 τ[ιν]άς quod facile expleveris ad irritum cadit.

Fr. 5 col. XV Auctor epistulae quendam, quomodo se in communem adversarium gerat, exemplum suum proferens, monet. Bene haec in Epicuri epistulam ad Idomeneum de Timocrate

datam quadrant. Aristobulus, qui in 11. 12—13 commemoratur, est Epicuri frater.

11. 4—5 ἱκανὸς — — — — [σὺ] αὐτὸν ἀποσυνιστὰς αὐ̣[τ]οῖς: ἀποσυνιστάναι hic dissolvere i. e. segregare aliquem e societate alicuius interpretor. Cfr. ἀποσύστασις dissolutio. 1. 5 [ε]ἶ suppleverim; quod tamen nimis ab ἱκανός distare fatendum est.

11. 5—9 sententia satis aperta, sed verba graviter corrupta: „hoc egomet ipse epistulis feci manifestum quibus argumentis nisus eum calumniatorem esse demonstraverim."

ἐκεῖνοι, qui in ll. 3, 10, 11 commemorantur sunt Epicurei, amici et fautores, fortasse discipuli.

Fr. 5 col. XVI Quis hic loquatur ignoro: discipulum Epicuri crediderim. Infelici casu priores columnae versus graviter corrupti sunt.

1. 2 εχο[. .]ζων procul dubio in papyro extat: ⟨σ⟩χο[λά]ζων Vitelli.

Fr. 5 col. XVII—XVIII Ambae columnae ad eandem rem spectare videntur. Scriptor libelli sollicitum erga Apollodorum animum Epicurei cuiusdam, cuius in hac scripti parte mentio fit, testatur, et hoc istius scriptis comprobare studet. Sequitur re vera excerptum ex epistula ab eodem ad Apollodori fratrem data (ἐπιμελοῦ — βούλεται). Tum scriptor libelli (11. 10 sqq. καὶ περὶ κτλ.) se non praeter necessitatem acturum confirmat, si epistulam ab eodem Epicureo de Apollodori morte ad Epicurum datam, totam relaturus sit. Sequebatur epistula ista, cuius initium mediae columnae lacuna haustum est. Reliquiae illius quaedam in altera columnae parte extant, sed nimis mutilae et dubiae ut ad textum in ordinem redigendum sufficere possint; bene contra in insequenti columna sententiarum conexum assequi valemus.

Quisnam Epicureus iste sit, vir magnae, ut videtur, auctoritatis, qui tam sollicitus erga Apollodorum et vivum et mortuum fuerit, ignoramus. Praeerat ille, vivo Epicuro, contubernio cuidam Epicureorum et post Epicurum secundas agebat. De Hermarcho qui Mytilenaeae vel potius Lampsacenae scholae, post Epicuri discessum, ad tempus praefuerit, cogitaverim; sed de hac re nullum adhuc testimonium habemus. Quare de Idomeneo fortasse cogitare praestat. Lampsaci enim ille vigebat et ali-

quando, cum in doctrinis administrandis — hoc etiam in Leonteum cadit — tum in vita sua ad earum exemplar conformanda, saepe propriam viam ingressum esse, non uno testimonio, compertum habemus. Alterius epistulae auctor se quidem ab Epicuri praeceptis discessisse, si sententiam recte ac satis intellego, testatur, et quibus argumentis permotus hoc fecerit apertissime confitetur.

Apollodorus plane ignotus: erat vel saltem fuerat Epicureus, artius cum Pythocle coniunctus, fortasse illius frater (cfr. XVIII 1 sqq.)

col. XVII l. 4 *ἐπιμελοῦ* non *ἐπιμέλου* cfr. ll. 35—36.

l. 11 *ἔκλειψις* de morte intellego. Hanc eandem significationem ex fr. 19 p. 1005 (*Φιλοδήμου πρὸς τοὺς* — — — —) colligo, quod nobis Crönert restituit (Kolotes und Menedemos p. 176): ... *[κ]ρίνομεν τρόπ[ο]υ τῶ[ν] μετὰ τὴν Ἑρμ[ά]ρχο[υ] τελευτὴν συντάξεις ἐγδεδωκότων. εἰ δέ τις βούλεται, καὶ μετὰ τὴν ἔγλειψιν τῶν Ἐπ[ι]κούρου διακηκοότων ἁπάντων κτλ.*

col. XVIII l. 9 *τὸ τοῦ αὐτọ[ῦ] ἐκ[εί]νου.* Saltem scribi debebat: *τὸ αὐτοῦ ἐκείνου.* Olim *τὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου* scribendum esse conieci; sed neque *ἀνδρός* cum vestigiis litterarum congruit, neque ita Pythoclem indicatum esse credi potest. An latet nomen proprium? Ad rem nullum subsidium prosopographia Epicurea praebet.

l. 11 oratio hiat: *[συ]ναύξεσθαι* e participio velut *βουλόμενος*, vel alio quodam verbo quod desideratur, suspensum esse cogitare necesse est. Totum locum ita fere intellego: "*ἐφῆκα* — — *τῶι ε[ὖ] τα[χθῆ]ναι*(?) *καὶ* (= etiam) *τὸ πρόθυμον* — — — — — — *[συ]ναύξεσθαι «βουλόμενος», καὶ εἰς* — — — — — *ῥυθμὸν ὁρῶν π[ρọσ̣]⟨ηῦ⟩ξον* — — — — — — *τὸ τοιοῦτον*,, [Cfr. Addenda.]

Fr. 5 col. XIX Papyrus iterum iterumque inspicienda; tum fortasse sententiarum conexus totus elucebit. De nobili quadam femina initio agitur, cuius erga Epicuream sectam propensa voluntas laudatur. De Themista bene cogitari potest. Tum dignoscuntur duarum aliarum feminarum tamquam lineamenta, de quibus in ll. 3—4 agebatur: *Μνασ[. . . .]ν* (Mnasidicae illius puellae suavissimae memini, a Sapphone immortalis factae!) et sororem eius (*τὴν ἀ[δελφ]ήν*) cernere licet; sero haec vidi. [Cfr. Addenda.]

Utinam has novas tenuesque voces in Epicureo contubernio resonantes exaudiremus! Quod sequitur (ll. 7 sqq.) multum abest ut intellegi possit. De Leonteo, Themistae marito, fortasse agitur. Quod in l. 11 -φαίνεσ[θαι] dedi, a delineatione Oxoniensi proxime abest (ΦΑΙΝΟC [– – –). Ante πλῆρες lacuna duarum minimum litterarum erat statuenda.

Fr. 5 col. XX—XXI Excerpta ex epistula Epicurei cuiusdam de fratre mortuo conscripta. Fortasse haec in Epicurum et in Aristobulum cadunt.

col. XX l. 2 ἀμεικτεί = ἀμικτί: novum.

l. 3 ἐπιζητεῖν = desiderio mortui teneri. cfr. XXI ll. 1—3 et l. 6.

l. 7: versus, mea sententia, corruptus. Tale quid scriptor fortasse voluit: „cuius opera relicta plenam illius imaginem reddebant."

ll. 9—10 audio Timocratem et eius asseclas Epicuro eiusque amicis obtrectantes.

l. 11 sqq. καὶ γὰρ [ἐ](γ)[ώ] κτλ.: haec potius libelli quam epistulae auctori dederim; sed res incertissima.

col. XXI l. 4 οὖν δή: structura in deliciis Epicuri. Cfr. περὶ φύσεως Lib. XXVIII.

l. 14 ε[ἶπε]ν in testamento suo, ut puto: qui in testamento suo nihil se relicturum dixerat, tantum sui desiderium amicis et familiaribus relicturus erat!

DE POLYAENO
(Fr. 5 col. XXII—XXVIII)

Col. XXII Excerpta ex duabus epistulis, Epicuri, ut puto. Altera ad Athenaeum Polyaeni discipulum data est.

l. 2 ἐκπολυωρεῖν: novum.

l. 3 μέχρι ὅσου: iam ab Herodoto usurpatum. cfr. Epicurum apud Philodemum „de Epicuro" Fr. 6 col. II l. 17 (supra p. 67).

l. l. 6 sqq. „– – – – – cuius patrem eodem nomine appellatum, non solum diligebas sed etiam religiose colebas, ab illo una educatus (συντραφείς) et ad omnia, quae finibus bonorum sunt utilia,

non solum ea, quam bene novisti, ratione, omni cura ac sollicitudine provectus, sed utique etiam — — — — —.“

ll. 7—8 *οὗ τὸν πατέρα ὁμώνυμον*: pater, eodem quo filius nomine, Polyaenus appellabatur. Hic commemoratos video Polyaenum, Lampsacenum illum philosophum, antea mathematicum, postea, geometria repudiata, Epicuri disciplinam amplexatum et filium eius, quem ipsum quoque Polyaenum cognominatum esse hoc testimonio apparet. Athenaeus iste, Polyaeni philosophi discipulus, nullo pacto pater Metrodori, qui Polyaeni paene aequalis fuisse videtur, esse potest. Iniuria igitur Th. Gomperz (Hermes V p. 387), hoc testimonio usus, tunc quidem aec bene descripto nec ex omni parte restituto, Dueningii sententiam (De Metrodori Epicurei vita et scriptis p. 5 sqq.), qui loco corrupto apud Diogenem Laertium (X 22)“ *μαθητὰς δὲ ἔσχε πολλοὺς μέν, σφόδρα δὲ ἐλλογίμους· Μητρόδωρον Ἀθηναῖον ἢ* (B F P Q H *καί* f) *Τιμοκράτ(ους)* (F P Q) [*Τιμοκράτην* B H f] *καὶ Σάνδην Λαμψακηνόν*„ *Ἀθηναίου* legerat, confirmatam esse statuit. Coniecturae illi, fortasse verae, hoc testimonium nullam fidem addere potest. Alius fuerit Athenaeus, Polyaeni dicipulus, alius Athenaeus, Metrodori pater.

l. 10 *συντραφείς*: una cum — — — educatus. Quis cum Athenaeo educatus fuerit bene Athenaeo notus, nobis omnino ignotum est. Fortasse de ipso Polyaeni filio, fortasse de pluribus condiscipulis, quos unus idemque magister erudierit suspicari licet. Aegre tamen fero paullatim Polyaenum philosophum quasi ludimagistri partes agere. De alio discipulo in superioribus huius columnae versibus agebatur: alios quoque insequentes columnae commemorabunt. Hucusque unius tantum Polyaeni discipuli, Pythoclis, memoria supererat.

l. 10—11 ΥΦ[.] ˌ[?]|ΤΟΥ in papyro extabat aut *ὑφ᾽ ἑαυτοῦ* aut *ὑφ᾽ ἑατοῦ* (cfr. Crönert Mem. Herc. 126), quod ferri nequit. Olim de *ὑφ᾽ ἑαυτοῦ* = *ὑπὸ σεαυτοῦ* cogitavi; frustra, ut puto.

l. 12 *τῶ τέλει* = finibus bonorum. Iota mutum quod dicitur, veluti in insequentis columnae versibus 10, 14, omissum est.

l. 16 fort. τοῦ τε[λεί](ω)[ν] ἀν[δρῶν]. Littera ω in Oxoniensi Apographo delineata, nescio quo pacto supra in textu exciderit.

Fortasse haec columna locum testamenti Epicuri a Diogene Laertio laudati (X 19), quique in nostris codicibus nunc ita legitur

„Ἐπιμελείσθωσαν δὲ καὶ Ἀμυνόμαχος καὶ Τιμοκράτης τοῦ υἱοῦ τοῦ Μητροδώρου Ἐπικούρου καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Πολυαίνου, φιλοσοφούντων αὐτῶν καὶ συζώντων μεθ' Ἑρμάρχου"

corruptum esse demonstrat. Cur enim Epicurus, qui tam aperte de Metrodori filio mentionem fecisset, nomen filii Polyaeni praetermisisset? Quod si, proclivi coniectura, scribimus: „καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Πολυαίνου Πολυαίνου", iteratum illud nomen tamquam dittographiam a vetere quodam librario expunctum fuisse facile nobis persuadere possumus.

Col. XXIII Epistulam nobilissimam Epicuro primus editor vindicavit Theodorus Gomperz, quem secuti sunt omnes (ex quibus honoris causa duo nominandi Udalricus de Wilamowitz et Guilelmus Schubart). Qua de re omnino me dubitare Carolo Krohn, aliquot ante annis, fragmentorum Hermarchi syllogem paranti, ut ex illius libello patet (cfr. adnot. ad fragmentum 8), aperte professus sum. Oblocutus est Robertus Philippson, in censura libelli a Krohn parati, doctissima et multis luminibus ornata (WklPhil. 43 [1923] 1, col. 1 sqq.), velut in transcursu opinionem meam tangens.

Ego contra opinionem meam, quam olim amplexus tum, aliis quoque probare conabor. In his columnis (XXII—XXVIII) adferuntur testimonia de Polyaeno non de Epicuro, ut ex ipso sententiarum conexu facile apparet. Polyaenus semper primas agit; Epicurus quoque occurrit (XXIV 15 sqq.), sed ita, ut Polyaenum comitem eundemque discipulum laudibus efferat. Epistulam in col. XXIII servatam Epicuro vindicaremus si ad Polyaeni filium data esset; quod tamen parum apte succederet. In his columnis Polyaeni sollertia, disciplina in adulescentibus educandis et ad verum in philosophia profectum promovendis, mores suavissimi laudantur; de contubernio illius domestico contra nulla mentio fit. In col. XXII adventus filii Polyaeni sane commemoratur, sed statim scriptor ad Polyaenum patrem celebrandum transit. Theodoro autem Gomperz anno CIƆIƆCCCLXXI epistulam

Epicuro vindicanti, scripti, quod papyro 176 adservatur, nulla fere nisi incertissima notitia succurrebat. Apographum unum, Oxoniense, ei praesto erat, nec totam papyrum complexum, neque mendorum gravissimorum expers. In indigesta tum columnarum farragine hic illic flosculos quosdam, in contubernio celeberrimo excultos, decerpsit et antiquitatis studiosis obtulit. Tum unum nomen, Epicuri, occurrebat. Neque aliter, triginta et quinque annis interiectis, Guilelmus Crönert se gessit, cuius ipsa verba commemorare iuvat: „sed ne eorum eludatur expectatio qui novam quandam et absolutam Epicuri sententiam desiderant e tanta voluminum Herculanensium farragine subiungam relliquias initii col. VIII p. 176 [= Fr. 5 col. XVII meae editionis]: *οὕτως δὲ καὶ παραινεῖ πρὸς . . .] περὶ Ἀπολλοδώρου γράφων φροντίζ[ειν], εἴ τι πράττειν, ὧν οὐ [βούλε]ται, συναναγκάζετα[ι]. ‚ἐπιμελοῦ γάρ', φησί, ‚καθάπερ σοι καὶ ἀπαλλαττομένωι ἔλεγον, καὶ Ἀπολλοδώρου [τοῦ] ἀ[δελ]φοῦ. οὐ γὰρ κακὸς ὢν παρ[έχ]ει μο[ι] φροντίδα, εἴ τι πράττει, ὧν οὐ βούλεται'. καὶ περὶ τῆς ἐκλείψεως αὐτοῦ κτλ.* (pergit Philodemus)."

De Philodemo libelli auctore dubitationes quaedam suboriuntur, ut supra monui; de epistula tamen ad fratrem Apollodori data vix quisquam dubitare potest, ut ex insequentibus auctoris libelli verbis apertissime patet, quae Crönert non satis perpendisse videtur. Quorum vero tanta est vis et auctoritas ut epistulam Epicuro omnino tribuendam esse negemus.

Sed ad epistulam in col. XXIII servatam redeamus.

Polyaenus, auctor illius epistulae, itineris comites enumerans, veluti praeceptor ac magister Pythoclis, iure — post se — primum Pythoclem, deinde Hermarchum nominare poterat. Hoc contra ab Epicuro alienum videretur, qui procul dubio post se Hermarcho non Pythocli primum locum tribuisset. Alia praeterea suppeditant. In insequenti columna (XXIV) auctor libelli, iam suam sententiam proferens, veluti gravissimum argumentum, ut rem absolvat, addit adversarios quoque scholae Epicureae moribus Polyaeni allectos animum erga illum benignum ac propensum habuisse. Perpendamus, si placet, ipsa scriptoris verba:

„*ὅλως δὲ τοιούτοις ἤθεσί τε καὶ πάθεσι καὶ ταῖς πρὸς ἕκαστον ἐπιδεξίοις ὁμιλίαις ἐκέχρητο Πολύαινος ὥστε καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν ἄλλων φιλοσόφων εὐμενεῖς κατεσκευακέναι πρὸς ἑαυτόν κτλ.*"

Haec plenam et veram significationem accipiunt si supra auctor alia testimonia de Polyaeni animo erga omnes propenso rettulerit; hac sola enim ratione haec recte ac iure concludi poterant. Verum enimvero epistula illa nobilissimi animi quasi speciem ac documentum ostendit. Neque aliud quidquam magis in rem cadere potest, quam scriptorem, Polyaeni laudatorem, cuius supra (in col. XXII) curas et sollicitudines in discipulis erudiendis commemoravisset, praeter cetera quae lacunae nobis invident, novum hoc addidisse testimonium. Quod mihi iamdudum persuasum habeo.

Ad quem, vel ad quam epistula ista data sit nescimus. De filiola Metrodori Gomperz cogitavit. Hoc sane fieri potuit; malo tamen opinionem Hermanni Usener sequi, cui scriptum hoc velut epistula ad puerum vel ad puellam data auditur.

Col. XXIV 14: aut altera magistratus nota intercidit aut *τέ* ex insequenti linea huc falso irrepsisse putandum est. Insequenti autem versui non inepte particulam illam addi posse videmus: *αὐτόν τε καὶ Λεοντέα.*

Ab altera parte col. XXIV usque saltem ad alteram partem col. XXVI excerpta ex tribus epistulis de Polyaeno conscriptis legimus. Prima fortasse Epicuro vindicanda. Alteram contra et tertiam, quarum unus est auctor, Epicuro tribuere non possumus, cum memoria illius in altera apertis verbis occurrat. Quisquis tamen haec scripserit, eratis sane vir magnae auctoritatis, ut ex dictione gravi et elata colligere licet, cum praesertim tertia epistula ad plures data sit. Quare nolim haec Epicureo cuivis tribuere, immo certo cuidam sectae auctori ea adsignanda censeo; ex quibus, praeter Epicurum et Polyaenum, Metrodori vel potius Hermarchi nomina nobis occurrunt.

Ex prima epistula libelli auctor duo excerpta referebat: unum fere totum intercidit; inde a verbis quae *καὶ προβάς* sunt, alterum excerptum habemus. Hic, ex loco operis Isocratei exorsus (*πρὸς Νικοκλέα* 51), quid Polyaenus de philosophiae pretio, quid de rhetoricis, de eristicis, de dialecticis, de physicis senserit, quamque utilitatem ex illis nos percepturos praedicaverit, auctor — Epicurus exempli gratia — exponit. Verba Polyaeni fere cum Isocrateis conspirant: „*ἄλλως τ᾽ ἐπειδὴ περὶ μὲν τῶν γυμνασίων τῶν τῆς ψυχῆς ἀμφισβητοῦσιν οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντες καί φασιν οἱ μὲν διὰ τῶν ἐριστικῶν λόγων, οἱ δὲ διὰ τῶν πολιτι-*

κῶν, οἱ δὲ δι' ἄλλων τινῶν φρονιμωτέρους ἔσεσθαι τοὺς αὐτοῖς πλησιάζοντας".

Priore epistula commemorata, quaedam de suo libelli auctor addit (11. 13 sqq.). Secundae autem epistulae, ad Polyaenum ipsum datae, extrema verba, elata et rhetorico colore quodammodo imbuta, habemus: disciplina Polyaeni — ni fallor — illis extollitur, qui discipulum suum (de Pythocle cogitari potest) ad libertatem et in loquendo et in agendo, occasione oblata, facile adduxerit. Plura tamen adhuc explicari nequeunt.

In tertia epistula, a. 288/87 data, discipulus Polyaeni (fortasse ille qui in altera epistula commemoratur) et vivus et mortuus summis laudibus extollitur. Haec omnia in Polyaenum cadunt, qui talem alumnum ad philosophiam perduxerit. Quae sequuntur (XXVI 10 sqq.) epistulae libelli auctori non tribuerim. In altera col. XXVI parte nomen Polyaeni tantum dignoscimus.

col. XXVI 7 et 10 *γίνεσθαι* scil. *φιλοσόφους*.

ll. 13—14 *αὐτός* Polyaeno dederim; *ἐπεφώνησεν* (14) et *προε[ῖ]πε[ν·?]* (XXIV 35) inter se respondent.

l. 16 *κἀγώ* olim auctori epistulae dedi; iniuria, ut puto.

l. 25 init. ΜΤ apogr. Oxoniense: restitui quod potui.

l. 27 locus quidam *τῆς Μαγνησίας* notatur.

ll. 28—30 construo *πιεσθεὶς* — — — — — — — — *εἰς παρρησίαν*.

l. 29 *ἀστῶν* manifesto corruptum.

l. 32 *ἐπὶ [τρί]του Διοκλέους*: duo tali nomine Athenienses magistratus innotuerant. Alter a. 409/8, alter a. 288/87; nunc tertio dandus locus.

col. XXVI 11 Diotimus: Democriteus?

Fr. 5 col. XXVII Honores Polyaeno vivo et mortuo tributi: ea quae in superiore columnae parte leguntur libelli auctori adsignaverim.

ll. 5—12 cfr. Epicuri testamentum apud Diogenem Laertium servatum (X 18).

ll. 14—15 papyro novissime inspecta procul dubio *ἐπέ|πληξεν* legi (cfr. Diog. Laert. VII, 171), quod loco hucusque desperato lumen infundit. Tale quid voluit auctor: e t o l i m — — — — — p h i l o s o p h i c i s n e g o t i i s o c c u p a t u s , s e m e t i p s u m o b i u r g a v i t". Deest participium quod in corrupta lectione ΑΛΛΟΥϹΗϹ latere arbitor [Cfr. Addenda.]

Epistulae duae, Epicuri ut puto, ad Colotem datae citantur (XXVII 24—25, XXVIII 4). In col. XXVIII ll. 8—14 haec suspicatur Philippson:

— — — — — μνη[σ]-
θή]σεσθ[αι] τὸ διὰ [φ]ίλων
ἀ]γαθό[ν· ἀγα]θὸν [δὲ] τῆς
κα[ρδίας ἐστὶ] πλέον ἐν
τῆι φιλο]φ̣[ροσ]ύ[νηι ἢ] τῶι
χρήματα πρά]ττεσθαι· τὴν
δ' ὅλην φιλία]ς ἐπισημασί-
αν [ἐν τῆι] δ[ι]αθήκηι [. . .

ADNOTATA IN PHILODEMI DE EPICURO LIBRUM SECUNDUM.

*Fr. 1([1]) — Hoc fragmentum recepi ut libelli indolem demonstrarem. In hoc quoque, veluti in superiore volumine (p. 176), epistulae adferuntur (cfr. l. 6 et magistratus notam in l. 7).

Fr. 6 col. II 1—4 Haec omnia in Epicurum cadunt: fortasse quae in ll. 9—11 in universum dici videntur, certos vitae illius eventus respiciunt. Voculam *οὐ* in l. 5 a Crönert mero casu omissam falsae totius columnae interpretationis locum dedit (ita concidunt quae subtiliter commentus est Hermannus Diels in Philodemos über die Götter I Buch Abhandl. d. Pr. Ak. d. Wiss. phil.-hist. Kl. 7 [1915] p. 100 adnot. 2). Quod autem Diels in l. 12 dedit *ἀλλ' ὡς* pro *ἄλλως* ferri nequit (praecessit enim *οὔτε* non *οὐ*); itemque fide caret supplementum *ὀργιασθείς* in l. 13 ab eodem propositum. De *συνέκρουεν* a Crönert invento, a Diels ecepto, supra in Apparatu monui.

l. 7 *ἡ . . γραφὴ . . . . . αὐτοῦ*: non scriptum aliquod *κατ' ἐξοχήν*, sed *τὰ γράμματα αὐτοῦ* (de epistulis praesertim cogito) videntur intellegenda

Fr. 6 col. III Hanc columnam a me, quantum poteram, restitutam iamdudum Hermanno Diels, qui Supplementa in Praesocraticos parabat, cum iam viri illius egregii mihique coniunctissimi lacrimabile fatum instaret, ultro obtuleram. Scriptor, quod Diels monuit Xenophanis nomen adferens, ante oculos notissimos philosophi illius versus, nobis cum a Plutarcho (de aud. poet. 2 p. 17 E) tum a Sexto Empirico (adv. math. VII 49; 110) servatos, in mente habebat:

καὶ τὸ μὲν οὖν σαφὲς οὔτις ἀνὴρ γένετ' οὐδέ τις ἔσται
εἰδὼς ἀμφὶ θεῶν τε καὶ ἅσσα λέγω περὶ πάντων·
εἰ γὰρ καὶ τὰ μάλιστα τύχοι τετελεσμένον εἰπών,
αὐτὰρ ὅμως οὐκ οἶδε· δόκος δ' ἐπὶ πᾶσι τέτυκται.

([1]) Stellula designationi Fragmenti appicta notat Fragmentum — papyro deleta — unice delineationi mandatum.

De eadem columna, meis copiis usus, Robertus quoque Philippson, in appendice dissertationis suae de Eudoxo (Hermes 60 [1925] p. 479 sgg.) egit, hoc testimonium cum loco operis de Libertate dicendi a Philodemo, qui res argumentaque a Zenone magistro suo hauserat, conscripto (in Fr. 6 edit. ab Alexandro Olivieri paratae) arte componens. Hoc loco Epicurus Pythoclem, qui Leonteum ad fidem deorum denegandam adduxerit, moderate (*μετρίως*) reprehendens, in Eudoxum(¹), huius doctrinae fautorem, epistulam quae in contubernio Epicureo veluti *λαμπρά* notabatur, scribit: quod nos monuit Philippson. Idem doctus vir opinatur in nostra columna Epicurum, ab astrologo et geometra quodam Cyziceno exorsum, non Eudoxo sed illius discipulo et doctrinae magistri interprete, in scripto quodam (de Epistula in Eudoxum supra commemorata cogitat Philippson) philosophum quemdam qui deorum fidem negaverit (initio *τοῦτον καὶ γράψας πε]||ρὶ* supplet) cum Xenophane et Idomeneo et Leonteo, qui audaciores in tollenda deorum fide se praestitissent, comparasse. Cum Eudoxus et Xenophanes deum coluerint, hic de dis vulgo cultis intellegendum esse patet (quod de Xenophane iam notum erat). Hactenus Philippson.

Fragmentum in opere de Libertate dicendi servatum quomodo constituendum sit, res est aleae incertissimae; certe quae ibi de fide deorum (*πίστις θεῶν*) praedicantur novissimi editoris sunt coniectura restituta, quae a vestigiis in papyro habitis recedit. Olim lectione papyri nisus de *ἄπυσ[τα] θεῶν* cogitavi. In columna p. 1289 quae *ἀναίρεσις ἀποδείξεως* absolute commemoratur ad doctrinam cognoscendi in universum libenter rettulerim. Verum, utut res se habet, haec testimonia non Timocratem unum a genuina Epicuri doctrina, ipsis Epicuri temporibus, deflexisse, fidem amplissimam faciunt. Insequentes quoque duae columnae p. 1289 in medium dissensionis eius, quae intra ipsas scholae parietes flagraverat, incendium nos deducunt.

11\. 1—2 Pro *ἀστρολόγο⟨υ⟩ «καὶ» γ[ε]ωμέτρου* quod olim Hermanno Diels probavi, nunc *ἀστρολογογ[ε]ωμέτρου* scribendum puto. Eiusmodi enim vocabulum cum sit comicae dictioni accommodatum forsitan quandam in hic scriptoris verbis irrisionem possis deprehendere.

(¹) Ad Eudoxi nomen e litterarum vestigiis recuperandum uterque nostrum alter alterius nescius pervenerat.

l. 12 init. non fuit *θυμῆσαι*.

Fr. 6 col. IV Sententiarum conexum talem fere fuisse puto: „omnibus qui [nescio quid] emittunt. Nam nec ad vivum resecare (*εἰς σάρκα πημαίνειν*), neque vero — — — — (*μελεΐζειν*? articulatim concidere) [id est volebat: quod in superioribus dictum erat], neque e sua animi perturbatione, neque e contumelia semetipsum et totam sectam (*αἵρεσιν* mihi Diels subministravit) commaculante, eos insectatus est (Epicurus); sed methodicis argumentis inscitiam, immo vero insaniam persecutus est. Atque illi — — — assenserunt et dum efficit ut a furore, qui eos occupabat, respirarent — — — —". Quomodo hiatum in 11; 11—12 expleam, nescio: multa frustra tentavimus Diels, Maas, ego. Fortasse locus corruptus.

ll. 5—6 ut *ἑαυτόν* ferre possimus ante *συνμολυνούσης* subaudiendum est *ἀπό*.

l. 11 *ἐπεκα-* dedi: possis *ἐπεκ[ρ]α-*: inter *κ* et *α* exilis extat fissura, quae *ρ* capiat.

Quos homines Epicurus hic insectetur, incertum: fortasse Timocrates et qui eius partes susceperint respiciuntur. Quod si talia in Idomeneum et Leonteum caderent, hoc aegre ferremus. At vero ad Timocratem unum insequens columna nos revocat.

Fr. 6 col. V Timocrates adulescentulus, in fratrem minorem natu (i. e. Metrodorum) zelotypus atque iracundus, ab Epicuro admonetur (ll. 1—6). Quae sequuntur per se satis clara: praesto est Alciphronis quoque memoria, qui nobis Timocratem cum sophistis Epicuro conviciantem ostendit (IV, 17, 10).

l. 12 *ἀποθεωρεῖν* admirari (cfr. Homericum illud *θεᾶσθαι*); an potius explorare intellegendum?

l. 13 *κατ[ακρα]τήσα⟨ς⟩* optime sententiae responderet.

Vestigia epistularum iam in *Fr. 1 deprehendimus: quae in sequentibus columnis leguntur fortasse Philodemus ab aliis accepit, non de suo penu deprompsit. Haec satis firma, ut in illis tuto acquiescere possimus. Nam ulterius progredi ne audacioribus quidem fortasse continget.

ADNOTATA IN PHILODEMI DE EPICURO LIBRUM

Fr. 3 6 inf. – – – –]εαταος *P*: lectio turbata; olim, loco p. 176 (Fr. 5 col. XII 4) conlato, de *πνεύματος ἐκβολῆι* cogitavi. Papyro novissime inspecta, lectionem *πνεύματος* omnino locum habere non posse vidi.

Fr. 5 Epicurus ad Polyaenum epistulas Charino magistratu dederat, quarum memoriam nobis Seneca (cfr. 18, 9) servavit. De sententiis, quae in hoc fragmento continentur, restituendis desperandum est, quamvis fortasse ad eandem rem ea spectent, quae de illis epistulis Seneca rettulit (Us. fr. 158): „certos habebat dies ille magister voluptatis Epicurus, quibus maligne famem extingueret, visurus an aliquid deesset ex plena et consummata voluptate vel quantum deesset et an dignum quod quis magno labore pensaret. Hoc certe in his epistulis ait, quas scripsit Charino magistratu ad Polyaenum. Et quidem gloriatur non toto asse pasci, Metrodorum, qui nondum tantum profecerit, toto."

De Symposio quidem, ut Usener ex l. 11 suspicatus est (Epicurea in adnot. fr. 65), praeter verbum ipsum, nihil colligi potest.

l. 9 multa cogitari possunt, velut: *πόσεις, ὀρέξεις, κινήσεις ἀφροδ.*

In l. 5 – – –]*άτ*[*τ*]*εσθαι* certe legitur: hoc moneo ne quis credat hic memoriam Epicuri Sent. Sel. XXXI repeti.

Fr. 6 I, II His duobus columnis tamquam innixi oculos intra Epicuri scholae parietes penitus figimus. Iterum atque iterum, summo labore, reliquias has paene evanidas versavi ut etiam minima litterarum vestigia deprehenderem et restituendi loci gravissimi, quantum possem, firmissima fundamenta iacerem.

In col. I duae epistulae ab Epicureo quodam (Hermarcho ?) conscriptae adferuntur; prior ad Leonteum data est (cfr. l. 7). Qui scribit, se in verba Magistri religiosissime iurare, nec se un-

quam ab hac quasi norma discessurum testatur. Hanc igitur viam ait se etiam in novo discrimine, auctoritate Epicuri fretus, ingredi.

ll. 11—12 locus, ut mihi quidem videtur, corruptus; e lectionibus enim papyri certissimis (*καιρῶν* et [*κ*]*α*[*τ*]*αμ*[*έ*]*λλον*[*τος*]) nihil boni vel sani eruere valeo. Sensus talis mihi fere fuisse videtur: „cum Epicurus talia nos caute et opportune administrare debere moneat"; sed aliquis fortasse elatiora, Epicuri ori magis accommodata, suo iure desiderabit. l. 8 *στομφοῦν* novum; cfr. *στομφάζειν*.

ll. 9—10 Si recte *τὸν γνήσιον φυσιολόγον* reposui, Timocrates his verbis indicatur. l. 15 *δ*[*ιαμωκᾶ*]*σθαι* in Lexicis desideratur (sed cf. *διακωμῳδεῖν* Arist. poet. 1458 b 6).

l. 17 Metrodorus librum composuit, quem *περὶ μεγαλοψυχίας* inscripsit.

In altera columna scriptor Metrodorum alloquitur, cuius nominis, ut puto, in l. 16 certa vestigia servantur. Quod contra in fine l. 15 *σ*[*οί*] reposui, minime certum. Littera, quam ut C dedi, et talis nunc certe videtur, aequo iure, poterat anterior esse pars litterae ω, cuius alteram partem lacuna hauserit. Sed inter lectionem eam quae hinc effici potest: *ὦ Μητρόδωρε* illamque quam ipse praetuli, cum parum aut nihil interesse videatur, non est in tali re amplius immorandum. Hic potius dicendum est nos, ut supra in XXVIII de Natura libro, Epicurum ipsum audire, cum Metrodoro suo colloquentem et de statu qui maxime hominis naturae conveniat, disputantem. Priores versus (1—10) ut plane restituerem, nondum mihi contigit; plura sane adhuc manent obscura (*ὑπ' αὐτοῦ = τοῦ σοφοῦ*?); sed quae dedi, illa quidem certa vel paene certa esse puto (fortasse in l. 6 *κ*[*αταληπτι*]*κοῖς* sequebatur; in l. 8 utrum *διωκτέον* an *διωκτέα* legendum sit is diiudicabit, qui ea quae praecedunt illustraverit). Quae sequuntur paene ad verbum reddam: „nam cum condicio temporis (*καιρός*) spem et voluptatem corporis nobis imminuerit et nos constantia beneficiorum spoliaverit, num etiam tibi, Metrodore, quidquam, status illius simile qui naturae conveniat, tueri potero?" Minime, sane Metrodorus respondisset! Talia in Epicureis scriptis sescenties adfirmari consentaneum est: Epicurus minime cum Metrodoro suo contendit, immo in scripto quodam (de epistulis

hic valde dubitaverim!) fundamenta doctrinae suae contra adversarios aliquos (Nausiphanem?, Timocratem?) tuebatur. Cfr. Epicuri fr. 68 et addenda ad fr. 68 (Usener).

Fr. 6 col. III Epicuri laudes, qui humanitatem summum hominibus bonum ac finem docuerit. Quis haec scripserit plane incertum; nolim tamen talia Philodemo tribuere. Summa iam patet; multa tamen adhuc obscura. Menandri nomen in ll. 6—7 extabat et vestigia senarii mihi videor in ll. 6—7 deprehendisse (Hucusque tantum Menandrum et Epicurum Athenis *συνεφήβους* fuisse sciebamus [Strab. XIV 638]). Quae in usum suum scriptor forsitan converterit apud Menandrum talia fere fuerint:

τὸ μὲν τέλος
καὶ τῶν ἁπάντων αἰτιώτατον λέγω

l. 9 *αἰτιώτατος* plane Menandreum. cfr. Menandr. fr. 454 IV 321 (Mein.) Perik. 209 Körte[2].

l. 10 *κατ[έλιπε* vel *κατ[έδειξε* cfr. Aristot. eleg. 4 (fr. 673 R.).

l. 14 *λειφθήσεται*: minime placet; ex. c. dedi ut hiatum supplerem.

l. 17 *σύμπτωμα* = *εὐδαιμονία* vel *ἀταραξία*. cfr. Diels in Philodemos über die Götter I p. 64, 3.
ἐν αἷς καὶ ἡ αὐτάρκεια continuat Philippson, qui nos ad ea, quae ipse in superioribus versibus restituenda censuerit, delegat (cfr. Apparatum).

Quid littera Є sinistro margini l. 10 apposita significet nescio. An fuerit re vera nota stichometrica?

Fr. 7 col. III A supplementis fere abstinui. Quoniam de loci sententia omnino desperandum esse intellego, contentus ero si legentibus verba saltem non corrupta proposuisse videbor.

Fr. 8 col. I Ad diem festum Epicureorum haec rettulerim. Verba Epicuri ab illius doctrinae sectatore paene integra referuntur. Vellem equidem ipsam Epicuri vocem exaudire, sed obstat l. 2. Columnam hanc reginam columnarum in papyris Herculanensibus adservatarum appellaverim; hic vere afflatu divino spirantia verba, hic vere aurea dicta perpetua semper dignissima vita!

l. 6 cfr. Philod. *περὶ εὐσεβείας* p. 104 (Gomperz) ll. 8—9 — — *καὶ καλέσαν[τα* (scil. Epicurum) *πάν]τας εὐωχῆσαι* (hic quoque de die festo Epicureorum agebatur, ut ex

superioribus lineis colligi potest, meo marte, suppletis: ἀλ]ηλιμμένον [Ἐπίκουρ]ον αὐτὸν τε[λετὴν τ]αύτην ἄγειν [longe aliter Diels in Sitzungsberichte d. kgl. preuß. Akad. d. Wiss. 1916 XXX, VII p. 894.]).

ll. 4—5 De dis dici haec rectissime Bignone intellexit (cfr. supra p. XXVIII).

ll. 6—7 Olim γελανῶς scripsi, quod est nimis poetica ratione usurpatum et parum atticae dictioni accommodatum. Ut γελᾶν scriberem memoria Sententiae Epicuri in Gnomologio Vaticano servatae (41) γελᾶν ἅμα δεῖ καὶ φιλοσοφεῖν κτλ. me admonuit.

Fr. 8 col. II Pravam certamque interpolationem in inferiore columnae parte detexi; sed nihil amplius in his reliquiis profeci, quod fortasse Philippson meo succedet.

Fr. 9 col. I Audio Epicurum magno ore loquentem. In superioribus versibus (8—15) rerum series ac natura perspicua, supplementa tamen exempli causa tantum proposita. In inferioribus quaedam tentavi sed cum superioribus sententiis connexum restituere nondum mihi contigit.

Fr. 9 col. II Quantum in hac columna elaboraverim, vix verbis dici potest. Lectiones paene ubique certae, sed sententiae obscurissimae. In hac extrema libelli parte auctorem ipsum loqui crediderim. Hic illic quaedam incertiora conieci ut sententiam aliquam componerem.

ll. 10—12: „ac propterea (διὰ τοῦτο) eius discipuli me (με τὸν pro δόξαν inserto) partes sane peccatoris simulare et aperte vituperatione digni et omnes una et enixe — — — — —"

ll. 18—19 Non fuit nec ἀνδραποδισθήσ. neque ἀνδράποδα θήσ.

Ratio libelli dilucidissime e Fr. 6 col. I patet. Utrum hic liber unus fuerit an cum superiore libello a Philodemo de Epicuro conscripto, quique liber secundus auditur, coniungendus sit, non diiudico. Voluminis inferior pars intercidit: tituli nota tamen integra esse potest.

III

ADNOTATA IN POLYSTRATI LIBELLUM INCERTUM

Fr. 3 col. Ib Carpe diem!

Fr. 3 col. IIa — Di non sunt bonorum causa; quid de dis sentiendum sit — Quae hic tamquam *γνῶμαι*, vel sententiarum electa, in artum rediguntur, in fragmento papyraceo Oxyrhynchi reperto(1), longa disputatione pertractantur. Locos similes et testes in Epicureis ab Usener collectos consulto omitto.

ll. 9sqq. ita intellexerim; „et deorum ita existentium talis veneratio et honor, quibus rebus neque procreatur neque demitur *τὸ προσδοκώμενον οἰκεῖον*, quia omnium bonorum externorum causam, secundum sapientium sectam, tantummodo fortunam credunt (scil. Epicurei), quam expectare non licet."

l. 12 *τὸ προσδοκώμενον* [*οἰ*]*κ*[*εῖ*]*ον* = proprium (scil. naturae conveniens) quod expectatur emolumentum. Cfr. l. 7 *τῶν οἰκείων ἐφικ*[*έσθαι*] et l. 9 *τὸ προσδοκώμενον*. Cfr. infra Fr. 3 col. III l. 7.

Cfr. Cic. Acad. pr. II 12, 36 „adpetere id quod accommodatum ad naturam adpareat: Graeci id *οἰκεῖον* appellant". Cfr. Polystr. *π. ἀλόγου καταφρονήσεως* (Teubner Lipsiae 1905 ed. C. Wilke) Xa 3, 9.

Fr. 3 col. IIb Quamquam attentissime papyrum exploravi, sententias probabiles elicere non potui.

---

1) Oxyrhynch. Pap. II n. 215. Epicuro tribuerunt primi editores, adstipulantibus statim Fraccaroli et Wilamowitz, postea Diels, peculiari dissertatione (Ein epikureisches Fragment über Götterverehrung, Sitzungsberichte d. kgl. preuss. Akad. d. Wiss. 1916 XXXVII p. 886sqq.). Guilelmus Crönert contra haec Epicuro abiudicaverat et Epicureo discipulo, Apollodori *κηποτυράννου* vel etiam Zenonis Sidonii aequali adsignaverat.

l. 5 *σοφίας ἀληθινὸς [ἐρ]αστὴς εὑρεθ[ήσε]τ[αι]*: constructio quodam modo pervagata, sed Polystrato in primis propria.

l. 6 expectaverim *διά* cum genitivo casu. An fuerit *διὰ συναιτίων*? Supra T (init. l. 7) lineola quidem extat, quam fortasse ut punctum delens interpretari licet; hoc tamen monendum, in hac papyro semper librarium (vel correctorem) punctum delens adhibere.

Fr. 3 col. IIIa In cupiditatibus finiendis Epicureorum tamquam norma adhibenda est. Duo priores versus tantum exempli causa suppleti (quod *συνοικήσοντες* dedit Philippson parum litterarum traditis vestigiis respondet). Epicurei (*οὗτοι* l. 3) opponuntur illis qui *τὰς ὑπομνήσεις καὶ τὰς ἀναμνήσεις τῶν οἰκείων* praesentium et praeteritorum cum falsis opinionibus permisceant. Quod de illis, qui Epicureorum disciplinam non sequantur, in universum dictum puto! Polystratum, hic de certis quibusdam adversariis cogitasse non crediderim.

ll. 6—7 *τῶν ὑπαρχόντων [τε] καὶ προγεγονότων οἰκείων* et l. 13, Cfr. supra Fr. 3 col. IIa.

Fr. 3 col. IIIb Quomodo in nobis notio *τοῦ οἰκείου* oriatur.

l. 7 *τ[ὸ οἰ]κειωτ[ι]κὸν πάθος*: locutio apud Epicureos saltem hucusque ignota.

ll. 9—12 Sententiae obscurissimae ac vix dignoscendae.

Fr. 3 col. IVa Quomodo *τὸ οἰκεῖον* attingamus (ll. 1—8); quid nobis *τὸ οἰκεῖον* suppeditet (ll. 9—15).

l. 10 *ἧκον πρὸς [συν]εί[δησ]ιν* suppleverim; sed ex litteris — — —]|δ|ρες quid efficiam non video. In papyro certe extat —ρες: adiectivum neutrum adverbii potestate praeditum expecto.

Fr. 3 col. IVb.

l. 5 *σ[πανίαι]* ex. c. suppletum Epicurus quidem scripsit in Epistula ad Herodotum (35) *τῆς γὰρ ἀθρόας ἐπιβολῆς πυκνὸν δεόμεθα, τῆς δὲ κατὰ μέρος οὐχ ὁμοίως* tum (36) *ἐπεὶ καὶ τοῦ τετελεσιουργημένου τοῦτο κυριώτατον τοῦ παντὸς ἀκριβώματος γίνεται τὸ ταῖς ἐπιβολαῖς ὀξέως δύνασθαι χρῆσθαι.*

ll. 9 sqq. si non verba, at loci sensus talis fortasse fuit:

ἵν[α τῶ]ν θείω[ν προφητῶν
τε καὶ φιλοσόφων καὶ [. . . . .]ν
καὶ [. . . . .]ων τ[αῖς τιμαῖς ἐξισῶται,

καὶ ἡ δόξα κ]αὶ μν[ή]μη [τοῦ διδάσκοντος ἡμᾶς μακ]αρίως καὶ κα[λῶς ζῆν κτλ.

Extrema (12—13) mihi Philippson suppeditavit.

Fr. 3 col. Va Columna pessime habita. Librarius saepius peccavit et fortasse interpolationes admiscuit. Quid de nota ·M· sinistro margini apposita statuendum sit, incertum. An illa corrector in his verbis errorem inesse significavit? Hucusque hac significatione λάμβδα περιεστιγμένον notum.

l. 3 an πάντοτε?

ll. 3—5 αὐτοῦ — — — — συμπληρωσαμένου Cfr. Arium Didymum apud Stob. ecl. eth. p. 46, 18 (= Usener Epicurea in adnot. fr. 397). Cfr. Epic. Epist. ad Menoeceum 128.

l. 7 multa tentavi: σ[υντ]ύ[χ]ημα vel σ[υνα]ύ|[ξ]ημα spatio non sufficiunt; σ[υνεπιτ]ύ|[χ]ημα contra spatium non capit.

ll. 6—11 Cfr. papyrum Herculanensem n. 831 [de Demetrio Lacone auctore cogitaverim] ed. Körte (Metrodori Epicurei Fragmenta p. 578 sqq.) col. XIV l. 3 sqq.: ἧι δ' [ἄ]ν τὸ πλήρωμα τῶν ἀγαθῶν τις ἐν ὄμμασιν τιθῆται καὶ ἐπιλογίζη[τα]ι τίνα τε ἔχει κτλ. l. 10 διαλόγισις novum.

Fr. 3 col. VIa et b Columna pessime servata: multa quae olim delineator Neapolitanus se legisse testatur nunc perierunt.

Fr. 3 col. VIIa 1—10 satis clara.

l. 5 ὡς προείρηκα loco non servato.

ll. 9—10 Cfr. Diog. Laert. X 121 καὶ καθ' ὕπνους δὲ ὅμοιον ἔσεσθαι (scil. τὸν σοφόν secundum Epicurum).

Fr. 3 col. VIIb multum abest ut intellegi possit.

Fr. 3 col. VIIIa Habes, ut puto, duo ex Epicuro excerpta: 1—8; deinde, post formulam transitionis (π[ροσγρ]άφων πάλι[ν]), novum incipit excerptum, quod etiam in inferiore columnae parte fortasse continuabatur.

ll. 1—3 Notissima de affectibus doctrina (cfr. tamen Diog. Laert. X 34 = fr. 260 Usener).

ll. 4—8, VIIIb 1—10 Laudes physiologiae praedicantur. Cfr. Polystr. π. ἀλόγου καταφρονήσεως VIb et XXa et b.

Fr. 3 col. IXa et b Quid physiologia nos doceat exponitur. Haec Polystratum sapiunt, qui fortasse ea quae in superiore columna Epicurus edixisse videtur, latius explicat. Si quidem Epicurus ea quae in ll. 2—8b leguntur scripsit,

Polystrato tamen reddenda sunt verba: *τοία πρὸς τὰ κατὰ τέλη τῆς κρίσεως ἐπαγωγή*!

l. 9a Ad ea quae Philippson restituit cfr. Epicurum in Epist. ad Herodotum 80.

Fr. 3 col. Xa Enumerantur Epicuri beneficia in illa philosophiae parte, quae ad hominum mores spectat, elaboranda et evulganda. Primum idemque maximum beneficium, homines qui summus finis esset docuit. Deinde voluptates corporis definivit, tum *δυνάμεις* et *αἰτίας* externorum bonorum et malorum, tum mala morbis, doloribus parta, tum — — — — — — causas ac simul causas comitantes exposuit (ll. 1—7). Quae sequuntur (ll. 7 sqq.), partim obscura, partim nondum restituta.

Iterum in altera columnae parte de summo bono disputatur; tum de perturbationibus, quibus homines afficiantur, violentiae et causarum morborum ignari. Pagellam papyri iterum atque iterum examinatam, pluribus locis, maxime in ima columna, certiores notiones suppeditaturam esse probe scio; sed me labori meo aliquando finem imponere et decebat et oportebat!

Fr. 3 col. XI Beatitudo suprema Epicureorum, actio gratiarum in tot bonorum auctorem. Quae omnia Plutarchi convicia nobis in memoriam redigunt (contra Epicuri beatitud. 16 p. 1098b): *ἀλλ᾽ ἡδέως τε βεβιωκέναι καὶ βρυάζειν καὶ καθυμνεῖν τὸν αὐτῶν βίον ἐκκραυγάζοντες λέγουσι.*

l. 7 *ἐγκαταρδεύειν* novum cfr. *ἀρδεύω, κατάρδω.*

Fr. 3 col. XIIa et b Sententiae notissimae, quas latius explicare supervacaneum duco. l. 5a *ἀπαραβίαστος* novum.

l. 6b *κα[θάπ]ερ ἐν ἀρχῆ[ι] ἔφρασα*: initium libelli non servatum! an fuerit *ἔφθασα* scil. *λέγων*?

Fr. 3 col. XIIIa et b. Haec quoque pagella iterum examinanda, ut connexum sententiarum plane restituere possimus.

l. 4b nova structura (*τῶν — — — καλῶν ἑορτάζοντες*), fortasse ad imaginem Platonicae dictionis conformata (*ἑστιάσας* [scil. *ἑαυτόν*] *λόγων καλῶν καὶ σκέψεων* Polit. 571 d).

Natura libelli plane illius similis, quem de vano contemptu Polystratus conscripsit, quemque, Carolo Wilke duce, veluti *διατριβήν* habere consuevimus. Rhetoricus color in ambobus

idem, eadem ratio sententiarum explicandarum, magis rhetori quam philosopho accommodata[1]). Sed tota de horum libellorum indole ac natura quaestio penitus enucleanda, libellis Demetrii, Carneisci, Philodemi quibusdam praesertim comparatis, quod me in proximum tempus effecturum spero. Si recte litterarum umbras in libelli calce detexi — de Polystrati nomine minime quidem dubitandum — libellus iste in adversarios quosdam conscriptus erat. Quinam tamen isti adversarii fuerint e fragmentis servatis non apparet. In columna IIIa Epicurei opponuntur illis, qui Epicureorum disciplinam non amplectuntur; sed verba, quibus Polystratus utitur, ita in universum dicta sunt, ut minime dignoscatur quos homines scriptor re vera respexerit. Tum in coll. XIa et XIIb Epicurei in affectibus rite pensandis et recte aestimandis longe aliam viam ingrediuntur atque *οἱ πολλοί*. Haec tantum indicia in parte servata habemus, quae certe leviora sunt ut aliquid certi inde concludere possimus. Hoc tamen animadvertendum, per totam libelli partem superstitem, quam vero minimam in universi libelli ambitu considerare possumus (ex septuaginta minimum columnis non amplius tredecim!), laudes Epicureae disciplinae, more atque consuetudine *παραινέσεως* conscriptas, immo libelli conclusionem, in qua adversariorum partes iam fere nulla sint, nos habere. Amplam in adversarios disputationem praecessisse facile credideris.

---

[1]) Vide quae rectissime de rhetorum ornamentis a Polystrato usurpatis in libello cui inscribitur *περὶ ἀλόγου καταφρονήσεως* disputavit Robertus Philippson in Neue Jahrbücher XXIII [1909] p. 504.

INDICES

In indicibus papyrorum 176, 1289, 1232 (quod idem de papyro 346 dicendum est) distinguendum erat aut saltem adnotandum quid unicuique scriptori deberetur, quid autem eorum fontibus, maximeque Epicuro reddendum esset. Hoc probe scio. Cum tamen nunc haec vix distingui ac dignosci possent, malui in praesenti rem intentatam in indicibus relinquere, ad Adnotata delegans, ubi meam de singulis locis qualemcumque opinionem protuli.

In indicibus universa vocabula commemorantur, articulis et voculis *καί, τέ, μέν, δέ, γάρ, ἄν, οὐ (οὐχί), μή* exceptis; *μή* et *ἄν (= ἐάν)* ut coniunctiones commemorantur.

I. Epicuri *περὶ φύσεως* Lib. XXVIII.

A. Index vocabulorum.

ἀγαθός comp. **5** II 6
ἄγειν **5** VII 11, 7 inf.
ἀγνοεῖν **5** IX 14
ἄγνωστος **5** IV 5 inf., 4 inf. (?); VIII 10 inf.
ἀδολεσχεῖν **5** XII 1, 9
ἀδύνατος **5** IX 12
ἀθρόος **5** XI 7
αἰεί **5** III 7; V 8
αἵρεσις **5** III 5; VII 8 inf.
αἱρεῖν **5** II 5; VII 13 (?)
αἴσθησις **1** IV 3; **3** I 1, II 8
αἴτιον **5** II 16 (?)
ἀκολουθεῖν **5** X 9 inf.
ἀκούειν **5** XII 3
ἀκριβοῦν **1** III 10
ἀκρόασις **5** XII 7
ἀληθής **5** VIII 4
ἁλίσκεσθαι **5** VII 2 inf.
ἀλλά **1** I 7; II 7; **5** I 5; II 6; III 1 inf.; IV 7 inf. (?), 4 inf.; V 1; VI 13; VII 11; 4 inf.; IX 14; 9 inf.; X 3; XI 9, 12, 4 inf.
ἄλληι **5** VI 17 (?)
ἀλλήλων **5** III 5 inf. (?)
ἄλλην adv. **5** XI, 10 (*ἄλλην καὶ ἄλλην*)
ἄλλος **1** I 10; **5** VI 11; VIII 2
ἀλλοτρίως **5** X 17
ἅμα adverb. **1** III 3
ἁμαρτάνειν **5** VII 2 inf. (?)
ἁμαρτία 4 III 6
ἀμφιβολία **5** IV 2 inf. (*περὶ Ἀμφιβ.* liber Ep.)
ἄν (= ἐάν) **3** IV 6; **5** VII 12; VIII 5, 9; IX 17; X 13, 7 inf., 2 inf.
ἀναγράφειν **5** IV 1 inf.
ἀναλαμβάνειν **1** III 9
ἀναλόγισμα **3** 1 7
ἀναλογισμός **5** II 7 inf.
ἀναλογιστικός **5** VI 7 inf.
ἀνάλογος **5** XI 15
ἀνεπιτήδειος (ἀνεπιτήδιος) **5** VIII 8
ἄνθρωπος **3** I 6; **4** III 7; **5** V 2
ἀντικειμένως **5** IX 4
ἀντικεῖσθαι **5** VII 2
ἀντιμαρτύρησις **3** II 4
ἀπαγωγή **1** I 11
ἅπας **3** I 5 (?); **5** VIII 12
ἀπο[βλέπειν] **5** VII (?)
[ἀπο]δεικνύναι (-δικνύναι) **5** II 10
ἀποδιδόναι **5** V 6 inf.
ἀπόκρισις **5** VIII 5 inf.
ἀπορεῖν **5** III 2
ἀπόρημα **5** V 7 inf.
ἀρνεῖσθαι **5** IX 2 inf.; **5** X 7, 13
ἀρχή **5** IX 5; XI 2 inf.
ἀστεῖος (ἀστῖος) **5** VI 2 inf.
αὐτόματος **5** I 8 inf. (?)
αὐτός **1** III 7; III 8, 9; **3** I 10 (?); II 7, 8; IV 3; **4** III 2, 3; **5** III 5, 8; V 5, 4 inf.; VIII 14, 9 inf., 1 inf.; IX 13; X 4, 7 inf.; XI 6, 8, 3 inf.
αὑτοῦ (cfr. ἑαυτοῦ) **3** IV 6; **5** III 1; IV 3 inf.; X 4; XI 13.
βαδίζειν **5** VIII 7; X 9, 15; XI 16
βλέπειν **5** II 2; III 8; VIII 9 inf.

βούλεσθαι **4** III 2; **5** XI 4 inf.
βυβλίον **1** III 10

γέ **1** I 7; II 2; III 1; **5** I 7 ([*οἰόν*] *τέ γε*); V 9 inf. (*ἔγωγε*); VI 2 inf.; IX 10 (*καίτοι γε*), 8 inf.; X 8
γελᾶν **5** VIII 7 inf.
γελοίως **5** IV 5
γίγνεσθαι **4** III 9; **5** V 14; VI 13, 10 inf.
γιγνώσκειν **1** III 7
γνωστός **5** VII 3 (?)
γράφειν **1** III 8; **5** IV 14 (?)
γραφή **5** V 3 inf.

δεικνύναι (fort. *δικνύναι*) **4** III 17; **5** VII 4 (?)
δεῖν **5** IX 1 (?); X 4 inf.; XI 19
δή **5** II 5; VI 3, 4 inf.; VII 6 (*οὖν δή*); IX 1 inf. (*οὖν . . δή*); X 4 inf. (*οὖν δή*); XI 18
δηλονότι **1** I 8
δῆλος **5** I 4 inf.
δηλοῦν **3** I 6
δήποτε **5** II 7; VII 5
διά cum gen.: **3** II 7, 11; **5** VI 3; cum accus.: **4** III 11; **5** IV 3 inf.
διαιρεῖν **5** III 4 inf.
διαλέγειν **5** III 4 inf.
διάληψις **5** VI 7 inf.
διαμαρτάνειν **5** VIII 1; X 6 inf.; XI 3, 18, 5 inf.
διανοεῖσθαι **4** III 3
διαστολή **5** VI 12
[*δια*]*τριβή* **5** V 13
διαφορά IX 17; X 2, 2 inf.
διάφορος 5 II 3
διδόναι **5** VII 14
διδασκαλία **5** III 6
διείργειν **3** II 2
διισχύρισις **5** XI 8
διό (*διὸ καί*) **5** VIII 11; IX 4
διορίζειν **5** V 3
δοκεῖν **5** V 2 inf.; IX 15, 1 inf.; XI 6 inf.
δόγμα **1** I 4, 6
δόξα **1** III 2; **2** 9; **5** V 6, 10 inf.; VI 5; VII 7, 10, 5 inf.; X 14
δοξάζειν **1** II 5; **5** I 2 inf.; VI 5 inf., 1 inf.; XI 12
δύναμις **5** VII 12
δυσωπεῖν **5** XI 1

ἑαυτοῦ (cfr. *αὐτοῦ*) **5** VI 8
ἐγώ **1** I 9; **5** III 3; V 9 inf. (*ἔγωγε*); **5** V 7 inf. ([*ἐ*]*μοῦ*); **5** XII 4 (*ἐμοί*) **1** II 3; **5** II 10; IV 9 inf. 1; V 2, 6, 6 inf.; XII 1
ἐθισμός **4** III 11; **5** I 6 inf.; VIII 4 inf.
ἐθίζειν **5** IV 9
εἰ **1** I 9; **5** X 10, 13; XI 20
εἰδέναι **5** I 8
εἶδος **5** II 2 inf.; III 9; XII 7
εἰκότα (*τὰ*) **2** 16
εἶναι praesens ind.: **4** III 6; **5** II 12; IV 1, 13; VII 10, 5 inf.; VIII 5, 11; IX 13; XI 9 inf.; coniunct. **5** X 13 (*εἶ*); VII 9 (*ἥιμεν*); partic. **1** II 4; **2** 13; infinitivus praes.: **1** I 1; II 1; **4** III 1 (?); **5** II 4, 6, 8; VIII 2 inf.; X 13; imperf.: **5** VI 7 inf.; futur. **5** VIII 10
εἴπερ **5** III 7
εἰπεῖν **1** I (?)
εἰς **1** I 11; **2** 12; **5** VI 13; VII 5, 10; VIII 6, 2 inf.; XI 6
εἷς **5** VI 7; IX 9 inf., 5 inf.; X 11;
εἰσάγειν **5** XIII 7
ἐκ **1** IV 7; **3** I 5 (?); **5** III 8; V 5 inf.; VI 8, 12; VII 4 inf.; VIII 10 inf., 4 inf.; IX 5; XI 14
ἕκαστος **5** I 6; II 3 inf.; IX 9 inf., 5 inf.; X 6, 11; XII 7
ἑκάστοτε **4** III 2 (?)
ἐκεῖθεν **5** V 6 inf. (?)
ἐκδέχεσθαι (*ἐγδέχεσθαι*) **5** III 2 inf.; IV 6
ἐκκεῖσθαι **4** III 4; **5** VI 7
ἐκεῖνος (*ἐκῖνος*) **1** I 8; **1** III 6 (*ἐκ*]*ίναις*; an *κα*]*ιναῖς*?) **3** IV 9; **5** V 10 inf.; VI 5; VIII 6 inf. (*ἐκίνει*); IX 9 inf. fort.; semel scripturam *ἐκεῖνος* librarius admisit **5** III 13
ἔλεγχος **5** IX 9

ἐμβάλλειν **2** 12
ἐμπεριλαμβάνειν **5** XI 11
ἔμπροσθε **5** VI 1 inf.
ἐν **1** I; III 6; **5** IV 2 inf.; V 7; VIII 2, 6 inf.; IX 4 inf.
ἐναντίος **5** VI 5 inf., 2 inf.
ἐναντιολογεῖν **3** IV 7
ἐνάργεια **5** XI 6
ἐναργής **5** VII 10 inf. (?)
ἔνδειξις **2** 7 (?)
ἐνδέχεσθαι **5** VIII 14, 2 inf.
ἕνεκα **5** V 9
ἐνεργός **5** XI 14
ἔνθα (*ἔνθα μέν — ἔνθα δέ*) **5** X 8, 14, 17, 5 inf.
ἔννοια **3** II 11 (?)
ἐννοεῖν **5** V 9 inf.; XI 20 (?)
ἐνταῦθα **1** III 1, 4
ἔντευξις **3** II 12
ἐξεῖναι **1** IV 2
ἑξῆς **5** II 5; XII 8
ἔξω **5** IV 8
ἐπαγωγή **1** II 13; **2** 17; **5** VI 11
ἐπεί **5** III 3; VII 3
ἐπειδή (*ἐπ. γάρ*) **5** V 12
ἐπί c. gen. **3** I 10, 11 (?); IV 8; **4** III 8; **5** IV 11; V 3 inf.; VI 11, 4 inf.; IX 3 inf.; X 16, 1 inf.; XI 17, 4 inf.; XII 3 c. dat. **5** VIII 8 inf., 7 inf.; XI 9 inf. c. accus. **1** I 10; **4** III 1; **5** IV 5 inf.; VI 11; IX 5 inf.; X 9; XI 8 — c. incerto casu **1** II 7
ἐπιβάλλειν **5** IX 7 inf.
ἐπιβλέπειν **5** III 3
ἐπιβλητικός **5** V 1 inf.; VI 6; VII 3, 4 inf.; X 18
ἐπιβλητικῶς **5** X 7, 11
ἐπιλογίζεσθαι **5** IX 10
ἐπιλόγισις **5** VII 13, 15
ἐπιλογισμός **1** IV 8; **5** VII 7, 10
ἐπιμαρτυρεῖν **5** X 19
ἐπιμαρτύρησις **3** II 3
ἐπινεύειν **5** X 7
ἐπιπίπτειν **5** I 3
ἐπίστασθαι **5** VIII 15 (bis), 1 inf.; IX 1, 13
ἐπιφέρειν **5** I 3 inf.
ἑρμηνεία (*ἑρμηνία*) **4** III 5; **5** VI 10
ἔρχεσθαι **5** XI 7
ἔτι **3** II 5
ἕτερος **1** I 7; II 12; IV 12; **4** III 7
εὐδαιμονία **5** V 10
εὐθύς **3** II 6; **5** VII 10; X 9
εὔκαιρος **5** III 1 inf.; fort. **2** 16
εὐλαβεῖσθαι **5** IX 6; XI 9
εὐπαγής **5** V 9
εὑρίσκειν **1** II 4
εὐσυνθεώρητος **5** VIII 10
ἐφαρμόττειν **5** VI 10; VIII 4 inf.
ἔχειν **3** IV 4; **4** III 8; **5** IV 4; V 6, 8; VII 12; XI 13, 1 inf.

Ζεύς **5** I 5
ζητεῖν **5** XII 3 (?)

ἤ *quam*: **4** III 8; **5** II 6; IV 7; VII 8 inf. *vel*: **1** IV 12, 13; **5** II 4; III 9; VI 1, 2 (bis), 8 inf.; VII 1; VIII 2, 5; IX 2 inf.; X 13 (coniect.)
ᾗι **5** VIII 5; X 7 inf.; XI 3, 9 inf.; 6 inf.
ἡνίκα **5** VI 8 inf.
ἤπερ (respondet fort. compar. *μᾶλλον*) **5** VI 8 inf.
ἤτοι **5** V 1 inf.; VI 5
ἧττον **1** II 1; **3** IV 2 **5** VII 9 inf.

θεωρεῖν **5** IV 5
θεώρημα **2** 7
θεωρητικός **5** VII 3 inf.; VIII 4; X 16
θεωρητικῶς **5** VI 3

ἰδέα **5** VI 8; XI 15
ἰδιότης **3** II 1; **5** II 1 (?) —
ἱκανός **5** VII 11; XI 1 inf.
ἱκανῶς **5** XI 1 inf.
ἴσως **5** V 2 inf.

καθάπερ **5** IV 3 inf.
καθαρός **5** VII 15
καθόλου **5** IX 18, 8 inf.; X 5, 9 inf.; XI 11
καιρός **5** VII 14
καίτοι (*γε*) **5** IX 10

κανών **5** XI 13
κατά c. gen. **5** V 6; c. accus. **1** III 1; IV 5; **2** 15; **3** I 8; II 8; **4** III 4; **5** I 6; II 4 inf.; III 6, 11; IV 8; V 1 inf.; VI 6, 7; VIII 3; IX 9 inf.; X 17; XII 7
καταγελᾶν **5** VIII 2
καταγέλαστος **5** IV 12
κατακάλυψις **1** IV 12 (?); **3** I 3
κατακαλύπτειν **1** IV 12 (?)
κατασκευάζειν **5** V 11
κεῖσθαι **5** XI 16
κενός **1** II 1, 2; III 3, 4
κινητικός **5** VI 9
κομίζειν **1** I 10 (?)
κτῆσις **5** VII 10 inf.

λαμβάνειν **1** IV 10 (?); **5** I 8 (?); IX 9
λανθάνειν **3** IV 6
λέγειν **1** II 3 (?); **3** IV 3, 8; **4** III 4; **5** I 4; II 1 (?), 4, 9 (?), 15, 2 inf.; III 4; IV 2 inf.; VI 6 inf.; VII 5 inf.; VIII 3, 2 inf.
λέξις **1** III 6; **3** II 7; **4** III 12; **5** I 14 (?); IV 8, 9; V 5 inf.; VI 5; VIII 3 inf.
λόγος **1** III 13; **5** V 8, 12; VI 3; XI 1, 1 inf.
λοιπός **5** XI 6 inf.

μά **5** I 5
μακροτέρως **1** III 12
μάλα **5** IV 2 compar. **5** IV 7; VI 10 inf. (?)
μελετᾶν **5** V 3 inf. (?)
μέντοι **1** I 5
μέρος **5** II 4 inf.; VII 3 inf.; XI 2
μεταβάλλειν **1** IV 13 (?)
μεταβολή **1** IV 2 (?)
μετατιθέναι **1** IV 6; **5** IV 10
μεταφορά **5** IV 6 inf.
μετέχειν **5** II 11
μέχρι **5** V 4, 7; XI 14
μή **5** X 6 (?); XI 3 inf.
μήν **1** I 7
μηδέ **5** VI 15; VIII 14
μηδείς **5** VI 14; VIII 9; adv. *μηδέν* **1** II 1
μηδέποτε **5** VI 14
μῆκος **5** XI 2 inf.
μηκύνειν **5** IV 1
μήποτε **5** VI 2 inf.
μόνος **5** VI 3 inf.
μόνον **3** II 10; **5** VI 9; VII 12
μυριάκις **5** X 6
μωρός compar. **5** IV 15 (?)

νοεῖν **5** IV 7
νομίζειν **1** IV 4 (?)
νῦν **5** II 5 inf., 1 inf.; III 2; VI 9; XII 9

ὅδε **1** I 1; III 9; **5** I 4, 2 inf.; II 4 (bis), 5, 6, 15; IV 8 inf. (?); VI 6 inf.; XI 8 inf.
οἴεσθαι **5** II 3; III 3; IV 3; VII 9; IX 8; XII 6
οἱονεί (*οἱονί*) **2** 14; **5** XI 14
οἷος **5** I 7 (coniect.); II 8; X 10; XI 8 inf.
οἰκεῖος **5** I 6 inf.; compar. **5** II 12
ὀκνεῖν **5** XI 8 inf.
ὅθεν **3** I 8
ὀλίγος **1** IV 2
ὅλως **5** VII 1
ὅμοιος **5** IX 14; X 2
ὁμολογεῖν **5** VIII 13, 8 inf.; IX 5, 18, 7 inf., 6 inf., 2 inf.; X 5, 12
ὁμολογία **5** VIII 9 inf.
ὅμως **5** VI 14; VIII 9 inf.
ὄνομα **1** IV 1, 13; **3** II 6; **5** I 1 inf.; II 6; III 6 inf.; IV 11
ὀξυδερκία **3** I 1
ὀρθός **5** VII 7 inf.
ὀρθῶς **5** II 3 inf.; IV 2
ὅρος **5** VII 6
ὅς **1** I 2, 10; III 6; IV 4; **4** III 2; **5** II 7; IV 5, 2 inf.; V 5, 7 inf.; VI 16, 1 inf.; VII 4; VIII 4, 8 inf.; IX 3, 12, 8 inf.; X 4 inf.; XI 14
ὅσος **5** VII 6 inf.
ὅταν **5** IV 13; VII 14; VIII 13
ὅτε **5** XI 8 inf. (?)
ὅτι **4** III 6; **5** III 11; IX 11
οὐδέ **3** II 5; IV 4; **4** III 16; **5** IV 10; VI 7; VII 3; IX 4 inf.

οὐδείς **3** II 2; **4** III 7; **5** V 8; X 5 inf. — οὐδέν adverb. **5** VII 9 inf.
οὖν **1** III 5; **2** 13; **3** IV 4; **5** VII 6 (οὖν δή); IX 1 inf. (οὖν .. δή); XI 18 (οὖν δή); XII 1
οὗτος **1** III 4, 5; **2** 12, 14; **3** IV 4; **5** I 3 (bis); II 2 inf.; III 7; IV 1, 13, 16 (?); V 1; VI 16, 8 inf. (τουτί), 6 inf.; VII 5, 16, 8 inf.; VIII 3, 9, 8 inf.; IX 6, 18, 4 inf.; X 2, 2 inf.; XI 16; XII 9 (τουτί)
οὕτω **5** XI 12
οὕτως **1** IV 4; **5** VIII 5 inf.; XI 18

πάλιν **5** II 9 (?)
πάνυ **5** IV 3
παρά c. accus. **5** X 6
παραβάλλειν **3** II 2
παραλλάττειν **5** III 9, 12
παρατιθέναι **3** II 13 (?)
παρεῖναι **5** XI 4 inf.; XII 2
πᾶς **1** IV 1; **2** 3; **4** III 6; **5** I 4 inf.; **5** IV 6, 16 (?); VII 9; IX 3 inf.; X 1 inf.
πάσχειν **5** IX 15
πατήρ **5** VIII 17
πείθειν **5** III 5 inf.
πειράζειν **5** VI 15
περαίνειν **5** VII 8
περί c. gen. **1** III 2, 7; **3** II 3; IV 2 inf.; VII 6 inf. c. accus. **5** II 2 inf. — c. incerto casu **1** I 1
περιληπτικός **1** IV 9
περιληπτικῶς **5** VI 1
περιπίπτειν **5** III 10
περιποιεῖν **5** II 2
πιεσμός **5** II 3 inf.
πίπτειν **5** VIII 3 inf.
πλάνη **3** II 9; **5** IV 3 inf.
πλήν **5** IX 11
ποθέν **5** VIII 6
ποικίλως **5** III 2
ποιεῖν **1** III 13; **5** I 4 inf.; II 3; V 12; VI 9 inf.; X 3, 8 inf., 4 inf.; XI 2 inf.
ποῖος **5** V 7
ποιός **5** IV 5 inf. (?)
πολύς **1** IV 15; **5** III 10, 12; IV 4; V 2 inf.; compar. **4** III 1 (πλειών); superlat. **1** IV 9
πολλάκις **5** V 9 inf.; XI 7 inf.
πολλαχοῦ **5** V 3
πολύτροπος **4** III 11
πορεύεσθαι **5** XI 8
πόρος **1** III 3 (?)
πόρρωθεν (πώρρωθεν) **5** VIII 5
πόσος **5** V 4, 7
ποτέ **5** III 2, 4; V 5, 8 inf.; X 7 inf.
πρᾶγμα **3** II 9; **5** I 1 inf.; II 9; III 11; IX 5 inf.
πραγματικός **2** 6, 18; **5** IX 8; **5** X 14
πρᾶξις **5** VII 6 inf.; VIII 6, 8; X 10, 7 inf.
πράττειν **5** VI 8 inf., 8 inf.; X 2 inf.; XI 20 (?)
[προ]αιρεῖν **5** X 8 inf.
[προε]ιρηκέναι **5** XI 2
πρόληψις **1** II 16 (?); **4** III 9
προστυχής **5** I 5 inf. (?)
πρός c. accus. **5** III 1; V 10, 6 inf.; VI 16
[προσ]μαρτυρεῖν **5** X 3 (?)
[προσνέ]μειν (?) **1** II 15
προστιθέναι **5** VII 8
προφέρειν **1** I 9 (?); **5** IV 1, 4; V 8 inf.; VIII 16; IX 3, 12; XI 7 inf., 3 inf.
προτέρον **1** IV 4
πρῶτον **1** III 7; **2** 15
πώ **5** VI 15
πῶς **5** III 1 inf.; VI 9 inf.

ῥαιδίως **5** VIII 11
ῥῆμα **1** IV 13 (?)

σημεῖον (σημῖον) **3** IV 8; X 4 inf.
σοφιστής **5** IX 3, 7, 12
σόφισμα **5** VIII 7 inf.
σοφός **3** II 1, 2
σύ **5** IV 4; XII 2, 6
συγκαλύπτειν **5** IV 14 (?); VIII 16
[συλλ]έγειν **5** IV 7 inf. (?)
συλλογίζεσθαι **3** IV 1; **5** IX 16
συλλογισμός **5** I 7
συμβαίνειν **5** V 4 inf.
συμπεριλαμβάνειν **5** VIII 6 inf.

[συμ]πίπτειν 5 III 6 inf.
σύν 2 8 (?) fort. συ]μπερι[ειλ[ημ[μ legere praestat
συναισθάνεσθαι 5 X 6
συνάπτειν 5 X 6 inf.
συναφή 5 VIII 6
[συν]επιφέρειν 5 I 5 inf.
συνεχῶς 5 VIII 1
συνιδεῖν 1 IV 7
συνορᾶν 5 II 5 inf., 1 inf.; V 5 inf.; X 1, 3 inf ; XI 19
συντελεῖν 4 III 1 (?)
[συν]τιθέναι 5 I 9
συστατεῖν 5 III 1
σχέσις 2 15 (?)
σχῆμα 4 III 8; 5 II 8 inf.

τεύχειν 5 VII 7 inf.
τηρεῖν 5 I 7 inf. (?)
τίς (τινός) 1 I 1, 8, 10; II 2; IV 8, 11; 3 I 7; II 6; IV 6; 4 III 3; 5 I 8, 2 inf.; II 15; III 7, 2 inf.; IV 6, 13; V 7 inf.; VI 12 (ἅττα), 8 inf., 6 inf.; VII 12; VIII 3, 8, 13, 14, 4 inf.; IX 5, 7, 15, 17; X 3, 5, 13, 17, 8 inf., 7 inf.; X 17; XI 6, 13, 15
τίς (τίνος) 5 V 1
τοιόσδε 5 X 12
τοιοῦτος 1 II 5; IV 7; 2 14; 3 I 8; 5 VI 4 inf.; VIII 18; IX 2, 11; X 10, 5 inf.; XI 6 inf.
τότε 5 I 9; II 5 inf. (probabiliter falso irreptum), 5 inf. (respondet νῦν), 1 inf. (respondet νῦν); V 2 inf. (respondet νῦν) —
τρόπος 1 IV 6, 10; 3 I 8; 5 VI 1; VII 5; IX 2, 8 inf., 3 inf.; X 18
τυγχάνειν 5 IV 8 inf.

ὑπό c. gen. 5 VII 9 inf.
ὑπολαμβάνειν 5 VII 1
ὑπόληψις 2 13
ὑποπτεύειν 5 VI 3 inf.
[ὑ]ποσημαίνειν 3 II 10
ὑποτάττειν 5 VI 4
ὑποψία 5 VI 17
ὕστερον 5 XI 9 inf. (?)

φαινόμενα (τά) 3 I 5, 9; 4 III 10
φανερός 5 IV 11; VI 9 inf.
φανταστικός 1 I 4, 6; 4 IV 5
φανταστικῶς 5 VI 2
φέρειν 5 I 2 (?); V 13
φάναι 1 II 2; 5 I 6; II 8, 14; VII 6; IX 1 inf.; XI 18
φθόγγος 5 I 3 inf.
φροντίζειν 5 V 4
φυγή 5 VII 8 inf.
φύσις 1 III 1; 5 III 10
φωνή 5 III 5

χαρακτήρ 3 IV 5
χρῆσθαι 5 II 7; III 7; IV 10; VII 10 inf.; X 3 inf.
χρόνος 1 IV 12 (?)

ψευδής 5 VI 4; VIII 11; XI 17
ψεῦδος 5 XI 10

ὦ 5 I 4
ὡς 5 III 3, 4 inf.; 5 V 4 inf.; VI 6 inf.; 5 VIII 10, 6 inf.
ὡσαύτως 5 I 11; VII 3 inf.; X 15
ὥσπερ 3 IV 7; 5 III 3 inf. (?); IX 7, 17
ὡσπερεί XI 5
ὥστε 5 VIII 3 inf.

B. Index nominum.

Notantur *Μητρόδωρος* ter 5 I 4; IV 3; XII 4 et semel *Πρατίνας* (si ut puto, verum vidit Philippson) 5 II 6 inf. Nomina subscriptionis praetermitto.

II. Scriptor Epicureus incertus.

A. Index vocabulorum.

ἀγαθόν 5 XX 6; XXI 9; XXVII 3; XXVIII 9; *Fr. 13
ἀγαθός *Fr. 16
ἀγανακτεῖν 5 IX 2
ἄγειν 5 XXVII 16; *Fr. 19
ἀγών 5 XXV 31
ἀδελφός 5 XV 34; XVI 34; XVII 7; XVIII 17; XX 4; ἀδελφή 5 XIX 4. Cfr. Adnotata
αἴσθησις 5 XI 12
αἰτία *Fr. 20
αἰτιᾶσθαι 5 X 8
ἀκόλουθος 5 XXI 8
ἀκολούθως 5 XVII 34
[ἀλγη]δών 2 III 11
ἀλείφειν 5 VII 29
ἀλήθεια 5 XIII 8 (?)
ἀληθής 4 II 9; 5 XVI 4
ἀληθῶς 5 XV 9
ἁλίσκεσθαι 5 VII 30
ἀλλά 5 X 4; XXII 9, 15; XXIV 16; XXV 13; *Fr. 9; *Fr. 16
ἀλλάττειν 2 III 11
ἄλλος 5 I 8; IV 27; XXIV 2, 9; XXVII 13
ἁμάρτ[— *Fr. 16 et *Fr. 20
ἀμικτί (ἀμεικτεί) 5 XX 2
ἄμοιρος 5 XIII 15
[ἀμφό]τερος (an ἀνφοτ.?) 5 X 3
ἀνακαλεῖν 5 XIII 9
[ἀνα]στρέφειν 5 XXV 12
ἀνατείνειν *Fr. 8
[ἀν]επιστρεψία *Fr. 5
ἀνεπιτηδείως 5 XVIII 14
ἀνήρ 5 IV 7; XII 13; XIX 7; *Fr. 6
ἄνθρωπος 3 7; 5 XVIII 12
ἀνταγωνιστής 4 II 7 (?)
ἀντιγράφειν *Fr. 9
ἀντιτιθέναι *Fr. 9
ἀντιγράφειν *Fr. 9
ἀξίως 5 XVIII 1 (?); XXV 28
ἀόκνως 5 XIX 12
ἀπάγειν *Fr. 32
ἀπαλλάττειν 5 XVII 5
ἀπαξάπας 5 XXVIII
ἀπεῖναι 5 XVI 2
ἀπό 5 XVI 10; XXIV 9, 12; XXVII 26
ἀποδεικνύναι 5 XV 8 (?)
ἀπολαμβάνειν 5 XIV 11
ἀπολείπειν 5 XXI 15
ἀποσυνιστάναι 5 XV 5
ἀρετή 5 XIV 9
ἄριστος 5 XVIII 2
ἀρρη[τ— 5 I 12
ἀρρωστία 5 XVI 13
ἄρρωστος 5 XVIII 32
ἀσπαστῶς 5 XII 11 (?)
ἀσχολία 5 XXVIII 14
αὐτάρκης 5 XXII 3
αὐτός 4 II 6; 5 I 3, 4, 11, 12; IV 3, 4; VI 4; IX 7; X 7, 8; XI 1, 10, 11; XIII 8; XIV 9; XV 4, 5, 9; XVII 11, 30; XVIII 9; XIX 3, 5, 7, 13; XX 6, 15; XXI 10, 13; XXII 10 (coniect.); XXIV 15; XXV 7, 13; XXVI 8, 9, 13; XXVII 4, 8, 16; *Fr. 9; *Fr. 13; *Fr. 16; *Fr. 18; *Fr. 26; *Fr. 27; *Fr. 29; *Fr. 30; *Fr. 31
αὑτοῦ (cfr. ἑαυτοῦ) 5 XXI 1; fort. *Fr. 6
ἀφικνεῖσθαι 5 XXIII 1
ἄφωνος *Fr. 8

βέβαιος 5 XI 3
βίος 5 I 25
βλέπειν 5 XI 12
βούλεσθαι 5 XVII 3, 10

γέ 5 IV 5; VIII 7; XIV 6; XX 12
γίνεσθαι 2 I 9; 5 XV 12 (γειν.); XVIII 6; XXV 7, 10, 29; *Fr. 9
γινώσκειν 5 X 2; XXII 13
γνώριμος 5 XXI 5
γράμμα 5 XXV 16
γράφειν 3 6; 5 IV 24; V 1; X 5, 6; XI 8 (bis); XIII 12, 16; XV 3; XVI 15; XVII 2; XXI 12; XXIV 4, 14; XXV 34; fort. latet in v. 35 c. XXV; XXVI 12; XXVII 11; *Fr. 6; *Fr. 22; *Fr. 29; *Fr. 30
γραφεύς (an [συγ]γραφεύς?) Fr. 27
γραφίς *Fr. 27 (?)

δεῖν 5 VI 7; XV 11
δεῖπνον 5 XVIII 7
δέχεσθαι 5 I 5
δή 5 VIII 13; XVIII 8; XXI 4, 16; XXII 15
δῆλος 2 I 8
δηλοῦν 5 VI 6
διά c. gen. 5 XI 7; XII 8; XV 6, 7, 10, 11; XIX 6; XXVIII 8 — c. accus. XII 2; XXVII 13 — c. incerto casu *Fr. 12; *Fr. 26 (?)
διαγωγή *Fr. 12
διάθεσις 5 IV 6
διαθήκη 5 XXVIII 14
διακεῖσθαι 5 XII 6
διαλεκτικός 5 XXV 8
διανόημα *Fr. 25
διασαφεῖν 5 XV 14
διαστρέφειν 5 I 4
διατείνειν *Fr. 5
διατελεῖν 5 XXVII 6
δι[άτονος] 5 XIII 3
διατρέπειν 5 I 11
διατρίβειν 5 XXV 6
διατριβή 5 XIX 9
διάτριψις 5 III 25 (?)
διαφορεῖν *Fr. 16
διδόναι *Fr 19 (?)
δικαιοσύνηι 5 X 2
δίκη 5 XXVIII 7
διότι 5 V 5
δοκεῖν 1 b) 3; 5 XXV 8
δύνασθαι 3 8; 5 XI 6

ἑαυτοῦ (cfr. αὑτοῦ) 5 XXIV 11; XXVII 15; *Fr. 9; *Fr. 10 II
ἐγκαταλείπειν (ἐνκαταλείπειν) 5 XXI 3
ἐγώ 1 b) 3 (?); 5 IV 5, 22; V 2; VIII 2; IX 4; XI 9; XII 7, 11; XIV 10, 15; XV 4, 10, 11; XVI 3; XVII 5, 9; XVIII 10; XX 4; XXI 6; XXIII 2, 7; XXIII 7, 8, 12, 13, 15; XXV 28; XXVII 34; *Fr. 19; *Fr. 10 I
εἰ 5 XVII 2, 9, 13; XXIII 7
εἰδέναι 5 IX 11; XIV 15; XVI 17; XXIII 11
εἰκο[— 5 XX 31
εἶναι 1 a) 4, 5; b) 4, 5; 2 II 13; 3 10; 5 XI 27; XV 8 (?); XVII 8, 32; XX 1; XXVIII 5; *Fr. 8
εἰς 5 XVIII 10, 12; XIX 4, 12; XXIII 1; XXV 26, 30
εἰσβάλλειν 5 XIX 11; *Fr. 24
εἴτε 5 XV 30 (locus mutilus); XXVII 11 (fort. sine responsione)
εἰωθέναι 5 XVIII 5; *Fr. 8
ἐκ 5 I 9; XII 4; XXV 4, 8, 11; XXVI 9; *Fr. 27
ἕκαστος 5 II 3; XI 10; XXIV 6; XXVIII 31
ἑκάτερος 5 XII 6
ἐκβολή (ἐγβολή) 5 XIII 4
ἐκεῖ 5 XXIII 4 (καὶ ἐκεῖ)
ἐκεῖνος 3 11; 5 IV 6; XV 2, 10 (κἀκείνοις), 11; XVIII 9; XIX 1
ἔκλειψις 5 XVII 11
ἐκμαρτυρεῖν 5 XX 5
ἐκπολυωρεῖν 5 XXII 2
ἔκτος 5 XXVII 9 (?)
ἐκφορά 5 XVII 3
ἐκχω[ρ— 5 XIV 1
ἐλεύθερος 5 XIX 9
ἐλλείπειν *Fr. 13
ἐλπίς *Fr. 7
ἐμαυτοῦ 5 XVI 7

ἐμός *Fr. 21
ἔμπροσθεν 5 XX 13; XXIII 10
ἐμφαίνειν 5 XIX 10
ἐν 5 IV 11; IX 4; XIV 13; XVI 14; XX 6; XXI 10; XXV 4, 11, 26; XXVI 14; XXVIII 14 (coniectura); *Fr. 6; *Fr. 16; *Fr. 18
ἐνεργεῖν 5 XIV 12
ἔννοια 5 XIII 11
ἐνοικιολογ[— 5 VIII 4
ἔντευξις 5 XIII 12; XIV 2
ἐξάγειν *Fr. 8
ἐπα[— — — —γ]μενοι 5 I 3
ἐπάγειν *Fr. 20
ἐπαισθάνεσθαι 5 XXI 10
ἐπειδάν 5 XXIV 1
ἐπί c. gen. 5 XXIV 14; XXV 31; XXVIII 3 — c. dat. 5 I 2; XVI 6; XVIII 6; XXV 15; *Fr. 9 — c. acc. 5 VII 10 (ἐπὶ πλέον); *Fr. 20 — fort. c. gen. *Fr. 29
ἐπιβάλλειν 5 VII 11
ἐπιδέξιος 5 XXIV 6
ἐπιεικής 5 XIX 10
ἐπιζητεῖν 5 XVII 33; XX 3; XXI 6
ἐπιζήτησις 5 XXI 1
ἐπικελεύειν 5 XXVII 16 (?)
ἐπιλαμπρύνειν 5 XVIII 3
ἐπιμελεῖσθαι (non ἐπιμέλεσθαι ut videtur) 5 XVII 4, 35
ἐπιμέλεια 5 XIX 14
ἐπιμιμνήσκεσθαι 5 IV 23
ἐπιπλήττειν 5 XXVII 14
ἐπισ[— 5 XV 29; *Fr. 28
ἐπισημαίνειν 5 XXVII 7
ἐπισημασία 5 XXVIII 13
ἐπιστ[— *Fr. 10 II
ἐπιστέλλειν *Fr. 22; fort. latet in *Fr. 24
ἐπιστολή 4 II 5; 5 X 4; XIV 27; XV 6; *Fr. 9
[ἐπισ]τόλιον *Fr. 6
ἐπιφέρειν 5 XXV 3
ἐπιφωνεῖν 5 XXV 14
ἔργον 5 XX 8
ἐριστικός 5 XXV 6
ἔσχατος 5 XIV 2
ἕτερος 5 XX 12
ἔτι 5 I 7; XVIII 15; XIX 8, 12
εὖ 5 IX 11; XVIII 8 (?); XXIII 7, 11
εὐεργεσία 5 XII 8 (?)
εὐήνιος *Fr 7
εὐλαβής 5 XIX 7
εὔλογος 5 XXVIII 11
εὐμενής 5 XXIV 10
εὐχαριστία *Fr. 32
εὐχρη[— 5 VII 12
ἐφιέναι 5 XVIII 7
ἔχειν 5 IX 5, 6; XIII 8; XVI 11; XXI 11, 14; XXII 5; XXVII 4, 12

Ζεύς 5 XXVI 6 (?)
ζῆν 5 XXVII 6

ἤ vel 4 II 12; 5 I 5, 6, 8; XXV 5
ἦθος 5 XXIV 5
ἥκειν 5 XXIII 15 (?)
ἥκιστα 5 IX 12
ἡλικία 5 XXII 5
ἡμέρα 5 XXVII 7
ἡμέτερος 5 XVIII 10; XIX 1
ἡττᾶσθαι 5 XX 11; XXVII 1

θεραπε[— 5 XXIII 28
θέσις 5 VIII 11
θεῖος *Fr. 11 — superlat. 5 XII 13
θεός 5 XVI 7; *Fr. 20
θεωρεῖν Fr. 1 a) 1

ἴδιος 5 XV 3 (ἰδίαι adverbialiter)
ἰδιώτης 5 XVI 35
ἱκανός 5 X 1; XV 4; XXVI 12
ἱστάναι 5 XXVII 28 (?)
ἴσως 5 XI 29

καθάπερ 4 I 8; 5 XV 2; XVII 5
καθήκειν 5 XXVIII 6
καθιστάναι 5 VI 9
καίπερ 5 XIX 36
καιρός 5 I 8; XVI 15; XVII 15
κακία 5 XX 9
κακός 5 XVII 8
καλεῖν 5 XXV 5, 9
κατά c. accus. 5 IX 4 (?); XI 11; XVI 3; XX 14, 32 (?), 35; XXII 1; XXV 36; XXVII 3; *Fr. 7; *Fr. 24

κατακολουθεῖν (an καὶ ἀκολ.?) 5 XIV 14
καταλαμβάνειν 5 XXIII 4
κατασκευάζειν 5 XXIV 10
καταλέγειν 5 XVIII 16 (?)
καταστρέφειν 5 XXVI 17; *Fr. 13
καταστροφή 5 XI 28
κατέχειν 5 I 10; XVI 13
καταχωρίζειν 5 XXVIII 5
κενοδοξία 5 I 10
κέρδος 5 XX 34
κηδεμονία 5 XXII 14
κίνδυνος *Fr. 6
κίνησις 5 XIV 12
κοινός 5 X 3; XV 3 (κοινῆι adverbialiter)
κομίζειν 5 XXV 25
κράτιστος 5 XII 12; XIII 6; XX 3
κοσμίδιον 5 VIII 10
κυβερνᾶν 5 XXII 4
κύριος *Fr. 6
—]κωλύειν *Fr. 21

λαμπρός 5 IV 27
λαμβάνειν 5 XIII 11; XVI 14; XXI 8; *Fr. 11
λανθάνειν 5 XVII 29 (?)
λέγειν 5 I 2; XVII 6; *Fr. 32
—]λείπειν *Fr. 7
λήκυθος *Fr. 11
λιπαρός *Fr. 14
λογίζεσθαι 5 XVI 12
λόγος 5 XI 4; XVII 30; XXII 1; XXV 5; XXVII 3; *Fr. 21
λοιδορεῖν *Fr. 28
λοιπός 5 V 4; XX 1; XXIII 6, 12; *Fr. 18
λύειν 5 III 39

μά 5 XVI 6
[μακ]αριότης 3 9
μάλα comp. 5 XVI 8 — superl. 5 XIV 11; XV 7; XXV 10; *Fr. 24
μάμμη 5 XXIII 8
μαραίνειν *Fr. 13 (?)
μέγας 2 III 9; XXIII 13 — comp. 5 I 9
μειράκιον 5 XXVI 5
μεμψιμορία 5 XX 10
μέντοι 5 XXV 8
μέρος 5 VIII 5
μετά c. acc. 5 XXIV 1; c. gen. — si recte μετά restitui — 5 XXV 25
μετάδοσις 3 5
μέτριος 5 XIX 8
μέχρι 5 XXII 3
μηδέ 5 XIII 13; *Fr. 5
μηδε[— 5 III 31
μηδέποτε 5 XIII 10
μικρός 5 XX 13
μιμνήσκεσθαι 5 XX 13; XXVIII 7
[μ]νημ[— 5 XXVIII 1
μνημονεύειν 5 I 7
μόνος *Fr. 33; fort. in *Fr. 28
μόνον 5 XXII 9, 12; XXIV 12

—]νοεῖν *Fr. 15
—]ονόησις *Fr. 4 I (?)
νο[μ— 4 II 8
νῦν 5 IX 9; XVI 12

ὅδε 5 XVI 16; *Fr. 24
ὅθεν *Fr. 6
οἰκεῖος 5 IV 4; XIV 11; *Fr. 4 I
οἰκειότης 5 XXI 7
οἰκία 1 a) 4; 2 I 10 (?)
οἷος 5 XXI 16 (?)
ὀκνου[— 5 VI 25
ὀλίγος 5 VIII 12
ὅλος 4 II 13; 5 XXII 14; XXVI 6; *Fr. 4 I
ὅλως 5 XXIV 4
ὁμιλία 5 XXIV 7
ὁμογνωμονεῖν 5 XX 2
ὅμοιος 5 XXI 2
ὁμώνυμος 5 XV 34; XXII 8
[ὁπό]σος 5 XXV 35
ὁρᾶν 5 XVIII 13
ὀργή 5 VI 8 (?)
ὀρθῶς 5 I 6; V 5; XVI 11
ὅς 3 9; 5 I 2; VIII 13; XIV 10; XV 7; XVI 10; XVII 3, 10 (ἀφ᾽ οὗ), 12, 30; XIX 6; XX 12; XXII 7; XXIV 13; XXVI 14; XXVII 4, 13

ὅσος 2 III 9; 5 XXII 3
ὅσπερ 5 XXV 13; XXVII 10
ὅστις 5 XXVII 25 (?) ὁστισοῦν 2 I 4
ὅταν 5 VI 11 (?)
ὅτι 5 IX 11 (οἶδ' ὅτι); XXIII 12, 14; 2 I 5
οὐδέ 5 IV 2; XVI 13; XXIII 34 (?); *Fr. 28
οὐδείς 4 II 8; 5 X 6
οὐθείς 5 X 8; XVI 14; XX 14
οὖν 5 XIV 16 (μὲν οὖν); XV 4 (μὲν οὖν); XXI 4 (μὲν οὖν δή)
οὗτος 2 II 13; 5 XI 13; XIV 5; XXI 4; XXIII 14; XXVII 9, 11; *Fr. 4 I (bis); *Fr. 9; *Fr. 12
οὕτω [— *Fr. 8
οὕτως 5 V 3 (?)

πάθημα *Fr. 19 (?)
πάθος 5 I 9; XVI 14; XXI 1, 2, 8; XXIV 5
πάπας 5 XXIII 9
παρά c. gen. 4 II 6; 5 XI 13; XXI 13 — c. dat. *Fr. 11 — c. incerto casu 5 VI 4
παραγίνεσθαι 5 XXII 6
παραγράφειν 5 XVII 12
παράδειγμα 5 XXVI 7
παρακολουθεῖν 5 XII 3
παραζευγνύναι *Fr. 13
παραπλήσιον adv. 5 XIX 4 — incert. utrum adiectiv. an adv. 2 III 8; 5 VI 9
παραπλησίως 5 IV 28
[παρα]σκευή 5 XVIII 4
παρατιθέναι 5 X 12
παραφεύγειν 5 XII 10
παρεῖναι 5 I 13; XXI 5 (?)
παρέχειν 5 XVII 8
παρρησία 5 XXV 30
πᾶς 5 XV 9; XIX 1, 8; XX 10; XXI 10, 12; XXII 1, 11; XXIII 9, 13, 14; XXVI 4; XXVIII 7; *Fr. 27
πατήρ 5 XXI 31, 34; XXII 8
πείθειν 5 XXIII 10, 14
πενία 5 XII 10 (si recte locum restitui)
περί c. gen. 5 X 5; XI 6; XVI 10, 12; XVII 1, 10; XXIV 2; XXV 14, 30; *Fr. 10 I — c. accus. 5 IX 2; XI 10; XVIII 2, 4; XIX 13 — c. incerto casu 3 3; 5 XVI 30
περιφορά 5 XIX 10 (?)
πιέζειν 5 XXV 28
πίστις *Fr. 20
πλήρης 5 XIX 11
πλεονεκτεῖν 5 V 6
πνεῦμα 5 XIII 4
ποιεῖν 1 a) 3 (ποεῖν); 5 XV 5; XXIII 7; XXIV 3; *Fr. 7
ποικίλος (ἡ ποικίλη Στοά) 5 XXIV 12
πολιτικός *Fr. 34 (ter)
[πολλοσ]τημόριον 3 10 ratio paleographica hoc potius rogat quam ὀλιγοστημόριον
πολύς 5 XV 13; XXIII 31; XXV 10; XXVII 27; *Fr. 9; *Fr. 29; comparat. πλέων: 5 VII 10; XXVIII 10 — πλείων: 5 X 6; XII 4; XVII 14
πόθος 5 XXI 2
ποτέ 5 XX 31(?); XXVII 13
πραγμ[— *Fr. 17
πρᾶγμα *Fr. 9; Fr. 19
πράττειν 5 VII 9; XVII 3, 9; XIX 5; XXVI 5
προάγειν 5 XXII 12
προβαίνειν 5 XI 27; XXIV 35; *Fr. 34
πρόδηλος 5 XV 7
προειπεῖν 5 XXIV 36
πρόεσις 5 XIII 6
πρόθυμον (τό) 5 XVIII 9
προπίπτειν 5 IV 7; XIV 8
πρός c. accus. 4 II 11; 5 II 8; III 21 (?); IV 31; VIII 12; X 3; XII 6, 12; XV 12; XVII 11; XVIII 12; XX 1, 9; XXII 4, 7; XXIV 6, 11, 15; XXVII 4; *Fr. 9
προσαύξειν 5 XVIII 13 (?)
προσέρχεσθαι 5 XII 10

προσέτι 5 XIX 2
προσέχειν 5 XVI 27
προσήκειν 2 IV 8
προσλαμβάνειν 3 4 (?)
πρόσοδος 5 XII 9 (?)
προστιθένει 5 XXVI 15
πρῶτον adv. vel adiect. 5 V 7
προφ[— 5 XII 2

ῥητορικός 5 XXV 4
ῥυθμός 5 XVIII 13

σεαυτοῦ *Fr. 24; 5 XXII 4
σέβεσθαι 5 XXII 10 (?)
σεμνῶς 5 XII 5
σημειοῦν 5 IV 5; XIV 9
σκο[— *28
σπουδαῖος 4 I 10 (?)
σπουδή 5 XI 10
στοά (ἡ ποικίλη Στοά) 5 XXIV 13
στοιχειοῦν *Fr. 17
σύ 5 IV 3, 11 (?); V 3; XV (coniect.) 10, 11; XVI 3; XVII 5; XXIII 7, 8, 13; XXV 28; XXVII 34; Fr. 1 b) (?) 3 *Fr. 11
συκοφάντης 5 XV 8
σύμβιος 5 XXII 25
συμπαθής (συνπαθής) 5 XIII 14 — superlat. 5 XIII 4
σύμπας (fort. σύνπας) 5 XXV 31
συμπλεῖν (συνπλεῖν) 5 IV 26
συμφέρον (τό) 5 XV 11 (verisimilius in pap. extat συνφ. quam συμφ.)
συμφορά (συνφορά an fuerit σύνφορα?) *Fr. 9
συναναγκάζειν 5 XVIII 4
[συναν]αστροφή 5 XXVI 10 (si locus recte suppletus)
συνάπτειν 5 XX 16
[συ]ναυξειν 5 XVIII 11
συνεῖναι 5 XXI 1
συνέχειν 5 XVI 10
συνεχής comparat. 5 XVI 8
συνορᾶν *Fr. 20
συντελεῖν 5 XIX 2
συντείνειν 5 XIII 5 (?); XVI 9
συντρέφειν 5 XXII 10

σφόδρα 5 XII 5
σφοδρός 5 XI 22
σωμα[2 I 11

—]ταξις *Fr. 25
τάττειν 5 XVIII 1, 8 (si recte supplevi)
τείνειν *Fr. 21
τελετή 5 XXVII 15
τελευτ[— 5 IX 25
τελευτᾶν 5 XIV 3; XVII 32; XIX 13; XXI 3; XXVI 3; XXVIII 10; fort. in *Fr. 29
τελευτή 5 XXV 15
τέλος 5 XXII 12
—]τέρψις 5 XXVII 26
τέχνη 5 XV 10
τηλικοῦτος 5 XVIII 6; *Fr. 11
τιθέναι 2 I 2
τιμή 5 XXVII 4 et fort. 5 XIV 13 (an μνήμη?)
τίς (τινός) 5 VIII 9, 11; XVI 11; XVII 2, 9, 13; XXI 2; XXV 1; XXVII 13
τοιοῦτος 5 VIII 9; XVII 36; XVIII 15; XX 9; XXIV 5 XXVIII 6;
τοσοῦτος 5 XX 8
τότε 5 XIII 12
—]τρέφειν *Fr. 12
τρίτος 5 XXV 12; XXVII 29
τρόπος 5 XXII 2, 14; *Fr. 15; *Fr. 16; *Fr. 27
τυγχάνειν 5 I 1; XII 10

ὑγιαίνειν 5 XVI 6; XXIII 1, 5, 7
ὑπέρ c. gen. 5 XXIV 13 — c. acc. *Fr. 11
ὑπερβολή 5 XX 32
ὑπερηφάνως *Fr. 8
ὑπό c. gen. 5 XX 8; XXI 4, 6; XXII 10, 15; XXV 28

φαίνειν 5 IV 10; XVII 13, 14; *Fr. 18; *Fr. 31
φαῦλος 5 IV 1
φανερός 5 XI 26
φάναι 5 V 2; XVII 5; XXV 35; XXVI 13; *Fr. 7; *Fr. 34
φέρειν 5 XXI 16; *Fr. 15
φιλανθρωπία 5 XXI 13

φιλεῖν 5 XX II9; XXIII 13
φιλολόγος *Fr. 10 I
φίλος 5 V 4; XVI 2; XXIII 6; XXIV 3; XXVIII 8; *Fr. 4 I — superlat. 5 XII 13 coniect.; XIII 7; *Fr. 22
φιλοσοφία 5 XXVI 6; *Fr. 5
φιλόσοφος Fr. 4 I 9 (?); XXIV 9; XXV 2; XXVII 14
φροντίζειν Fr. 5 V 6; XVII 2
φροντίς 5 XVI 1, 9; XVII 9
φύειν 2 I 6; 5 VI 40
φυσικός 5 XXV 11
φύσις 1 b) 5; 5 IX 6; XIV 10; XX 6; XXV 11
φωνή 5 XIII 6
χαλκός 5 VIII 12
χαρακτήρ 5 XVIII 15; XXV 12
χάρις 5 XXI 11
χορηγεῖν 5 VI 6 (?)
χρεία 5 XVII 14
χρῆσθαι 5 XXIV 7
χρήσιμος 5 XXII 1
χρόνος 5 XII 5; XIII 10
χωρίς *Fr. 7

ψεῦδος 4 II 14

ὡς 5 XIII 7; XV 9 (*ὡς ἀληθῶς*); XVI 5, 12; XIX 11
ὥσπερ 5 IX 11; XV 13; XX 12; XXIII 10
ὥστε 5 XXIV; *Fr. 8; *Fr. 11

B. Index Nominum.

Ἀθήναιος discipulus Polyaeni 5 XXII 5

Ἀπολλόδωρος hucusque ignotus, fortasse Pythoclis frater 5 XVII 1, 7

Ἀγά[ξαρ]χος (si recte nomen reposui: an Ἀμυνόμαχος?) sodalis Epicureus 5 XXV 32

Ἀριστόβουλος 5 XV 12; fort. occurrit in 2 II 14

Ἀριστώνυμος fort. magistratus athen. a. 293/92 (Beloch) *Fr. 14

Ἀρχ[. . .]ω[— (Ἀρχεφῶν?) sodalis Epicureus 5 XXV 33

Βατίς *Fr. 29

Δημοκλῆς magistratus athen. a. 278/7 5 XXVIII 3 (Beloch)

Διοκλῆς magistratus athen. a. 288/7 5 XXV 32: memorabilis scriptoris nota: ἐπὶ [τρ]ίτου Διοκλ. cfr. Adnotata

Διότιμος (fortasse philosophus Democriteus) a Pythocle oppugnatur 5 XXVI 11

Ἐπίκουρος 3 3; 4 II 11; 5 II 8; IV 16, 25; XII 8; XXIII 2; XXIV 1, 14; XXV 25; XXVII 5; *Fr. 5; *Fr. 8; *Fr. 21

Ἡρα[κλ— 5 III 21

Θεμίστα 5 VIII 8; prob. in *Fr. 17; fort. 5 IX 27

Ἰδομενεύς 5 IV 25, 31; VIII 13; fort. occurrit in 5 IX 10

Κτήσιππος 5 XXIII 3

Κωλώτης 5 XXVII 24; XXVIII 4; reponunt Phi et Wil in 5 XXIV 1

Κυζικηνός —]νει Κυζ[ικηνῶι 5 XII 28

Λάμψακος 5 XXIII 1; XXV 26

Λεοντεύς 5 I 19; IV 24; IX 13; X 7; fort. XIX 3; XXIV 16

Λεόντιον 5 XXV 36

Μαγνησία (ἡ) 5 XXV 27

Μάτρων 5 XXIII 9

Μεταγειτνιών mensis 5 XXVII 8

Μητρόδωρος 4 II 12; 5 XII 7; XXVIII 2; *Fr. 29

Μῦς *Fr. 28

Νικοκλῆς 5 XXV 14

Πολύαινος 5 XXIV 8, 35; XXVI 8, 14, 29; *Fr. 28 3 habuit filium omonymum cuius mentio fit in 5 XXII 6

Πυθοκλῆς 1 a 5 (= *Fr. 23); 1 b 2 (= *Fr. 11); 5 III 5; XVIII 1; XXIII 2; *Fr. 14

Στοά (οἱ ἀπὸ τῆς ποικίλης Στ.) 5 XXIV 12

Φίλιππος magistratus athen. a. 292/1 (Beloch) 5 XXIV 15

Μ[. . . .]αι 5 XXV 27 urbs τῆς Μαγνησίας notatur

—]κελον 5 V 1

—]νει Κυζ[ικηνῶι] 5 XXII 28

Μν[α]σ[. . . .]ν 5 XIX 3 feminam Epicureae fidei addictam

—]δωρον *Fr. 22

Μεντορίδης frater Metrodori maior natu occurrit fort. in 5 XIV 3 (de Leonteo quoque cogitari potest)

Philodemi de Epicuro Lib. II

A. Index vocabulorum.

ἀδελφός **6** V 3
ἀδικία **6** II
αἵρεσις **6** IV 6
ἀλλά **6** IV 3, 9
ἄλλως **6** II 12
ἀλογία **6** IV 10
ἀναίρεσις **6** III 7
ἀναστέλλειν **6** II 1 (?)
ἀνήρ *Fr. **1** 2; **6** II 12
ἀπό **6** IV 4
ἀπόδειξις **6** III 8 (?)
ἀστρολογογεωμέτρης **6** III 1
αὖ **6** V 1
αὐτός **6** II 8; IV 8, 13; V 1
ἀναπνεῖν **6** IV 14

βίος **6** II 8
βλασφημία **6** IV 7

γραφή **6** II 7
γυμνασιαρχεῖν **6** II 11

δή **6** V 6 (καὶ δὴ γάρ)
διά c. accus. **6** V 1
δυσχεραίνειν **6** III 10

ἑαυτοῦ **6** IV 6; V 13
ἐγώ *Fr. **1** 6
εἰς **6** IV 2
εἰσέτι **6** V 7
ἐνδεῖσθαι **6** V 8
ἐξιέναι **6** IV 1
ἐξουσία **6** II 9
ἔξωθεν **6** V 10 (οἱ ἔξωθεν)
ἐπί c. gen. *Fr. **1** 7 — c. accus. **6** III 11
ἐπιμειγνύναι **6** V 8
ἔτι *Fr. 1 2

ζηλοτυπία **6** V 3

ἤ **6** II 10, 11
ἡγεῖσθαι **6** II 6
ἤδη **6** V 12

ἴδιος **6** IV 4

καθάπερ **6** II 6
κατά c. accus. **6** II 5

λαλεῖν **6** V 10
λόγος **6** IV 9
λύττα **6** IV 13 (?)

μάλα compar. **6** IV 10
μανία **6** IV 11
μαρτυρεῖν **6** II 8
μεθοδεύειν **6** IV 9
μετέρχεσθαι **6** IV 8
μοναρχεῖν **6** II 10

νέος **6** V 7; compar. **6** V 2
νῦν *Fr. 1 2

οὐδέ **6** IV 3, 4, 5
οὔτε **6** II 9
ὅλος **6** IV 7
ὅλως **6** V 14
ὁμόσε **6** II 3
ὅς **6** IV 9
ὅτε **6** V 12
ὄχλος **6** II 10

παρακοπή **6** V 5
παριστάναι **6** II 7; III 2
πᾶς **6** II 8; IV 1

περί *Fr. 1 3 c. gen, 6 III 1, 6 — c. accus. 6 III 4
πημαίνειν 6 IV 2
ποιεῖν *Fr. 1 5
πονηρός 6 III 9
πόρρω (πώρρω) compar. 6 III 5
προβαίνειν 6 III 6
πρός c. accus. 6 II 4; V 2, 14

σάρξ 6 IV 2 (εἰς σάρκα *ad vivum*)
σκοπεῖν *Fr. 1 1
σοφιστής 6 V 11
συμμολύνειν (συνμολύνειν) 6 IV 5
σύμφυτος 6 IV 4
συναισθάνεσθαι 6 IV 12
σύστασις 6 V 7

ταραχή 6 IV 4
τιμωρία 6 II 4

τίς (τινός) 6 II 2; III 1 (Κυζικηνός τις ἀστρολ.); V 10 (τινὲς τῶν σοφιστῶν)
τρέπειν 6 V 5
τρόπος 6 II 3

ὑπό c. gen. 6 II 9

φαίνειν 6 III 10
φιλόσοφος 6 II 5

χωρεῖν 6 II 4

μελη[. . .]ν 6 IV 6
ἐπεκα[— (an ἐπεκ[ρ]α[— ?) 6 IV 11
κατ[. . . .]τήσα⟨ς⟩ 6 V 13
. . . . .]ούσης 6 IV 13
—]φρόνως 6 V 1

B. Index nominum.

Ἰδομενεύς 6 III 4
Κυζικηνός (ἀστρολογογεωμέτρης τις) 6 III 1 ab Epicuro impugnatus
Λεοντεύς 6 III 5
Νικίας magistratus athen. a. 296/5 *Fr. 1 7
Ξενοφάνης Colophonius philosophus ab Epicuro impugnatus 6 III 8

Philodemi de Epicuro.

A. Index vocabulorum.

ἀγαθόν (τό) **9** I 16 (?)
ἀγαθός superl. **8** I 4 (αἱ ἄρισται καὶ μακαριστόταται φύσεις de dis dictum)
ἀεί **6** I 16 **9** I 21
αἰτία **8** II 23
αἴτιος superl. **6** III 9 (cit. ex Menandro) (?)
ἀκολουθεῖν **8** II 26
ἀκριβῶς **8** II 12
ἄκρος **6** II 7; superl. **6** III 13 (?)
ἀλλά **8** I 15
ἀλλήλων **9** I 21
ἄλλος **8** I 7
ἁμαρτωλός **9** II 11
ἀνήρ **9** I 10
ἄνθρωπος **6** III 7
ἀντιτρέφειν **9** I 11
ἄξιος **7** III 12
ἅπας **8** I 8; fort. in **6** III 8
ἀπό **5** 10; **9** I 11
ἀπολείπειν **6** II 18
ἄρα fort. in **6** III 6
ἄ[ρ(α)] **6** II 15 (?)
ἀρχή **6** III 16; **9** I 19 (?)
ἀσφάλεια **6** III 14 (?)
αὐτός **6** II 9; **8** I 6, II 20, 22; **9** II 4
ἀφροδίσιος **5** 9
ἀφυσιολόγητος **8** I 14
ἅπτειν **6** III 4

βίος **6** II 7; **9** I 20 (?)

γαλήνη **9** I 12
γέ **8** I 7
γελᾶν **8** I 6
γίγνεσθαι **6** III 2
γνήσιος **6** I 13

δημαγωγεῖν **8** I 12
δημαγωγία **8** I 15
διά **8** II 13 — c. accus. **8** I 2
διαμωκᾶσθαι (?) **6** I 15
δίδαγμα **6** I 5
διώκειν **6** I 11; II 8
δύναμις **9** I 19
δύνασθαι **6** II 3

ἑαυτοῦ **8** I 11 (bis), 20
ἐκλείπειν (ἐγλείπειν) **8** II 10
ἐγώ **6** I 3, 4, 8; III 10; **8** I 18; II 20
εἰ **9** I 10
εἶναι **6** I 4; **7** III 4; **8** II 23
ἐκβολή **2** 8
ἐκεῖνος **7** III 10; **9** II 20
ἐλπίς **6** II 11
ἐν **6** III 17; **8** I 5, 15
ἐναντίος **9** II 19
ἐνεργεῖν **8** I 16
ἐνθένδε **7** III 8, 9 (ἐνθένδε ἢ ἐνθένδε)
ἐξαίσιος **9** I 20
ἔξωθεν **8** I 9 (οἱ ἔξωθεν)
ἔχειν **8** I 5, 12, 18; **9** I 22
ἔξοχος superl. **9** I 9
εὖ **6** II 8; **7** III 18
εὔνοια **8** I 10, 18
ἐπί c. dat. **8** I 20 c. accus. **6** II 7
ἐπιμονή **6** II 13 (?)
εὐκαταφρόνητος **9** II 12
εὐωχεῖν **8** I 6
ἐφιστάναι **6** III 6 (?)

ζῆν **8** II 19

ἤ 7 III 9
ἡδονή 6 II 12 (ἡ κατὰ σάρκα ἡδονή)

θεραπ[8 II 6 (?)
θεωρεῖν 8 II 13

ἴδιος 9 II 22

καθάπερ 8 II 7
καθήκειν 8 I 21
καιρός 6 II 7, 11
καιρίως 6 I 11 (?)
καλεῖν 8 I 6
καλός 9 I 22
κατά c. accus. 6 II 9, 12; 8 I 8; 9 I 22; II 20
καταμανθάνειν 6 I 6 (?)
[κατά]στημα 6 II 16
κενός 8 I 14
κενῶς 6 I 9
κίνδυνος 5 3
κινη[— 3 10
κρίνειν 8 II 11 (?)
κριτής 8 II 20

λαμβάνειν 9 I 8
λέγειν 6 III 16
λῆρος 9 II 3
λογισμός 5 10

μακαρία 6 III 14; 8 I 20; 9 I 14
μακάριος 7 III 17; superl. 8 I 5 (αἱ ἄρισται καὶ μακαριστόταται φύσεις de d i s dictum)
μεγα[λοψυχ]εῖν 6 I 17
μένειν 9 I 16
μετά c. gen. 9 II 14
μέχρι 6 II 17
μιμνήσκεσθαι 8 I 17
μνήμη 6 I 9; 7 III 11; 8 II 21
μόνος 6 III 7
μοχθεῖν 8 I 3
μωκάσθαι 6 I 8

νομίζειν sottop. in Fr. 8 col. II; fort. 9 II 6

οἴεσθαι 9 II 3
οἰκεῖος 8 I 16
οἰκονομία 7 III 6
οἷος 6 II 16 (?)
ὅλος 5 10 (?)
ὁμοῦ 9 II 14
ὀνησιφόρος 6 II 9
ὄντως 9 II 11 (?)
ὅπως 8 I 19
ὅς 6 III 16, 17
ὅσος 6 II 17; 8 I 10
ὅσπερ 6 I 3
ὅτι 6 I 17
οὐθείς 7 III 14
οὖν 6 I 7 (οὐκ ἂν οὖν)
οὔποτε 6 III 13 (?)
οὗτος 6 I 4, 11; 7 III 11; 8 I 13; 9 II 4
ὀφείλειν 6 I 2

πάλαι 9 I 20 (?)
πάλιν 6 I 16
παρά c. dat. 7 III 15
παραγγέλλειν 5 I 12 (?)
παραλείπειν 8 I 9
πᾶς 6 II 6; III 11; 8 I 17; 9 II 13, 15
πάσχειν 9 II 4
περί 8 II 11 — c. gen. 8 II 14 — c. accus. 7 III 6
περιβλέπειν 7 III 15
ποιεῖν 6 I 10
πολύς 7 III 15; compar. 6 III 11; superl. 9 II 22
πρᾶγμα 3 13
πράττειν 8 I 13
πρέπειν 6 I 7
πρός c. accus. 6 I 13; 9 I 21
προσγίνεσθαι 8 II 13
προσποιεῖσθαι 9 II 9
πῶς 7 III 4

σάρξ 6 II 12 (ἡ κατὰ σάρκα ἡδονή)
σαυτοῦ 9 I 14
στομφοῦν 6 II 8
σύ 6 II 15 (?); 9 I 10
σύμβολον 5 4
συμπαθής 6 II 6 (?)
συμπόσιον 5 11
σύμπτωμα 6 III 17
συμφιλοσοφεῖν 8 I 21

συ[γκαθ]αγίζειν **8** I 19
σχεδόν **9** I 23
σώιζειν **6** III 16

ταράττειν **6** III 12
τάραχος **8** I 3
τέλος **6** II 10; III 8
τηρεῖν **6** II 15 (?)
τίς (τίνος) **9** I 20
τρέφειν **6** III 4
τρυφερός **6** III 5
τοιοῦτος **6** I 10

ὑπάρχειν **6** I 3
ὑπό c. gen. **6** II 8
ὕστατος **9** I 13
ὕστερος **6** III 12

φανερῶς **9** II 11
φάναι **6** III 8; **9** II 10
φάσκειν **6** I 17
φιλία **8** II 22
φίλος **8** I 12
φιλοσοφεῖν **9** II 21
φυσικός **6** II 17 (*κατάστημα φυσικόν*)
φυσιολόγος **6** I 14 (?)
φύσις **6** II 10; **8** I 5, 16

χαλεπα[— **6** II 4
χάρις **6** II 14
χρήσιμος **7** III 14
χρῆσθαι **7** II 4
χρηστ[— **7** III 16
χρόνος **6** III 12

ψιλοῦν **6** II 11

ὦ **6** I 7
ὡς **6** I 13; II 10; III 15; **8** I 7

λω[. . .]ασθαι **7** III 7
ὀπ[. . . .]σομένων **7** III 9
π[. . .]ποιο[ῦντ]ας **9** II 20
—]θήσεσθαι **9** II 9
—]άτ[τ]εσθαι **5** 5
κ[. . . . . . .]κοις **6** II 6
—]στάσεως **6** III 3
[. .]ανον **7** III 6
—]κηι **6** II 2
κυ[ρι— **7** III 7
κατασπο[υδ — **3** 9

B. Index nominum.

Ἐπίκουρος **5** 12; **6** I 11, 16; III 10
Λεοντεύς **6** I 7
Μένανδρος **6** III 6
Μητρόδωρος **6** II 16
ἐπὶ Χαρίνου **mag. athen. 291/90 vel 290/89 [Beloch] epistula scripta 5 1**

III. Polystrati Liber Incertus.

A. Index vocabulorum.

ἀγαθόν 3 II a 4; V a 4, 12; VI b 5; VII a 5 et 6; VII b 6
ἄγειν 3 III b 6; VII b 4
ἀεί 3 I a 5; III a 11; IV a 12; VII a 4; fort. XII a 7; XIII b 3
ἀθρόος 3 IV b 5
αἱρεῖν 3 III a 9
αἵρεσις 3 II a 14 (?)
αἰτία 3 I b 4; IX a 8; X a 5, 7; XIII a 5
αἰτιᾶσθαι 3 IX a 7
αἴτιον 3 VI a 10
αἰτιολογεῖν 3 IX a 8 (?)
ἀκολουθεῖν fort. in 3 VI b 10
ἀκούειν 3 X b 9
ἄκρος superl. 3 XI a 5
ἀλγηδών 3 X a 6
ἀλήθεια 3 IX a 7
ἀληθινός 3 II b 5; XIII a 4
ἀλλά 3 II a 7; III a 10; VI b 6; IX a 10
ἄλλος 3 IV a 6; VII a 13; X a 7, 9
ἀλλότριος 3 X a 4, 6; XIII a 8
ἀλυσιτελής 3 IX b 4
ἅμα 3 III a 7; adv. 3 IX a 4; XI a 7
ἀναγκαῖος (ἀνανκαῖος) 3 VI b 2
ἀναίτιος 3 IX a 6
ἀνάμνησις 3 III a 5
ἀνήρ 3 XI b 3
ἄνοια 3 X b 11
ἀντισπᾶν 3 X b 9
ἀπαλλάττειν 3 VII a 2
ἁπανταχόθεν 3 IV a 9
[ἀπά]ντησις 3 IV a 12
ἀπαραβίαστος 3 XII a 5
ἀπατᾶν 3 IX b 3
ἀπό 3 II a 11; III b 13; V a 12; VI a 12; VIII a 4; VIII b 4, fort.; IX a 5; XII a 8 (?); XII b 3
ἀποβαίνειν 3 II a 11; IX a 5; IX b 6
ἀποκλίνειν 3 II a 11
ἀπολαύειν 3 V a 2
ἀπροσδέητος 3 XI a 3
ἀπροσδόκητος 3 V a 1
ἁρμόττειν 3 XI b 4
ἄρχειν (τὰ ἄρχοντα) 3 VIII a 5
ἀρχή 3 X b 7; XII b 6
αὔξειν 3 III b 10; X b 8
αὐτός 3 I b 5; fort. III b 11; IV a 4 bis, 9; V a 3; V b 11; VI a 4, 9; VI b 6; VII a 9; VII b 4; VIII a 3; XI a 5, 7; XII a 7, 8, 9
αὑτοῦ 3 VI a 6; VII a 6, 8

βλέπειν 3 III a 11, 14; VII a 4; VII b 3; XII a 2 (?)

γέ 3 IV b 5; IX a 6
γένεσις 3 VIII b 2
γεννᾶν 3 V a 13
γίνεσθαι 3 I b 5; II a 6; V a 9; VI a 12

δεῖν (τὸ δέον) 3 III a 9; VIII b 8
δεκτικός 3 V a 14
δήποτε 3 IV a 6 (ὃς δήποτε)
διά c. gen. 3 I a 6; II b 1 (?), 3 VIII b 6 — c. accus. 3 II b 6
διαγωγή 3 V a 8 (?)
διαλαμβάνειν 3 XII a 4
διαλόγισις 3 V a 10
διαφόρως 3 XII b 4
διδάσκειν 3 X a 3, 8, 12
διδόναι 3 XI b 6
δόξα 3 III a 8; XII b 2

δύναμις 3 VIII b 7; X a 5
δυνατός 3 VIII b 9; IX a 4
δυσελπιστία 3 VI a 11

ἐγκαταρδεύω (ἐνκατ.) 3 XI a 7
ἐγγίνεσθαι 3 VIII a 8
ἐγγύς comp. 3 VI a 3
ἐγώ 3 XI b 11; XII a 6, 9; fort. in 3 X 9; XI b 11; XII a 6
εἴκειν (τὰ ἐοικότα) 3 II b 4
εἶναι 3 VIII b 3 (τὰ ὄντα); V a 9; IX a 3; fort. X b 4; XI a 3
εἰρηκέναι 3 II a 3
εἰς 3 III a 13; IX b 3; XIII a 4
ἐκ 3 III b 6; V a 4, 9; VIII a 1, 7; VIII b 7; IX b 5; X a 6 (ἐγ), 7; X b 8; XI a 1; XI b 6
ἕκαστος 3 II b 1; III b 5, 7; V a 10; VIII b 4; IX a 5; XII a 2
ἐκεῖνος 3 III b 9; V a 10, 12
ἐκλύειν (ἐγλύειν) 3 V b 3
ἐλαχύς compar. 3 II b 3
ἐμπίπτειν 3 IX b 5
ἐν 3 IV a 12; VI a 10; IX a 11; X a 11; XI a 5; XII a 3; XII b 6
ἐνάργημα 3 IV a 8
ἐνέργημα 3 VII a 10 (?)
ἔννοια 3 III b 4; IV a 5
ἐξετασμός 3 VIII a 5
ἔξωθεν (τὰ ἔξωθεν) 3 X a 4
ἑορτάζειν 3 XIII b 4
[ἐπ]αγωγή 3 VIII b 6
ἐπί c. accus. 3 II a 10; VI a 6, 10; VI b 4; VIII a 5; VIII b 3, 6(?), 8; IX a 5, 10; X a 9
[ἐπ]αύξειν 3 III b 11
ἐπαύξησις 3 III b 8
ἐπιβολή 3 IV a 13; IV b 6
ἐπιθυμία 3 IX b 4; X a 3
ἐπινοεῖν 3 XII b 5
ἐπισημαίνειν 3 VIII a 3
ἐπισπασμός 3 XII a 8
ἐπίστασθαι 3 III b 2
ἐραστής 3 II b 5
ἐργάζεσθαι 3 IV a 11
ἔργον 3 IV a 5; X b 4; XI a 3
ἔρχεσθαι 3 III a 2

ἔτι 3 XIII b 5
εὐδαιμονία 3 XI a 4
εὐεργέτης 3 II a 4
εὐετηρία 3 XIII b 2
εὑρίσκειν 3 II a 8; II b 6; III a 9 IV b 3
εὐτονία 3 III a 1 (?)
εὐφραίνειν 3 II a 2 (?); IV a 9
εὐχαριστία 3 III b 13
ἐφάπτειν 3 VI b 7
ἐφικνεῖσθαι 3 II a 7
ἔφοδος 3 VIII a 6
ἔχειν 3 IX a 8; —]έχειν 3 III 8

ζηλοῦν 3 V b 6; VI a 6; XI a 4
ζηλωτής 3 III a 4
ζῆν 3 XI b 5
ζητεῖν 3 VII a 8; XII a 5

ἤ 3 I b 5; IV b 4, 5; X a 4; XIII a 5
ἥκειν 3 IV a 10
ἡμέρα 3 I b 2; IV b 2
ἡμέτερος 3 IV b 7; V a 8
ἥττων 3 II b 7

θεῖος 3 IV b 9; VII a 12
θέσις V a 11
θεωρεῖν 3 VIII b 8
θεωρία 3 VIII b 4

ἴδιος 3 IV a 11, 14; IV b 3

καθάπερ 3 XII b 5
καθηγεμών 3 VII b 5
καθήκειν 3 I b 2; XIII b 3
καθό 3 II a 3; VII a 3
καθόλου 3 XII b 6
καιρός 3 IV a 6, 12
καλός V a 5; 3 X a 11; XIII b 4; adverb. fort. in 3 IV b 13; X a 13; XIII a 6
κατά c. accus. 3 III a 1(?), 3; IV a 7, 12; IV b 5; VII a 7, 9; VIII b 5; IX a 7, 11; X b 3, 6; XI b 3; XIII b 2, 4
καταζῆν 3 XI a 5
καταλείπειν 3 VII b 9
κενός 3 XII a 10

κίνησις 3 Vb 5
κρίσις 3 VIIIa 6; VIIIb 6
κτᾶσθαι 3 IIIb 4; VIIIa 2; XIa 8
κτίστης 3 IVb 8
κύριος superl. 3 Ib 3; VIIIa 13 (?); XIb 8 (?)

λαμβάνειν 3 VIIa 3 XIIb 2
λανθάνειν 3 Va 12 (fort. interpol.)
—]λέγειν 3 Ib 6
λόγος 3 IVa 14; XIa 2
λυμαίνειν 3 Xb 12
λυπεῖν 3 IVa 8

μακαρίως 3 IVb 13
μάλα compar. 3 IIIa 11; superl. 3 IIb 2; IIIb 2; VIIa 3, 4
μάχεσθαι 3 XIIa 6
μέγας compar. 3 IIIa 10
μέρος 3 IVb 5; VIa 13; IXa 11; Xb 3; XIIIb 4
μετέχειν 3 VIa 4
μέχρι 3 VIIIb 10
μηδέ 3 VIa 5
μήτε 3 IXa 7; IXb 2
μνήμη 3 IIa 2; IIIb 4; IVa 8; IVb 12
μονή 3 Vb 6, 12
μόνος 3 IIIa 9; VIIIa 8; XIb 3
μορφή 3 IIb 5

νοεῖν 3 Va 10
νόμος 3 Xa 11
νόσος 3 Xa 6; Xb 11
νῦν 3 Ib 1

ὅθεν 3 IIa 8; IIb 3; IIIa 10; fort. in VIIb 3
οἰκεῖος 3 IIa 7, 12; IIIa 7, 13; IVa 7; IXa 10; Xa 4
οἰκείωμα 3 IIb 3
οἰκειότης 3 XIIa 4
οἰκειωτικός 3 IIIb 5, 7
ὄμμα 3 Va 11
ὁμοειδής 3 Va 6; Xb 6
ὅμοιος 3 IVa 7
ὁμοιοῦν 3 VIIa 8
ὀρθός 3 Ia 4; Va 10 (?)
ὀρθῶς 3 VIIb 3
ὁρίζειν 3 Xa 2, 3, 5, 8
ὁρμᾶν 3 VIIIa 5
ὁρμή 3 IXb 4
ὅς 3 IIIb 13; IVa 6 (ὃς δήποτε); VIa 12; VIIa 11; VIIIa 1, 3, 7; VIIIb 6, 7; IXa 5; IXb 5; Xb 8; XIa 3; XIIb 4
ὅσος (ἐφ' ὅσον): 3 VIb 4; VIIIb 8 IXa 5, 10 — VIb 6 (ἐ«φ»' ὅσον)
οὐδέ 3 IIb 6; VIb 6; XIIIa 9
οὐδείς 3 IIb 3
οὖν 3 Vb 7
οὔτε 3 IIa 11 (bis)
οὗτος 3 IIa 8; IIb 2; IIIa 3, 13; IIIb 3, 6; Va 7; VIIa 5, 11; VIIIb 4; XIa 6; XIIb 3

πάθος 3 IIIb 5, 7; VIIIa 1; XIIa 9; XIIb 2
πάλιν 3 IIIb 6, 12; VIIIa 9
πανταχόθεν 3 VIIb 5
πάντοσε 3 Va 3 (an πάντοτε?)
παρά c. dat. 3 IVa 4
παραβιάζεσθαι 3 XIIa 10 (?)
παράπαν 3 VIa 6
παρασκευάζειν 3 Xa 2
[παρ]εῖναι 3 IIa 5; Xb 11
παρέχειν 3 IIIb 12; XIIIa 6 (?)
παρεξευρίσκειν 3 IVa 4
πᾶς 3 IIa 5; IVa 5, 12; Va 4, 5, 11 (an ἅπας?); VIIb 7; VIIIb 7, 8; Xa 8; Xb 2, 7; XIb 6
περί c. gen. 3 XIa 8; XIIIb 1 — c. accus. 3 IIa 3, 7; fort. in 3 Va 10
πίστις 3 VIIIa 8
πιστοῦν 3 VIIIb 4
[πλε]ονεξία 3 VIIIa 10
πλήρωμα 3 Va 8
ποιεῖν 3 IIIa 5; IVa 14
ποιητικός 3 IXa 11
ποικίλος fort. in 3 XIIb 7
πολλαπλασίως 3 IXb 5
πολύς 3 VIIa 7; fort. in IXb 7; XIa 4; XIIb 5
πόρρω (πώρρω) compar. 3 IIIa 11
πόσος (ἐπὶ πόσον) 3 Xa 9
πράγμα 3 VIIIa 7; Xa 10

πρᾶξις **3** XII b 4
πράττειν (an compos.?) **3** VII a 13; X b 13
πρό **3** V a 11
προγίνεσθαι **3** III a 6
προειρηκέναι **3** VII a 5
πρός c. accus. **3** III b 3, 5, 7; VIII b 5; X a 9; XIII a 8
π[ροσγρ]άφειν **3** VIII a 9 (?)
προσδοκᾶν **3** II a 13; *τὸ προσδοκώμενον*: **3** II a 9, 12
προσευρίσκειν **3** VIII a 1
προσήκειν XI b 5; XIII b 5, 8
προσφέρειν **3** I b 4
πρῶτος **3** VIII a 4; X b 6

ῥητός **3** XIII b 1

σάρξ **3** XII a 3
σεβασμός **3** II a 3
σέβεσθαι **3** II a 10
σοφία **3** II b 5, 7; III a 3; IV a 11
σοφός **3** VII a 8; fort. in VI b 3
σπεύδειν **3** II a 8
σπουδή prob. in **3** II a 6
συγγενής **3** X b 7
συγγενικός **3** X a 1
συμβαίνειν **3** IV a 13 (*τὰ συμβεβηκότα*); VI a 14; IX a 3
συμπαθία (an *συμπάθεια*?) **3** III b 3
συμπεριφέρειν **3** I b 11; XIII a 7
συμπληροῦν **3** V a 5; X b 5
[*συμ*]*πράττειν* **3** XII a 7
συναύξειν **3** VII a 7
συνάπτειν **3** III a 7, 12
συναίτιον **3** II b 6; X a 8
συνέργεια **3** XIII a 5
συνεχής abverb. **3** XI a 6
συνόλως **3** IV b 4
σ[. . . .]|[.]*ημα* **3** V a 8
συνορᾶν **3** IX a 4
συντελεῖν **3** XII b 4
[*σώ*]*ιζειν* **3** XII a 4
σωτήρ **3** IV b 7; VII b 6
σωτηρία **3** XIII a 5

τελεῖν **3** VII a 11
τέλειος fort. in **3** VI b 8
τελείωσις **3** I b 2
τέλος **3** VIII a 1 (?), 10; VIII b 5; X a 1; X b 5
τίκτειν **3** X b 12
τιμᾶν **3** II a 11; fort. in VII a 3
τις (*τινός*) **3** II a 4; II b 1; VI a 6; VIII b 10; XIII a 6
τοῖος **3** VIII b 5 (?)
τοιοῦτος **3** II a 10; III a 2; IV a 3; V a 6 (neutrum *τοιοῦτον* in *τοιοῦτο* correctum); XII b 7
τοσοῦτος **3** II a 10 (neutrum *τοσοῦτον*)
τύχη **3** II a 13; V b 4; XIII b 2

ὑμνεῖν **3** IV b 6; VI a 13; VII a 6
ὕμνος **3** V a 3; XI a 6, 11
ὑπάρχειν **3** II b 2; III a 6; VII a 2, 11; IX a 10; XI a 1
ὑπεῖναι **3** X a 10 (?); XIII b 1
ὕπνος **3** VII a 9
ὑπόμνησις **3** III a 4

φαίδρωμα **3** V a 3
φιλόσοφος **3** IV b 10
φόβος **3** VI a 11
φράζειν **3** XII b 6 (an *φθάνειν*?)
φρονεῖν **3** II a 5, 14
φύειν **3** V b 7; IX a 6
φύσις **3** III a 3; V a 12; VIII a 4; IX b 7; X a 1, 3; X b 5; XII a 8; XIII a 8

χάρις **3** II a 3; III b 10
χρῆσθαι **3** I a 11; IV b 6

ψεύδεσθαι **3** IX a 3
ψευδής **3** III a 8
ψυχή **3** VIII a 8

ὠφέλιμος **3** XI b 3
ὡς **3** VII a 5; VIII a 1

CORRIGENDA ET ADDENDA

p. X l. 13 lege: ex aliqua
p. XII l. 8 lege: mortalis aevi spatium
p. XVI l. 18 lege: Joannem
p. XVII l. 2 lege: τὰ ϑει-
p. 3 Fr. 1 col. II l. 4 lege:]υϑ' εὑρέϑη
p. 7 l. 17 lege:]δει[.]ασει[
in Apparatu ad Fr. 3 col. IV lege: 8 Us in Gloss sc. 6778
p. 11 inf. 1 lege: |φ]ίβ| in Apparatu lege: ЄΠ · ΑΤΤЄΝΗΠЄΡΗΝΙΚΑ
p. 14 l. 4 lege: ο̣[. . . ἐδί]ξαμεν
in Apparatu lege: 4 ΚΗΝΟ/
p. 15 l. 1 littera intercidit. Lege: γ]ε̣[ι
in Apparatu lege: ΨЄΥΔЄΙC
p. 17 l. 3 corrige: οὔπο[τε] μα[ρτυ- ut in papyro extat (hinc Index corrigatur) l. 6 inf. lege: τῶι
in Apparatu ad l. 8 inf. addatur: ΠΟΙЄΙ[.] Papyro iterum examinata diiudicare non potui utrum post alterum Ι spatium vacuum extet, an potius litteram lacuna hauserit (ποιεῖ[ν] ?)
p. 19 l. 6—7 verum vidit Wilamowitz qui supplet: [τὸ δέ]|ον Ita sententia integra recuperatur
p. 27 ll. 12—13 lege: ἀρρη|[τ
p. 30 l. 11 an fuerit ἔγ[ωγ]ε?
p. 34 l. 2 fortasse δ' ἐμοί legere praestat
p. 37 l. 1 littera intercidit. Lege: α[ὐ]τός
l. 9 πολλά Wil (papyro iterum examinata vestigia litterae Π dignoscere potui). Ita confirmatur quod supra dedi in l. 7—8 δ[ι]|ὰ πο[λλῶν]
in Apparatu lege: ΛЄC
p. 39 l. 13 [τε]λευτῆς procul dubio legendum
ll. 15—16 ἀμοίρ[ο]υ̣ | γενο[μένου in papyro extabat
p. 40 l. 14 littera intercidit Lege κατ̣[η]κολουϑήσα[μ]εν
p. 41 l. 5 lege: αὐ̣[τ]οῖς
p. 42 l. 16 lege:]ι(λτ)[
p. 43 l. 13 lege: [ιπάρά]
ll. 15—16 τ]α̣πει|[νότερον Wil
p. 44 l. 7 ante ἐφῆκα nullum spatium vacuum extat
l. 11 quod quaerebam fortasse in propatulo est: [ἐῶ]ν αὔξεσϑαι
in Apparatu lege: ЄΦΗ

p. 45 l. 3 init. Wilamowitz quoque nomen proprium requirit
l. 4 τὴν ἀ[δελφ]ήν miro consensu explent quoque Wilamowitz et Vitelli
l. 10 Supplementum περιφορᾶς falsum; nihil tamen habeo quod suppleam. Ex his reliquiis movendum: (καὶ τ)[. .]ϙ(ϙ)[. .] Pro O fortasse ω legi potest. In Adnotatis iam monui in insequenti versu (l. 11) lacunam saltem duarum litterarum ante πλῆρες statuendam esse.
l. 11 -φαίνεται mavult Wilamowitz. Cfr. quae supra adnotavi (p. 114)
p. 48 l. 10 interpunctio delenda.
l. 16 fort. τε[λεί](ω)ν ἀν[δρῶν Cfr. Adnotata.
p. 50 l. 13 fort. erat ἐπὶ τε«τάρτου». Cfr. insequentis columnae l. 32
p. 51 l. 27 Μ[ελιβοί]αι Beloch
ll. 33—34 — Ἀρχ[είν]ω[ι ἔ]τι δὲ καὶ κτλ.
l. 35 πε[ρὶ αὐτοῦ ἴ]στε Wil
p. 53 l. 22 init. κωλυθείς exempli causa Wilamowitz. Cfr. Adnotata.
p. 54 post l. 32 linea intercidit
p. 60 Fr. 6 col. IV l. 10 lege: ἐπεκα-
in Apparatu adde: 6—7 α[ἴ]|ρε⟨σ⟩ιν Diels (cfr. Adnotata)
p. 72 nota numeri 10 ad lineam superiorem transferenda
p. 73 l. 6 lege:]νομισ[. . . . . . .]ω
l. 10 nunc legerim α[ὐτοῦ με τόν (cfr. Adnotata)
l. 23 lege: συν[. . . . . .]θοις
p. 78 l. 11 lege: ἀφ' [οὗ γε]

Accentus falso positos — utinam ne multos! — corrigat lector ipse.

Conspectus de quibus in p. XV locutus sum alteri volumini destinabuntur.

* * *

Tabulae lucis ope confectae, dimidio minores, apographa reddunt papyri n. 176, aestate beatissima anni CIƆCCIƆXIII, Neapoli, coram ipsa papyro, a me delineata et picta. In illis, ut supra monui, ductus librariorum, papyri fissuras, lacunas, asperitates diligenter repraesentavi, non ut venustati libelli mei inservirem, sed ut veram condicionem papyri, atro colore, qui Herculanenses papyros quasi caligine obducit, tantummodo sublato, ostenderem et subsidium firmissimum ad nova supplementa temptanda constituerem. Inde a fine anni CIƆCCIƆXXIII nova quaedam in papyro legi, sed has novas lectiones in apographis meis non esse repetendas duxi, ne imaginem mei pristini laboris quodammodo turbarem. Hoc benivolum lectorem scire volui, ne, sicubi apographi imago a textu, quem ipse constitui, recederet, rem frustra miraretur; quod quidem perquam paucis locis accidisse confirmo.

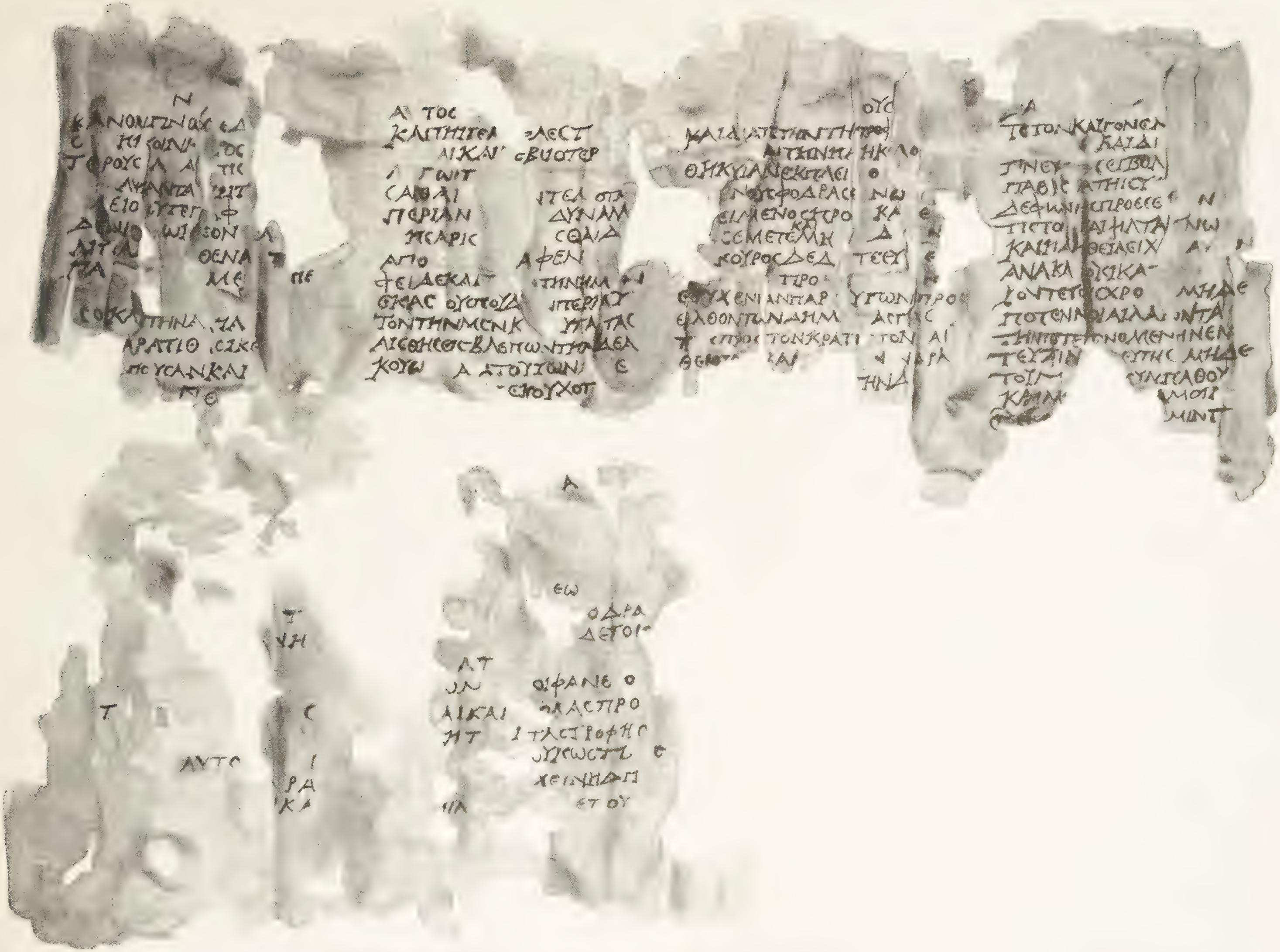

Apographum Papyri Herculanensis n. 176, Fr. 5, col. X XIII.

delineavit A. Vogliano (1913)

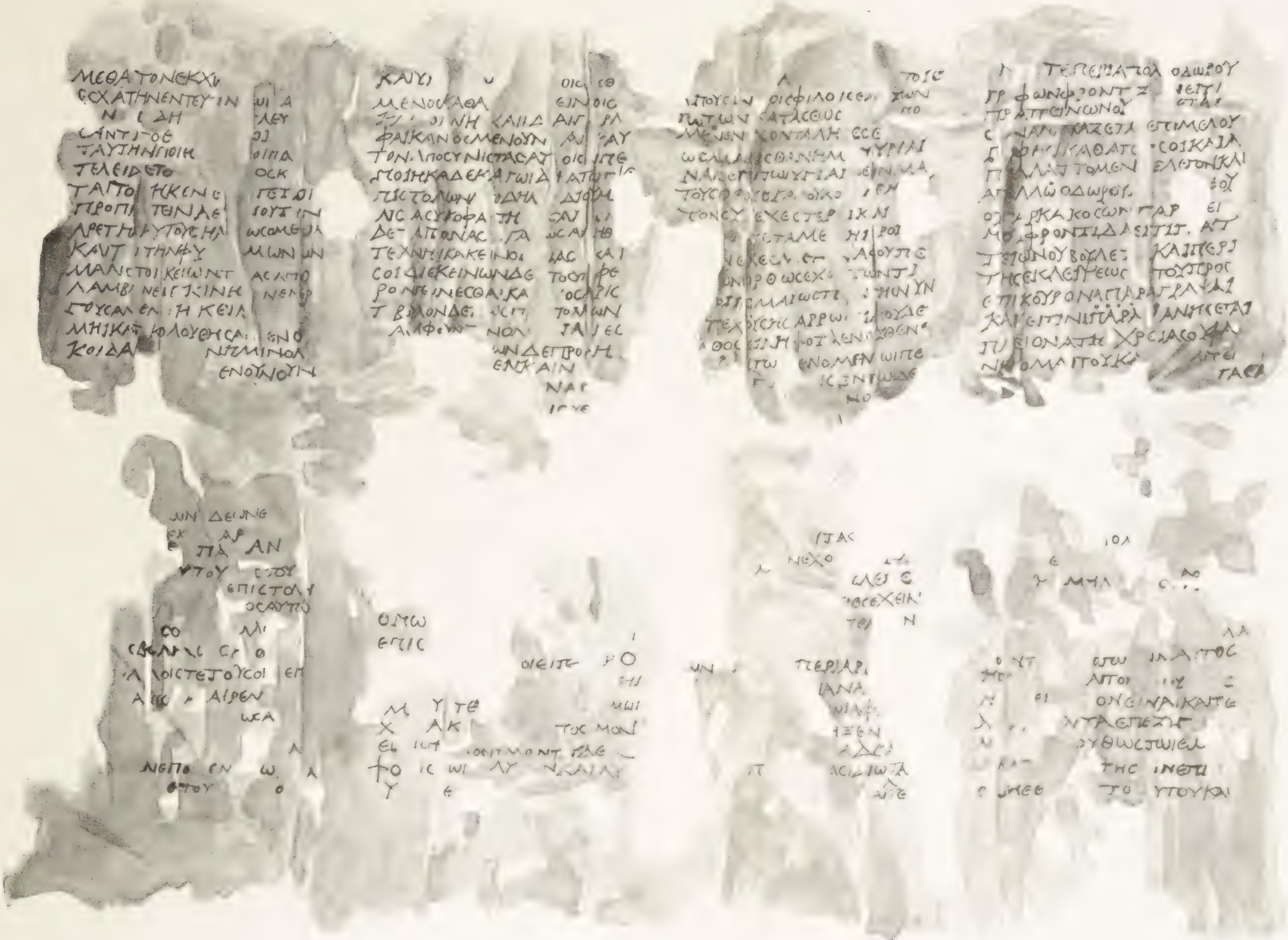

Apographum Papyri Herculanensis n. 176, Fr. 5, col. XIV--XVII.

delineavit A. Vogliano (1913)

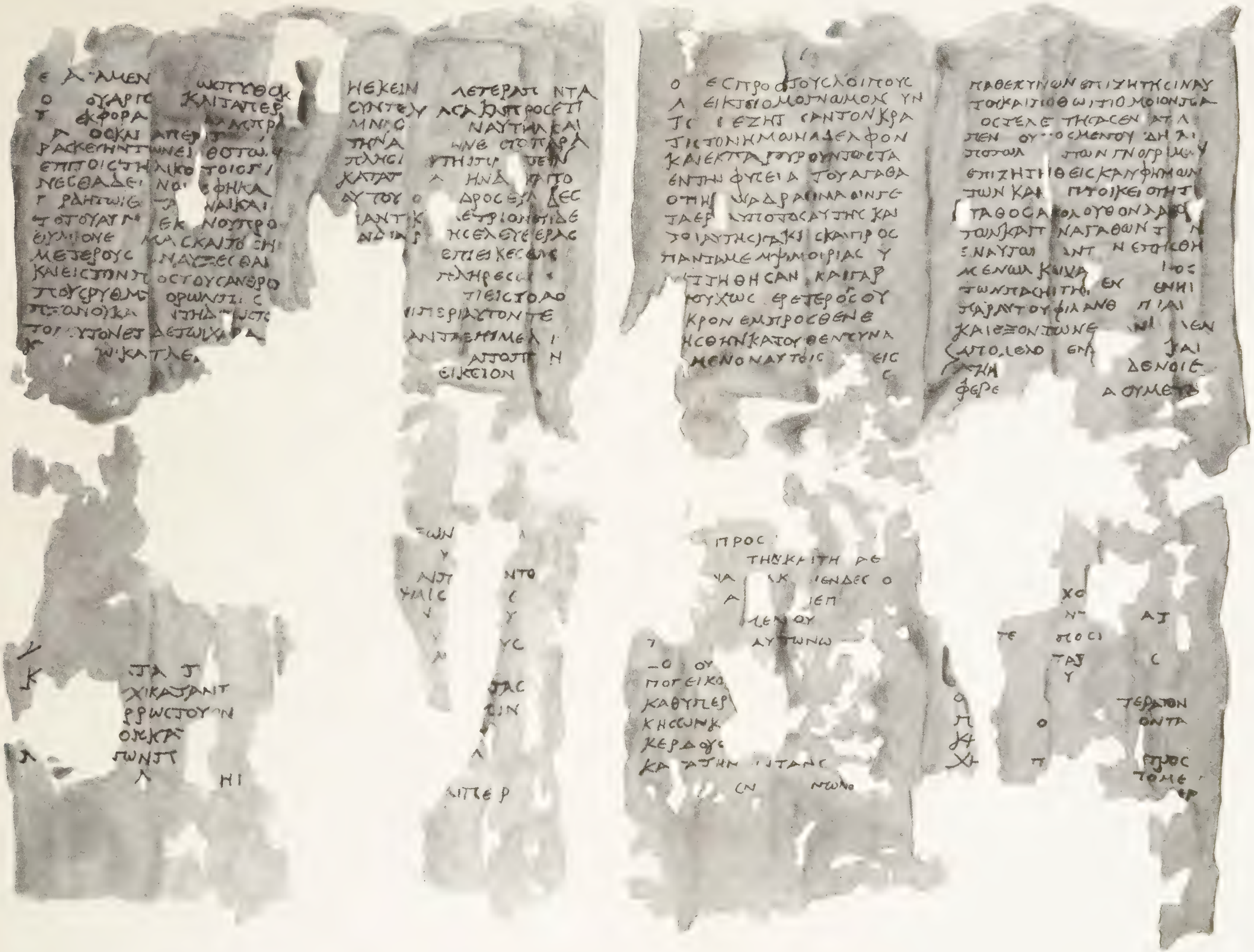

Apographum Papyri Herculanensis n. 176, Fr. 5, col. XVIII–XXI.

delineavit A. Vogliano (1913)

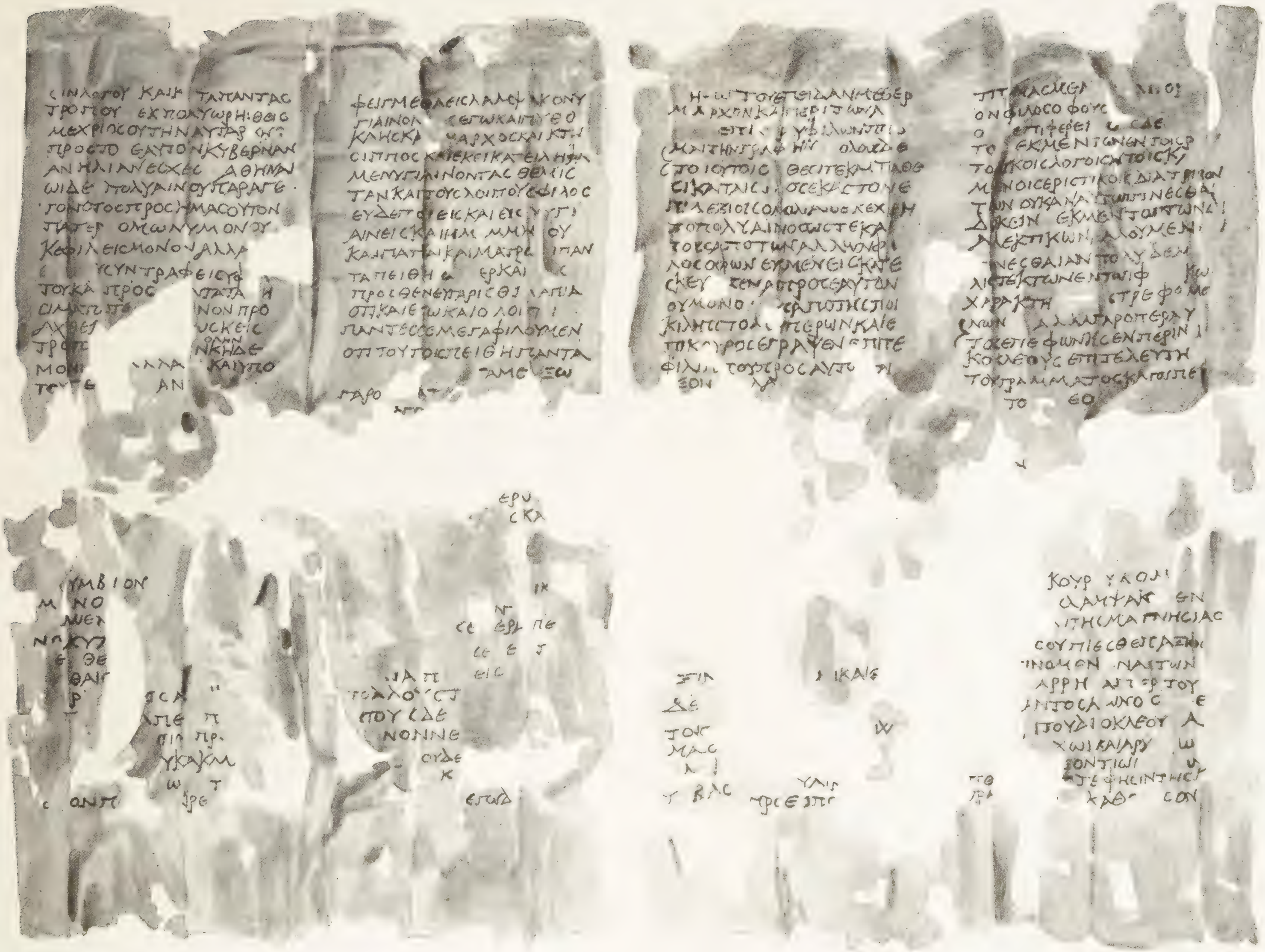

Apographum Papyri Herculanensis n. 176, Fr. 5, col. XXII–XXV. delineavit A. Vogliano (1913)

Apographum Papyri Herculanensis n. 176, Fr. 5, col. XXVI–XXVIII.

delineavit A. Vogliano (1913)

DIE FRAGMENTE DER

VORSOKRATIKER

GRIECHISCH UND DEUTSCH

VON

HERMANN DIELS

Vierte Auflage

1. Band.
Gr.-8⁰. (XLVIII und 434 Seiten). 1922.
RM 8,—, Geb. RM 10.—

2. Band.
Gr.-8⁰. (XXXVIII und 345 Seiten). 1922.
RM 8,—, Geb. RM 10,—

3. Band.
Gr.-8⁰. (CXVIII Sp. und 406 Seiten). 1922.
Wortindex von Kranz. Stellen- und Namenregister von Diels.
Mit Nachträgen zur dritten Auflage.
RM 8,—, Geh. RM 10,—

Von Diels, Fragmente der Vorsokratiker liegt, nachdem das Werk längere Zeit gefehlt hat, die vierte Auflage in einem vortrefflich gelungenen anastatischen Neudruck vor. Indessen ist es keine unveränderte neue Auflage, sondern der Verfasser hat in mehr als 6 Bogen umfassenden Nachträgen alles zusammengetragen, was die Forschung seit Erscheinen der dritten Auflage Neues ans Licht gebracht hat, und dadurch erhält diese Auflage ihren eigenen wissenschaftlichen Wert.

Weidmannsche Buchhandlung / Berlin SW 68

Druck von C. Schulze & Co., G. m. b. H., Gräfenhainichen.

UNIVERSITY OF ILLINOIS-URBANA
881E3.X1928 C001
EPICVRI ET EPICVREORVM SCRIPTA IN HERCVL
3 0112 023782839